

Besede Sri Anandemayi Ma

Besede Sri Anandemayi Ma

Naziv originalnega dela:

“Words of Sri Anandamayi Ma”, Cenetary edition, maj 1995, 194 strani, Atmananda,
www.anandamayi.org/books/atmnda.html

Slovenski prevod:

Tomaž Flegar (www.tomazflegar.si)

Izdajatelj: www.duhovnost.eu

Leto izida: 2015

Ta knjiga je izdana za objavo izključno v svet ‘Internetnega’ sistema, za namen izobraževanja in širitve učenj Sri Sri Ma Anandemayi in se je ne sme izkoriščati v komercialne namene.

KAZALO

Uvod.....	5
ENA.....	8
DVA.....	8
TRI.....	10
ŠTIRI.....	11
PET.....	14
ŠEST.....	15
SEDEM.....	23
OSEM.....	28
DEVET.....	32
DESET.....	38
ENAJST.....	43
DVANAJST.....	54
TRINAJST.....	57
ŠTIRINAJST.....	61
PETNAJST.....	63
ŠESTNAJST.....	67
SEDEMNAJST.....	68
OSEMNAJST.....	73
DEVETNAJST.....	76
DVAJSET.....	78
ENAINDVAJSET.....	80
DVAINDVAJSET.....	84
TRIINDVAJSET.....	87
ŠTIRIINDVAJSET.....	94
PETINDVAJSET.....	97

UVOD

Ta knjiga vsebuje izbor odgovorov Anandemayi Ma na ustna vprašanja, ki so bila posneta na srečanjih večjih in manjših skupin. Urejena niso bila v kronološkem redu, temveč kot se najboljše da, glede na predmet. Enostavnejša so bila postavljena najprej. Dotikajo se meditacije, duhovne poti in Samo spoznanja; z veliko raznoličnostjo problemov - praktičnih, filozofskih in metafizičnih, ki so jih zapazili iskalci Resnice na različni stopnji svojega potovanja.

V svojih odgovorih Sri Ma odgovarja glede na iskalčevo sposobnost razumeti, njegovo določeno dispozicijo in glede na pristop s katerim se srečuje v duhovnosti. Luč meče na vsako vprašanje iz mnogih različnih vidikov. V bistvu v njenih izjavah odkrijemo združena vsa prepričanja in filozofijo, vsako šolo mišljenja in metode joge - in še vedno je ona tista, ki stoji nad in onstran njih vseh.

O njej se govori, da ima pravo besedo v pravem trenutku in na pravi način, za vsakega isklaca Resnice, pa bodisi, da je to vernik katerekoli vere ali angostik, intelektuallec ali umetnik, učenjak ali nepismen, začetnik ali visoko napreden na poti. Prav tako kot zemlja zagotavlja za vsako rožo potrebno snov za njeno rast, tudi tako Sri Anandamayi Ma vodi vsakega učenca, glede na njegovo unikatnost in njegovo potrebo v vsakem določenem trenutku. Njeni odgovori ne prihajajo iz uma.

Pogosto je zatrdno izjavila, da ne govori 'drugemu'. Zanja je vse Veličastno bitje, ki se manifestira v neskončni raznolikosti, in še istočasno je onstran izraza in omejitev, brezoblično, nespremenljivo, in se ne da spočeti. V TEM ni prostora za razlikovanje, čeprav na našem nivoju obstaja. Vprašanja so vprašana z vidika posameznika, vendar pa resnični odgovori ležijo onstran ego-uma, tam kjer ni ločenosti, ne razhajanj v mnenjih in jim SRI MA da izraz.

Snemalec diskusij, Brahmachari Kamal Bhattacharjee, ki je dobro poznan kot 'Kamalda' vsem častilcem in obiskovalcem ašrama Sri Anandamayi Ma, je prvič srečal SRI MA v Daccu leta 1926 in je ostal v stiku z njo vse od takrat.

Leta 1942 se je pridružil Ašramu in je postal eden od njegovih najbolj vdanih in uglednih delavcev. Obdarjen z gorečo inteligenco in žejo po pravem Znanju, je z ustvarjalno željo posnel SRI MA-jine natančne besede, saj je bil prepričan, da so vzniknile spontano iz globin, do katerih navadna človeška bitja nimajo dostopa. Za namen svojega lastnega proučevanja in razsvetljenja jih je zapisoval, kadarkoli se je pokazala priložnost, da je v celoti slišal SRI MA-jine besede. Kljub svojim številčnim zadolžitvam kot sekretar za povezovanje Sri Sri Anandamayi Shange, manedžer Benares Ašrama ipd., je kakor hitro je izvedel, da je Sri Ma odgovarjala na vprašanja, zapustil delo in pohitel na prostor kjer se je debata odvijala.

V mirnosti noči je pogosto izdeloval ustrezne kopije svojih zvočnih zapisov, premišljeval o posebni značilnosti le teh, o tem, kar je slišal in je to zapisal. Pogosto ga je zora opomnila, da je preživel večji del noči v tej čudoviti meditaciji. V tej svoji vnemi, da bi ohranil izjave SRI MA v njihovi izvorni čistosti in z najvišjo možno preciznostjo je hitro razvil svojo lastno tehniko. Morda je zgrešil tu in tam kako besedo, vendar pa nikoli ni zgrešil bistva, ki je bilo povedano. Če mu je bilo iz katerega koli razloga preprečeno, da bi posnel del pogovora, je čutil to kot svojo osebno akutno izgubo. Vendar pa je ob mnogih priložnostih, pozneje na njegovo radost, slišal SRI MA razlagati enak pogled nekomu drugemu in je tako pojasnjeval del pogovora, ki ga je zamudil. Ne le Kamada, temveč tudi mnogi drugi, ki so prišli v stik z SRI MA, so odkrili, da so njihova vprašanja odgovorjena še preden so ji jih izgovorili.

SRI MA včasih pravi o svoji lastni osebi: "To telo je kot glasbeni instrument, to kar slišite je odvisno od tega kako igrate." Čudo je, da se odzove celo na tiho igranje. Naj se omeni nenavaden primer: na desni

strani Purla se je odvila diskusija na obali. Na svojo popolno zaprepadenost je bil Kamada nezmožen zapisati karkoli, ker ni bilo svetlobe. Vendar pa je hitro po tem odkril, da je SRI MA pokrila celotno stvar v praksi z enakimi besedami in je bil sposoben zabeležiti celotno stvar. To je eden najbolj navdihujočih pogovorov ("PETINDVAJSET" v tej zbirki), ki daje verjetno bolj popolno zamisel o SRI MA-jini univerzalnosti kot katerakoli druga.

Kamadovi dnevniki sestavljajo več števil. Ko je 1953 leta pokazal enega od njih Dr. Gopinath Kaviraju, je dobil ta veliki služabnik globok vtis glede njihove vsebine, Predlagal je izdajo izvlečkov teh dnevnikov v "Ananda Varta" in ponudil, da napiše komentarje o njih. On sam je izbral pogovore, ki se naj objavijo. Le-ti so se pojavili v "Ananda Varta" od maja 1953 do avgusta 1958 kot "SRI MA-jin Amara Vani" tako v bangalskem originalu, kot tudi v hundujsčini in v angleškem prevodu. Trenutna izdaja predstavlja skrbno pregledano verzijo angleškega prevoda večine njenih pogovorov.

SRI MA govori o tem kar je onstran izkušnje navadnega posameznika in je lahko, glede na njene najboljše napore, pojesnjeno v besedah. Zato ni presenetljivo, da se njenega jezika ne sme prilagajati niti v književno ali v pogovorno Bengalščino.

Mnogim že znanim izrazom je dala nove pomene in včasih skovala nove besede s svojo lastno etimologijo. Njen način izražanja je izviren, kot tudi relevanten in je intenzivno živ in plastičen, pogosto zgoščen in jednat; z izpuščeno vsako nepotrebno besedo. V določenih primerih, ko je govorila zelo globoke resnice, je njen jezik postal kriptičen. Razlika Bengalskih idiomov z Angleškimi je dobro poznano dejstvo. V angleščini ne obstajajo primerne besede za mnoge bengalske termine. V nekaterih primerih so morale biti bengalske besede upodobljene s celim stavkom. Nobena bolečina ni bila izpuščena v prevodu in se je prevedla precizno kolikor le mogoče v popolnosti kakor je bilo posneto. Sočasno je imel prevajalec v interesu, da ohrani, kolikor je to bilo pač možno, skupaj s popolnoma istim pomenom besed, njihovih ritmov in lepoto, navdihom, ki ga nosijo, brez primere, neotipljivo kvaliteto, ki prežema vsak izraz besed SRI MA, njenih pesmi, njenega nameha in njenih gest.

To je bila prevajalčeva velika enoznačna sreča, da je prejel konstantno in velikodušno pomoč ter sodelovanje Mahamahopadhyaya Dr. Gopinath Kaviraj, D. Litt., enega največjih živih učenjakov, ki prepleta neobičajno globoko učenje in duhovni vpogled z jasnim poznavanjem SRI MA-jine univerzalnosti. Brez njegove asistence na vsakem koraku bi ta izdaja ne morala biti to kar je. Zelo iskreno smo hvaležni tudi gospe. V. Sydney, angležinji z znatnim poznavanjem literature, ki je tudi zelo načitana svetovne mistične literature, ki je dodala zadnje spremembe v angleščini. Zahvala tudi Dr. J. W. Smithu iz Kalifornijske Univerze, ki je šel skozi vso besedilo in prispeval mnoge koristne predloge. Hvaležni smo gospodu Richard Lannoyu, znanemu angleškemu fotografu, ki je zelo prijazno zagotovil fotografije.

Če nismo kljub našim izčrpnim naporom bili zmožni narediti te izdaje najbolj kar se da popolne, naj si dovolimo citat SRI MA-jinih besed: "Vplivaj nase do meja zmožnosti tvoje moči, pa kakor mala že naj bo. ON je tam, da izpopolni to, kar je ostalo nenarejeno."

Molimo, da bi SRI MA prijazno prejela to ponižno daritev, ki je položena pred njena sveta stopala. Naj njene besede razsvetlijo našo pot!

*Posvečeno lotusovim stopalom
Sri Sri Ma Anandamayi na sveto
Priložnost Praznovanja Pokopališč, 1995-96*

*V SPOMIN NA MOJO MATER
MAHARANI RALJKUVERBA IZ GONDALIJA*

*SHWRAJ SIAI HJI
Hawa Mahal
Gondal, Gujarat*

ENA

Solan, 12. september 1948.

Od Sri MA lahko posameznik le redko dobi jasno rešitev kakršnega koli problema. To je vzrok zakaj sem se spraševal, kakšna bi bila uporabna vrednost, da si sploh zapišem njene izjave? O tem sem vprašal SRI MA.

SRI MA: Vsaj razumel si, da obstaja stanje, 'kjer' se problemi več ne rešujejo na noben določen način. Skozi potek tvojega življenja si po pazljivem razmotrenju prišel do rešitve mnogih vprašanj, a ni res? Vednar pa sedaj moraš prepoznati, da nobena rešitev ni nikoli prepričljiva; z drugimi besedami, moral boš iti preko ravni kjer obstaja sigurnost in ne sigurnost. Na razrešitev problema do katerega si prišel z umom se mora z nujnostjo gledati iz določenega gledišča; posledično pa bo tam tudi obstajalo nasprotje, ker tvoja rešitev predstavlja le en vidik. Kaj si torej potem dejansko rešil? Popolno in končno rešitev vsakega določenega vprašanja boš našel z njegovega lastnega gledišča od kod je vzniknilo; in odkril boš tudi, da obstaja prostor, kjer imajo vsi problemi eno univerzalno rešitev, v katerem ni nobenega prostora za nasprotje. Vprašanje rešitve ali ne-rešitve bo potem prenehalo vznikat: če posameznik pravi 'da' ali 'ne' - vse je TO.

DVA

Solan, september 1948.

Glede vrednosti religioznega in filozofskega pogovora, SRI MA pravi:

Z vedno vnovičnim poslušanjem pogovorov in debat o tej temi, se postopoma odpre pot do znanja iz prve roke tega kar je bilo slišano. Veš, to je kakor takrat, ko voda neprekinjeno kaplja na kamen in na koncu naredi luknjo v njem in potem začne voda kar na enkrat teči skozi, kar bo pripeljalo do Razsvetlitve.

Najsi bo to sledenje Svetim Tekstom, poslušanje religioznih razprav, sodelovanje v kirtanih - Bog mora biti alfa in omega tega, karkoli je bilo narejeno. Ko bereš, beri o Njem, ko govoriš, govori o Njem in ko poješ, poj Njegove hvalnice. Te tri prakse so neločljivo enake; vendar pa ker se ljudje odzivajo na drugačen način, je enako izraženo na tri različne načine, ki odgovarjajo temperamentu vsake osebe in njeni sposobnosti sprejemanja. Sčasoma obstaja le On in samo On, čeprav imajo vsi svojo individualno pot, ki jih vodi do Njega. Kaj je prava pot za vsakega, je odvisno od njegovih osebnih predispozicij, kar temelji na specifičnem karakterju njegovih notranjih usposobljenosti.

Vzemi na primer preučevanje Vedante. Nekateri iskalci le-ta popolnoma pritegne.

Prav tako kot drugi lahko izgubijo sebe v kirtanu, da kar padejo v trans, je lahko tudi preučevalec vedante popolnoma vsrkan v njena besedila, še bolj kot ta, ki ga odnese kirtan. Glede na posameznikov pristop, bo posameznik sposoben doseči popolno koncentracijo skozi preučevanje določenih zapiskov ali preko katerega drugega sredstva.

Najprej pride poslušanje, potem refleksija in na koncu vsega se prevod tega, kar je bilo slišano in o čem se je premišljevalo, prenese v delovanje. Zaradi tega mora posameznik najprej poslušati, tako, da je pozneje sposoben izbrati Vedanto, kirtan ali karkoli drugega v njegovem lastnem načinu.

Ali še niste srečali ljudi, ki na drugačen način gledajo na kirtan, ko pravijo: "Kaj sploh lahko pridobim iz njega?" A kljub temu po poslušanju kirtana, čez nekaj časa razvijejo sposobnost in jim postane vseč. Zatorej mora posameznik poslušati, preden lahko reflektira, in potem pozneje, bo to kar je slišal in odreflektiral, dobilo obliko v delovanju, ki odgovarja osebi za katero se v tem primeru gre. Poslušati razprave o Bogu ali Resnici je vsekakor koristno, saj zagotavlja posamezniku, da si ne dovoli, da bi ga premaknil duh napačnih iskanj ali da bi ga ovrnilo, če bi se pojavile razlike med izgledom drugih in njegovim lastnim. Najti napako v drugih ustvari ovire za vse okoli: za njega, ki kritizira, za njega, ki je okrivljen, kot tudi za te, ki poslušajo kritiko. Medtem pa, kar je povedano v duhu cenjena, prinaša to sadove vsem. Saj lahko posameznik le tisto imenuje Satsang, kjer se ne pojavlja nikakršno vprašanje glede razlikovanja česar koli v smislu kot manjvredno ali okrivljeno (*asat*) - igra besed: SAT pomeni resnično bitje; dobro; satsang pa druženje z dobrim in tudi religiozno srečanje. *Asal*, nasproje od *sat*, pomeni ne-bitje, napačno, zlo. Zato je nasprotje v terminih odkriti krivdo (*asat*) na religioznih srečanjih (*satang*) v nasprotju z osnovo.)

Kdo je poznan kot Vaishnava? Tisti, ki vidi Vishnuja povsod. In kot Sakta? Tisti, ki zre v Veliko mater in je nič ne odreši. Resnično, vse različne poti mišljenja vznikajo iz istega vira; kdo je potem tisti okrivljen, kdo zasramovan ali potlačen? Vse so enake v bistvu.

Naši materi, našemu očetu

Našim prijateljem in našemu mojstru,

Ti si vse v vsem.

Vsako ime je tvoje ime,

Vsaka kvaliteta tvoja kvaliteta,

Vsaka forma, vsekakor tvoja forma.

Pa vendar je On tam, kjer nobena Forma ne obstaja, kot čisto nemanifestirano bitje - vse je odvisno od poti, po kateri posameznik pristopa k cilju.

Ali ni povedano, da kar so videle Saivas kot Najvišjo (*parama*) *Šivo* in s strani teh, ki povprašujejo po Jazu, kot Enem Jazu, da to ni to nič drugega kot Brahman sam? V resničnosti ni nasprotja tako dolgo kakor dolgo je moč zaznati najmanjšo razliko, celo tisto v dlakah brade - kako lahko posameznik govori o stanju Čistega Bitja?

Iz tega razloga, je vseeno, katero pot naj posameznik izbere, vse je TO. Vedanta* pravzaprav pomeni

konec razlik in ne razlik. (Vedanta - konec viška Vedične modrosti. SRI MA se tu igra z besedami: razlika med veda in bheda. V Bengalščini se črke B in V čujeta podobno. 'Anta' pomeni 'konec'.)

Medtem, ko se posameznik ukvarja s sadano, se mora osredotočiti v eno smer; vendar pa po tem, ko je zaključena, kaj pride potem? Prenehanje razlik, razlikovanja in nestrinjanja. Razlike dejansko obstajajo na poti, vendar pa kako lahko obstaja razlika v cilju?

TRI

Solan, 16. september 1948.

Članica dobro znane Indijske družine, ki je bila ugledna zaradi posvečanja svojega življenja družbenim storitvam je prišla na darshan SRI MA in vprašala: "Ali pride sposobnost meditirati s prakso v tem življenju ali je ta nadarjenost pridobljena v preteklih rojstvih?"

SRI MA: Lahko je rezultat katerega koli od obeh ali obeh združenih. Meditacijo je potrebno izvajati vsak dan v posameznikovem življenju. Poglej, kaj pa človek najde v tem svetu? Popolnoma ničesar trajnega; zato usmeri svoje stremljenje nasproti Večnemu. Moli, da bo lahko delo narejeno skozi tebe, da boš Njegov instrument, čisto. Pri vsakem dejanju se spomni nanj. Čisteje misliš, boljše bo tvoje delo. V tem svetu dobiš stvar in do jutri lahko že izgine. Zaradi tega mora biti tvoje življenje prebita v duhu služenja; čuti, da Gospod sprejema služenje od tebe, karkoli že počneš. Če si želiš mir, goji misel na Njega.

Vprašanje: Ali bo mir na zemlji?

SRI MA: Torej, veš kakšno je trenutno stanje odnosov, stvari se dogajajo, kot je to usojeno, da se bodo.

Vprašanje: Kdaj se bo stanje nemiru končalo?

SRI MA: V bistvu vas je toliko zaskrbljenih in sprašuje: "Kdaj se bo končalo?", a tudi to je ena od poti Njegove samo-manifestacije.

Jagat (svet) pomeni neprekinjeno gibanje in očitno počitek ne more obstajati v gibanju. Kako lahko obstaja mir v nenehnem prihajanju in odhajanju? Mir vlada, kjer ne obstaja ne odhajanje, ne topljenje in ne gorenje. Obrni svojo smer, napreduj nasproti Njemu in potem bo upanje za mir obstajalo.

S tvojo *japo* in meditacijo bodo tudi ti, ki so ti blizu, profitirali od tega, skozi ustrežljiv vpliv tvoje prisotnosti, ki bo pomagala. Da bi razvil okus po meditaciji moraš graditi nameren in trajen napor, pravtako, kot morajo otroci sedeti in se učiti, biti v prepričevanju in prisili. S tem, da vzame zdravilo ali dobi injekcijo, pacient lahko ozdravi, in četudi ne čutiš potrebe po tem, da bi meditiral, premagaj svoj odpor in poizkušaj. Navada nešteti življenj te vleče v nasprotno stran in ti otežuje - vztrajaj kljub temu! S svojo vztrajnostjo boš pridobil na moči in boš zmehčan, tako rekoč boš razvil sposobnost izvajati *sadhano*. Odloči se, da ne

glede na to kako težka je naloga, da jo je potrebno izvršiti. Prepoznavnost in slava trajata le krajši čas, ne spremljata te, ko zapustiš ta svet. Če tvoja misel ne teče brez napora nasproti Večnemu, jo popravi z naporom volje.

Nekakšen težek pih usode te bo popeljal proti Bogu. To bo izraz Njegove milosti; čeprav boleč, saj se skozi takšne pihljaje posameznik nauči svoje lekcije.

Trmoglavost uma mora biti brzdana z odločnostjo. Če um sodeluje ali ne, moraš biti nepopustljiv v svoji odločenosti, da izvedeš določeno količino vaje brez napake - preprosto zato, ker je *sadhana* človekovo resnično delo. Tako dolgo si bil prilagojen izvajanju dejanj, ki omejujejo, zato iz čiste sile in navade čutiš potrebo, da se vežeš z aktivnostjo znova in znova. Vendar pa, če se zares trudiš nekaj časa, boš sposoben videti, kako si ujet v svoje delo in da bolj se vpredeš v *sadhano*, hitrejše bo tvoje napredovanje.

S samo predajo, z nenehnim prizadevanjem živeti življenje samo predaje, se bo nekega dne zgodilo. Kaj pomeni samo predaja, če ne predaja posameznikovemu lastnemu Jazu!

Imej v umu to, kar te tvoja mala hči* prosi, da naj narediš!

ŠTIRI

Solan, 11. september 1948.

Vladni uradnik in njegova žena sta prišla na daršan SRI MA. Z njo sta se srečala prvič. Na njuno vprašanje je ona odgovorila:

Če praviš, da nimaš vere, bi moral vzpostaviti sebe v prepričanju, da nimaš vere. Kdo lahko trdi, da je onstran negacije ali afirmacije? Vera je nujna. Naravni impulz, da imaš vero v nekaj, kar je globoko vkoreninjeno v človeka, razvije vero v Boga. Zato je človeško rojstvo takšna velika prednost. Ni mogoče reči, da nekdo nima vere. Vsak sigurno verjame v nekaj ali v nekaj drugega.

Beseda 'man(h)us' (človek) je izpeljana iz 'man' (um) in 'hus' (zavest), kar označuje umovo zavedanje in pozornost. To kaže, da je človekov naravni klic doseči Samo znanje. Ko se otrok nauči brati in pisati, mora sprejeti karanje in cenzuro. Tudi Bog upravlja človeka z milim tepežem - to je le znak njegove Milosti. Iz materialnega stališča so udarci zelo boleči, vendar pa pravzaprav prinesejo spremembo v srcu in vodijo do Miru; iz razburkane posvetne sreče napeljejo človeka k iskanju poti k Najvišji blaženosti.

Seveda je res, da človeško telo živi zaradi dihanja in zato obstaja trpljenje. (Človeško življenje, pravzaprav živalsko življenje na splošno je odvisno od dihanja, kar je znak nemira v univerzalnem ravnovesju. Celotna kreacija je okarakterizirana z nemirom. Proces dihanja nakazuje na dvojno gibanje, navznoter in navzven, in periodičen počitek med njima. Stanje harmonije se lahko doseže z odstranitvijo potrebe po gibanju, z dosego počitka, spokoja in miru. To je možno skozi jogo. Ko je posameznik v popolni poziciji, potreba za dihanjem več ne obstaja.)

Na življenjskem potovanju obstajata dve vrsti romarjev: prvi, kot turist, kot turista ga zanima obiskovanje in ogled mest, ki tava iz kraja v kraj, ki tava iz izkušnje v izkušnjo zaradi zabave v njih.

Drugi stopa po poti, ki se sklada s človekovim resničnim bitjem in pelje do njegovega resničnega doma, do Samo spoznanja. Na potovanju zaradi ogleda mest in užitka bo nedvomno zapažena žalost. Tako dolgo dokler posameznik ni našel svojega doma, je trpljenje neizbežno. Občutek ločenosti je temeljni vzrok bede, ker temelji na napaki, na pojmovanju dvojnosti. Zaradi tega se svet imenuje 'du-niya' (temelječ na dvojnosti).

Na človekovo verovanje v veliki meri vpliva okolica, zato bi moral izbrati družbo Svetih in Modrih. Verovanje pomeni verovati v posameznikov Jaz, neverovanje pa po pomoti zamenjati ne Jaz za njegov Jaz.

Obstajajo primeri Samo spoznanja, ki se zgodijo zaradi miline Boga, medtem ko je moč ob drugih priložnostih to videti kot, da se On prebudi v nekakšnem vročičnem hrepenenju za Resnico. V prvem primeru pride do dosežka spontano, v drugem pa se zgodi s poizkušanjem. Toda vse je skovano čisto zaradi Njegove Milosti.

Človek misli, da je on ta, ki izvaja svoja dejanja, medtem, ko je vse pravzaprav vodeno od 'Tam'; poveza je 'Tam', kot tudi elektrarna - pa ljudje še vedno pravijo: 'Jaz'.

Kako čudovito je to!

Ko ne glede na vse napore posamezniku spodleti, da ujame vlak, ali to ne pomeni jasno od kje je vse posameznikovo gibanje usmerjeno? Karkoli se bo zgodilo komurkoli, kjerkoli, vsakokrat, je vse udejanjeno z Njegove strani; Njegove postavitve so popolne.

Med človekom in Bogom obstaja večni odnos.

Ampak v Njegovi Igri včasih obstaja in včasih je prerezan, kot da je težko oz. se kaže, kot da bi bilo težko do njega; a v resnici ni tako, saj je odnos večni. Še enkrat, pogled iz druge strani. Takšna stvar, kot je odnos, ne obstaja. Nekdo, ki je prišel srečat to telo, je rekel: "Jaz sem novinec za tebe". In dobil je odgovor: "Vedno star in zares vedno nov!"

Luč sveta se pojavi in gre, ni stabilna. Luč, ki je večna, se nikoli ne pogasi. S to svetlobo zreš v zunanjo svetlobo in v vse v vesolju; to je le zato, ker vedno sije v tebi, zaradi tega lahko vidiš to zunanjo luč. Karkoli se ti pojavi v vesolju, se pojavi le zaradi velike luči v tebi in ker Vrhovno znanje bistva vseh stvari leži skrito v globinah tvojega bitja, je zate mogoče, da zaobjameš znanje kakršne koli vrste.

Človeške možgane se da primerjati s korenino drevesa; če korenino zalivamo, se hranila razširijo do vsakega dela rastline. Obstajajo priložnosti, ko praviš, da so tvoji možgani utrujeni. Kdaj se to zgodi? Ko si zelo zaposlen z drugimi stvarmi. Toda, kakor hitro se vrneš domov in govoriš s svojimi dragimi, občutiš v glavi lahkost in si poln radosti. Iz tega razloga je povedano, da ker tvoji možgani pripadajo tebi, tvoje lastno delo ne ustvarja iztrošenosti.

Resnično povedano, vse delo je tvoje delo - le kako bi lahko to razumel? Zares je cel svet tvoj, tvoj, tvoj lasten - vendar pa ga le zaznavaš kot ločenega, pravtako kot vidiš 'druge'.

To, da veš, da je tvoj lasten, daje srečo, vendar pa notacija, da je ločen od tebe povzroči bedo.

Zaznavati dvojnost pomeni bolečino, konflikt, boj in smrt.

Pitaji, pojdi na neko vrsto *Sadhane*!

SPRAŠEVALEC: *Vse je v Božjih rokah.*

SRI MA: Točno! Vedno imej v umu tole:

Vse je v Božjih rokah in ti si njegovo orodje, ki ga uporablja, da Se zadovolji. Poskušaj objeti pomen 'vse je Njegovo' in v trenutku se boš osvobodil vseh bremen. Kaj bo rezultat tvoje predaje Njemu? Nihče se ne bo zdel tuj, vse bo tvoje lastno, tvoj Jaz.

Bodisi se predaj čaščenju z občutkom ločenosti ali ga skuri z Znanjem - saj pa, kaj je to kar se topi ali gori? Samo to, kar je lahko po njegovi naravi pretopljeno ali skurjeno; zamisel namreč, da obstaja nekaj drugega kot Ti Sam. Kaj se bo zgodilo takrat? Prepoznal boš sebe.

Po kreposti *Gurujeve* moči postane vse mogoče; zato išči *Guruja*. Medtem, ker pa so vsa imena Njegova Imena, vse oblike njegove Oblike, izberi eno od njih in jo imej s sabo kot spremljevalca, ki te nikoli ne zapusti. Istočasno je tudi On tisti, ki nima ne imena in ne oblike; za Vrhovno je možno, da je hkrati vse in nič.

Kakor dolgo ne boš našel *Guruja*, se prilepi na njegovo obliko njega, ki te najbolj privlači, in brez prestanka moli, da se ti On razkrije kot *Sadguru*.

V najvišji resnici *Guru* obstaja znotaj in razen, če ne odkriješ notranjega *Guruja*, ni mogoče doseči ničesar. Če ne čutiš želje, da se obrneš k Bogu, se poveži z dnevno rutino *sadhane*, kot se z njo povežejo otroci, katerih dolžnost je, da sledijo vnaprej določenemu urniku.

Ko molitev ne teče spontano iz tvojega srca, se vprašaj: "Zakaj najdem užitek v bežnih stvareh tega sveta?" Če stremiš za kako zunanjo stvarjo ali se počutiš posebej pritegnjen k kaki osebi, bi se moral ustaviti in si reči: "Pazi se, fasciniral te je glamour tega!" Ali obstaja prostor, kjer ni Boga?

Družinsko življenje, ki je *Ashram(a)* lastnika hiše, te tudi lahko popelje v tej smeri, če je seveda sprejeto kot *asram(a)*. Če živiš v tem duhu, to pomaga človeku nadaljevati k Samo spoznanju. Klub temu, če pa hrepeniš po čem takem kot so ime, slava ali položaj, ti bo Bog dal to, a se ne boš počutil zadovoljnega. Kraljestvo Boga je celota in razen, če nisi priznan s strani njegove celosti ne moreš biti zadovoljen. On ti podeli le malo, le malo, da si v življenju nezadovoljen, saj brez nezadovoljstva ne more biti napredka. Potomec Nesmrtnega, ti se nikoli ne moreš pomiriti z resničnostjo smrti, niti ti Bog ne dovoli, da ostaneš v njej. On sam podžiga občutek želje v tebi s tem, da ti da malo stvar, samo da prebudi v tebi apetit za večjo. To je metoda, ki jo prebujajo v tebi. Popotnik na tej poti jo vidi kot težavno in se počuti obremenjeno, toda ta, ki ima oči, da vidi, lahko jasno dojema, da romar napreduje. Bolečine, ki se izkušajo, pogorijo v

pepel vsega užitka, ki je izpeljan iz materialnih stvari. To se imenuje 'tapasaya'. Kar blokira posameznika na duhovni poti prinaša s sabo seme prihodnjega trpljenja. Vendar pa so bolečine v srcu, muka nad učinki blokad, začetek prebujanja Zavesti.

PET

Solan, 21. september 1948.

Mlada punca je govorila s SRI MA. Rekla je:

“Ko sedem, da bi meditirala, nimam namena, da bi premišljevala o katerikoli obliki, vendar pa kako je mogoče meditirati na brezoblično? Opazila sem, da včasih, ko poizkušam meditirati, da začnejo po mojem umu plavati podobe božanstev.”

SRI MA: Kakršnekoli že podobe vzniknejo v tvojem umu, moraš premišljevati le o teh; le opazuj v kakšni obliki se ti bo prikazal Bog Sam. Ne ustreza enaka oblika vsaki osebi. Za nekatere, je morda Rama tisti, ki najbolj pomaga, za nekatere Šiva, za druge spet Parvati in spet, za druge brezoblično.

On je vsekakor brezobličen; toda istočasno, glej v kakšni določeni formi se ti morda prikaže, da bi ti pokazal pot. Posledično, v kakršnikoli obliki že On pride v tvoj um, moraš premišljevati o tem v vseh njegovih najmanjših detaljih.

Nadaljuj na naslednji način: Ko sediš, da bi meditirala,

Najprej kontempliraj obliko božanstva;

Potem si predstavlja Njega, kako sedi na svojem tronu,

Prikloni se pred njim in izvajaj *japo*.

Ko boš zaključila z *japo* se priloni še enkrat, ga posveti v svojem srcu in zapusti svoje sedišče.

To bi, v kratkem, lahko bila tvoja vaja, če nisi sposobna meditirati na Brahmana.

Bodi prepričana, da bo vedno in brez izjeme naredil in da počne kar je zate najboljše. Torej reflektiraj: Da bi me podprl, Se je razkril meni v tej določeni preobleki. On je v obliki, kot tudi brez nje; celo vesolje je znotraj Njega in je prežeto z Njim. To je, zakaj je povedano: “Sadguru je svetovni učitelj in svetovni učitelj je Sadguru.”

Prej povedano je posebno mišljeno za tebe. Isto ne velja za vsako osebo. Več kontempliraj Njega, hitreje

boš napredovala. Če se pojavi kakršnakoli podoba v tvojem umu, je to ON, pravtako, kot je On tudi brezobličien; zaznaj, kar pride spontano.

ŠEST

Benares. 18. avgust 1948.

VPRAŠANJE: *Kako lahko meditacija na določen del vodi do meditacije na celoto? Posameznik se lahko v popolnosti osredotoča le na en aspekt. Rečeno je, da ko je posameznik absorbiran v meditacijo, da pride do postopne razširitve zavesti; in ko um doseže to kar je onstran tega, kar je sposoben dojeti, se spontano raztopi (laya). Potem meditacija več ne obstaja, obstaja pa Božanski Vpogled (Jnana). Nekateri se držijo te teorije. Ne morem dojeti, kako lahko um postane vse prežemajoč po poti te metode?*

SRI MA: Ko se meditacija (*dhyana*) zgodi spontano, samo potem je to prava meditacija. Mora priti sama od sebe, brez napora. Še več, ko praviš, da se um umirja (*laya*), od kod izvira?

SPRAŠEVALEC: *Iz Jaza (Atma). V Srutisih je rečeno, da izbija iz Jaza (Paramatma) kot senca.*

SRI MA: Kjer je rojstvo, tam je razkrajanje (*nasa*); je to to, kar misliš? Vendar pa, če bi bilo tako, bi um vzniknil ponovno. Praviš, da ne moreš zaobjeti vse-prežetosti uma; to je zelo normalno, ker to ni stvar, da bi jo prijela, niti ni stvar, niti ne more biti prijeta.

Izkušaj užitke in bolečine sveta; še enkrat, uživaš začasno srečo ali blaženost, med tem, ko si v meditaciji. Tudi to je doživeto, ali ni tako? A vendar je rahlo drugačne narave, kot ono prej.

Ko človek pravi, da opisuje ali se nanaša na izkušnjo po tem, ko se vrne navzdol iz višin božanske ekstaze (*samadhi*), to nakazuje, da za njega še vedno obstaja vzpenjanje in padanje, zakaj pa bi drugače uporabljal te izraze? Vendar pa tudi obstaja stanje, kjer se vprašanje vzpenjanja in spuščanja niti ne pojavi. Morda ohranjaš misel, da bi se um moral zadrževati v stanju *samadhija*, pa četudi v absorbiranem stanju; kako lahko v nasprotnem oseba govori, glede dviga iz *samadhija*, o izkušnji ki jo je imela v tem stanju?

Še naprej bi se lahko zadrževal na misli, da je njegov um očiščen.

Govorim iz tvoje točke gledišča. Izkušnje se dogajajo na poti.

Med dvema tipoma izkušenj, ki sta bila pravkar omenjena, je razlika. Ne glede na vse, pa sta obe umski, čeprav na različnih nivojih, celo to, kar imenuješ *samadhi*.

A obstajata tudi drugačno stanje bitja, kjer posameznik ne more govoriti o vzponu in spustu, in posledično niti ne o telesu.

Če vznikne vprašanje o telesu ali delovanju ali kakršnem koli vprašanju, to pomeni, da to stanje še ni bilo doseženo.

Ko praviš, da se um raztopi (*laya*), v kaj pa se raztopi?

SPRAŠEVALEC: *V Jaz, seveda.*

SRI MA: Pravtako, kot se sol raztopi, tako se tudi um - je to tvoja ideja? Iz določenega gledišča, se lahko zdi tako. V primeru raztopitve te vrste, popolne, lahko jogi um ponovno oživi.

SPRAŠEVALEC: Mislil sem na popolno uničenje (*nasa*).

SRI MA: Uničenje (*nasa*) ali raztopitev (*laya*)?

Na Sa - pomeni 'ne On', *na Sva** 'ne Jaz' - je to sigurno to, kar imenuješ uničenje?

Kjer je uničenje uničeno, tam je TO. Ali imenuješ popolno uničenje ego-uma (*manonasa*) njegovo uničenje (*laya*)?

SPRAŠEVALEC: *Kako naj dojamem to?*

SRI MA: Na Guruju je, da izpostavi metodo, on ti bo pokazal pot do razumevanja in te vpeljal v tvojo *sadhano*. Na tebi pa je, da zvesto ostajaš pri prakticiranju tega. Saj sadovi pridejo spontano v obliki Samo razkritja.

Moč, ki ti omogoči, da zaobjameš Neoprijemljivo, se primerno manifestira skozi Guruja. Kjer vznikne vprašanje "Kako pa naj nadaljujem?", očitno ni še prišlo do zadovoljitve.

Zato, nikoli ne zaustavlja svojih naporov dokler ne pride do Razsvetlitve. Naj ti oprijemanje ne prekine tvojih poizkusov, saj bo vrzel ustvarila vrtinčenje, a tvoje stremljenje mora biti ponavljajoče se kot tok oja, mora biti trajno, konstantno, neprelomljen tok.

To, da nimaš nadzora nad telesno potrebo po hrani in spanju ni važno, tvoj cilj bi moral biti ne dovoliti nobene vrzeli v izvajanju tvoje *sadhane*. Ali ne vidiš, da karkoli potrebuješ v mesni hrani in spanju, na vsako dogovorjeno uro, da je to brez izjeme vedno ponavljajoča se potreba? Na popolnoma enak način bi moral stremeti k neprekinjenosti, kar zadeva iskanje Resnice. Enkrat, ko je um na svoji smeri gibanja, ko je začutil dotik nevidnega - če bi le lahko zgrabil ta trenutek - so v tem Vzvišenem trenutku zaobjeti vsi trenutki, in ko si ga zgrabil, bodo vsi trenutki tvoji.

Vzami na primer trenutke zlitja (*sandhiksana*) ob zori, popoldne ali ob mraku, v katerih je neločljivo povezana moč v stično v točko, kjer se prihajanje in odhajanje srečata, razkrije. To kar imenuješ 'električna razelektritev' ni nič drugega kot združitev dveh nasprotij in zato vzvišeno bitje zasije v trenutku združitve. Pravzaprav je TO prisotno v vsakem posameznem trenutku, a ga vedno zgrešiš. Vendar pa je to tisto, kar moraš zgrabiti; to se lahko zgodi v trenutku združitve, kjer se nasprotja zlijejo v eno.

Nihče ni zmožen predvideti, kdaj se bo za kateregakoli posameznika ta usoden Trenutek razkril; zato nenehno stremi.

Točno kateri veliki Trenutek je to, je odvisno od vsakega posameznika in od njegove določene linije pristopa. Ali ne določi in vlada trenutek, ko si se rodil, celotnemu poteku tvojega celotnega življenja? Podobno, kar je pomembno za tebe, je Trenutek, v katerem boš vstopil v tok, ki je gibanje tvojega lastnega resničnega bitja, Odhod Naprej, z drugimi besedami Veliko Romanje. Če se to ne zgodi, popolnosti ni mogoče doseči. Zaradi tega za nekatere učence, Guru določi posamezne trenutke za *sadhano*, takšno kot zora, mrak, popoldne in polnoči; to so po navadi štiri obdobja, ki se predpišejo.

Dolžnost učenca je, da izvaja zavestno Gurujevo naročilo, ki variira glede na temperament in predispozicijo kandidata. Ne ustrezajo iste metode vsakomur. Povprečna oseba ne more imeti znanja o določeni kombinaciji dejavnikov, ki so potrebni, da pripeljejo do dokončanja dosedaj zanemarjenih vidikov bitja; iz tega razloga je bistveno ubogati Gurujeva navodila. Odločilen Trenutek je določen, da se pojavi kakor hitro si s tvojim stanjem uma, kot tudi s tvojimi akcijami, pripravljen zanj. Zato poizkusi slediti tesno poti, ki ti jo je načrtoval Guru in videl boš kako se vse zgodi spontano.

V štiriindvajsetih urah dneva, mora nekaj časa biti definitivno posvečeno Bogu. Razdeli si dan, če je možno, da se redno ukvarjaš z *japo* določenega Imena ali *mantra*, ko sediš v posebnem položaju in postopno povečuj čas ali število ponovitev. Nobene potrebe ni za dnevnim povečevanjem. Določi stopnjo in interval po katerih boš povečeval, recimo na dva tedna ali tedensko. Na ta način se poizkusi povezati z Iskanjem Boga, kjerkoli že boš, najdi *pribežališče* v Njem, naj bo On tvoj cilj.

Ko postaneš zaradi vrline tega potovanja globoko potopljen v ta tok in se predajaš vedno bolj temu, se boš preobrazil in tvoj apetit za čutnim užitkom bo oslabil, tako boš žel sadje svojih akumuliranih naporov. Morda boš tudi čutil, da je za telo zelo verjetno, da bo odšlo v kratkem, da lahko v vsakem trenutku pride do smrti.

Pravtako, kot obstaja vedno nova kreacija v vesolju, tako gre tudi skozi nenehne spremembe tvoja mentalna in psihološka reakcija na jaz. Če boš nadaljeval na način, ki je nakazan, boš zapazil, da bodo kot rezultat tvoji zunanji interesi odpadli in se bo tvoj pogled obrnil navznoter.

Bolj goreče zasleduješ, večje možnosti se ti bodo odprle in v sorazmerju s tvojim napredovanjem, se bo trplejše zmanjševalo in ne bo vzniknilo ponovno. Kot je tudi povedano, ni, da karma pogasi karmo - so pa tako rekoč učinki preteklih dejanj izničeni z nasprotnim delovanjem.

Če je to zares usoda kogar koli, se to lahko doseže v zelo kratkem času. Poglej, tudi ko telesu ne damo hrane, ne preneha z asimilacijo hranil; povedano nam je, da v takšnih primerih začne konzumirati svoje lastno meso.. Zato, tudi kot vzdržuješ svoje telo dobro prehranjeno, tako tudi moraš na enak način dobro skrbeti, ko se gre za tvoje duhovno dobro počutje; samo takrat boš uspeval kot moraš. Kdo lahko pove, ob katerem trenutku bo izbil plamen razsvetljenja?

Iz tega razloga, nadaljuj s svojimi napori stabilno, brez pojemanja.

Postopno boš vedno bolj in bolj globoko absorbiran iz Njegove strani - On in samo On bo prežemal tvoje misli in občutke. Um vedno išče to, kar mu daje primerno hrano, in tega ni mogoče zagotoviti z ničemer, kar te odvrča od Višjega Bitja Samega. Takrat te bo tok, ki vodi do tvojega Jaza odnesel. Odkril boš, da bolj se radostiš notranjega življenja, manj te bodo privlačile zunanje stvari.

Kot posledica tega, postane um tako dobro nahranjen s pravilno obliko hrane, da se lahko v kateremkoli trenutku zgodi prepoznavna njegove identitete z Jazom.

Kar pa se tiče *laye*; če si mislil na umovo raztopitev v TO, potem je to, kar si povedal pravilno.

Jada samadhi ni zaželjen.

Nasprotno, prepoznati moraš kaj je um, kdo je um.

Um se umirja v TO - je to to, kar si želel izraziti?

Laya lahko označuje bodisi, da um nima nikamor iti, z drugimi besedami, več ne more najti svoje poti in zato se umiri v mirovanje; ali pa se le zlije s TEM, kar je Samo Spoznanje in posledično tam ne more obstajati možnost ločenega obstoja uma. Kjer je Samo Spoznanje, kako sploh lahko vznikne vprašanje, če se um raztopi ali ne?

Na to je bilo odgovorjeno iz gledišča iz katerega si vprašal.

Začel si z vprašanjem kako lahko meditacija na posamezen določen del vodi do meditacije na celoto. Seveda, vse je vsebovano v delu; da pa bi prispel do spoznanja te resnice, pa moraš slediti Gurujevim navodilom, ki so občutek iz Njegove moči.

Prej omenjeno ti da zamegljeno predstavo le enega vidika celotne stvari.

Še enkrat, poglej, obstajajo primeri, ko posameznik izgubi zavest, medtem, ko sedi v meditaciji.

Nekateri ljudje so odkrili, da omedlevajo, kot če bi bili zastrupljeni z radostjo in ostajajo v tem stanju kar dolgo časa. Ob pojavitvi trdijo, da so izkusili neke vrste božansko blaženost. Vendar pa to vsekakor ni Spoznanje.

V meditaciji obstaja stopnja, kjer se čuti intenzivno radost, kjer je posameznik potopljen vanjo.

Toda, kaj je to, kar je potopljeno? Um, seveda.

Na določeni stopnji in pod določenimi pogoji se ta izkušnja lahko izkaže kot ovira.

Če se ponavlja znova in znova, lahko posameznik zastane na stopnji, na kateri se nahaja in mu je zato preprečeno, da bi okusil Esenco Stvari.

Enkrat pa, ko je bila pristna kontemplacija (*dhayana*) vzpostavljena, materialni privlaki izgubijo vso svojo moč. V dogodku izkušnje česar koli, kar se nanaša na Najvišjo Resničnost ali na Jaz, posameznik ne pravi :

“Kje sem bil? Ničesar nisem vedel med tem časom, ko se je to dogajalo;” tam takšna stvar kot - ne vedeti - ne obstaja. Če bi bilo možno v besedah opisati blaženost, ki jo je posameznik izkusil, je to še vedno uživanje in torej ovira. Posameznik mora biti popolnoma zavesten, široko prebujen.

Pasti v omamo ali v jogijski spanec, to ne bo posameznika pripeljalo nikamor.

Po resnični meditaciji materialni užitki postanejo neprilučni, dolgočasni, popolnoma brez okusa.

Kaj označuje *vairagya*? Ko vsak posamezni objekt ali svet zgori, kot tudi potreba po svetu odrekanja in posameznik kot pri šoku odskoči, potem pride do notranjega in zunanjega prebujenja. To pa vendar ne pomeni, da *vairagya* nakazuje na odpor ali na zaničevanje česar koli kar je iz sveta, preprosto je le nesprejemljivo in ga telo zavrne.

Ob tem ne bo vzniknilo niti nestrinjanje niti jeza.

Ko postane *vairagya* živ navdih, začne posameznik razločevati resnično naravo sveta, dokler dokončno s sijočo sigurnostjo direktne percepcije ne vznikne izmuzljivo znanje.

Vse kar pripada svetu se zdi, da gori; posameznik se ga ne more dotakniti. To je tudi stanje, ki lahko sledi v določenem času.

To kar uživaš v sedanjosti ne pusti odtisa na tvojem bitju, kot nekaj, kar je tukaj le za krajši čas, namesto tega se pojavi kot nekaj, kar te osrečuje.

Toda ali ne bo kakor daleč se prebuja duh odvezanosti, slast, ki izvira iz takšnih užitkov in ker je le bežna, umrla?

Z drugimi besedami, smrt bo umrla..

Sedaj pa, ko napreduješ nasproti temu, kar je onstran časa, pa se sreča, ki pride v ospredje zaradi običajnih stvari, iztroši.

Kot rezultat se pojavi vprašanje - 'Kaj pa je v resnici ta svet?'

Tako dolgo, kot se ti zdi, da si tu na svetu zato, da v njem uživaš, se ti takšno povpraševanje ne predstavi.

Ker napreduješ k temu, kar presega čas, se ti bo vse kar pripada času začelo pojavljati v svoji pravi luči.

Če si se sposoben po vrnitvi iz stanja kontemplacije obnašati, kot si se prej, se nisi preobrazil.

Ko pride do prave meditacije, ki priključ v spomin ravnodušnost do sveta, boš začel navdušeno hrepeneti za Božanskim, lačen boš božanskega in boš prepoznal, da ne more nič minevajočega ocenjevati te lakote ali te zadovoljiti.

Kako ti naj to razjasnim, Pitaji?

Ljudje pridejo v to telo in govorijo o svojih sinovih in hčerah, ki so vstopili v avto in se odpeljali, brez tega, da bi se prepričali, če njihovi očetje in matere tarnajo. Žalovanje njihovih staršev se jih ne dotakne.

Vidiš, to je točno tako, kot je na določeni stopnji na poti; materialni užitek se te nikakor ne more dotakniti.

Čutiš: "Tem, katerim sem verjel, da so moji lastni, so le povezani z mano preko mesa in krvi - kaj pa ima to z mano?"

Nihče namenoma ne položi svojih rok v ogenj ali stopi na kačo; na točno takšen način, le na hitro pogledj objekte čutil in se obrni stran.

Potem boš vstopil v tok, ki te odnese v nasprotno smer,

in pozneje, ko boš odvezan celo od odvezovanja,

ne obstaja težava odvezanosti in ne odvezanosti - kar je, je **TO**.

Nekateri pravijo, da lahko z vztrajnim naporom posameznik doseže Razsvetlitev. Toda, ali je res, da lahko napor pripelje do Razsvetlitve? Je Razsvetlitev odvisna od delovanja? Tančica je uničena in ko se to doseže, se razkrije To kar JE. Kar je poznano kot sadež napora, ni nič drugega kot razsvetljenje ali določen vidik nasproti temu, kamor je bil napor usmerjen.

Razkrita svetloba (*niravaran prakasa*) je On Sam, Večni. - Guru ve, kakšna je pravilna pot pristopa za vsakega posameznika.

VPRAŠANJE: *Včasih občutimo, da objekti čutil zares obstajajo, drugič pa so le ideje. Zakaj se ena in ista stvar pojavi tako različno ob različnih priložnostih?*

SRI MA: Ker si v objemu časa.

Ali si že došel do stanja, kjer je vse zaznano kot Jaz sam (* Igra besed: samaya in svamayi zvenita podobno. Samaya - čas; svamayi - 'prežet z Jazom')?

Tukaj leži rešitev celotnega problema.

Da se počutiš, kot se, je dobro, ker je tvoje čutenje povezano z Najvišjim potovanjem; saj ni nič nikoli potraten. Karkoli si prepoznal, pa četudi le za sekundo, bo to nekoč prineslo sadove.

Zato pa, kaj so voda, zrak, nebo itn. in kaj je sploh kreacija; znanje o resničnih lastnostih vsakega elementa (*tattva*) bo brizgnilo v tvojo zavest drugo za drugim - kot se popki odpirajo drug za drugim.

Rože in sadje pridejo v obstoj le zato, ker so potencialno vsebovane v drevesu. Zato bi moral imeti za cilj, da spoznaš Eden Višji Element (*Tattva*), ki bo vrgel luč na vse elemente.

Vprašal si o čutilnih objektih: objekt čutila *visaya* (- čutilni objekt, - strup, ha 'je') je to, kar vsebuje strup, je poln škodljivosti in vleče človeka nasproti smrti. Toda osvobojenost od tega sveta čutilnih objektov (*nirvisaya*) - kjer ni sledi strupa - pomeni nesmrtnost.

VPRAŠANJE: *Vendar pa, ali še vedno ostane nekaj od goreče bolečine varayage?*

SRI MA: Kaj je to kar ustvarja čutenje gorenja?

Sigurno poškodba! Ker če obstaja vnetje; čigava bolečina je to? Če bolečina ne obstaja, ne more priti do pametovanja. Tam je prevara: kakor dolgo se Resničnost ne razkrije, bo bolečina vztajala. Če je vnetje zdravilni proces, je to seveda koristno. Pacient, ki pade v nezavest se ne zaveda svoje agonije - opazite lahko kako je človek pritegnjen v užitek, izgubo in bolezen - to sigurno ni zaželeno! Takšen je ta svet z njegovimi nikoli dokončanimi nesigurnostmi* (*Sansara* - svet, *sansaya* - nesigurnost).

Ali lahko torej poveš, zakaj torej posameznik trpi?

SPRAŠEVALEC: *Posameznika vleče v dve smeri, nasproti Bogu kot tudi nasproti čutnemu užitku - to povzroča muko.*

SRI MA: Imaš željo predati se, vendar pa je ne moreš izpustiti; kakšen problem. Naj se ta želja prebudi v tvojem srcu - mešanje tega kaže, da prihaja čas, kjer se boš sposoben predati.

Dobiš predmet, po katerem hlepiš, vendar pa si še vedno nezadovoljen; in če ti spodleti, da ga dobiš, si tudi razočaran.

Razočaranje, ki ga izkušaš ob izpolnitvi tvoje želje je koristno; vendar pa je trpljenje zaradi neizpolnjenega trpljenja zaradi stvari, ki jih nisi mogel dobiti to, ki te vodi nasproti temu, kar je iz smrti, nasproti bedi.

SPRAŠEVALEC: Lakote čutil se nikoli ne da pomirjati; več posameznik prejme, več si želi.

Izpolnitev materialnih želja le povzroči večje hrepenenje.

SRI MA: Svet sam je le utelešenje želje in zato srčne bolečine, ki mora zaradi odsotnosti izpolnitve vztrajati. Zato je povedano, da obstajata dva toka človeškega življenja: en, ki prežema svet, v katerem teče želja za željo, in drugi, svet posameznikovega resničnega Bitja. Lastnost prvega je, da ne more nikoli zaključiti z zadovoljevanjem - nasprotno, občutek želje se nenehno stimulira, znova in znova. Če pa vstopimo v drugega, se bo človek vzpostavil v svoji resnični naravi in bo stremeljenje prišlo do konca, kar je njegov izraz. Zato, če si prizadeva izpolniti sebe z vstopom v ta tok, ga bo le to pripeljalo do popolne zbranosti njegovega lastnega Bitja.

VPRAŠANJE: In muka tega, da ni našel, muka odsotnosti Boga? Nimam želje za čutnimi užitki, pa vednar pridejo do mene.

V njihovo izkušnje sem prisiljen.

SRI MA: Ah, muka ne najti Boga je koristna, To kar si jedel, bo pustilo okus v tvojih ustih. Okrase nosiš, ker jih želiš in zato moraš nositi njihovo težo. Pa vendar je tej teži usojeno, da odpade, saj je nekaj, kar ne more trajati, ali?

VPRAŠANJE: Ali obstajajo primeri, ko je lahko Razsvetljena oseba v nevednosti?

SRI MA: Ali lahko osebo imenuješ Razsvetljeno in v istem vdihu lahko rečeš, da je izpostavljena nevednosti? Takšna stvar, Pitaji, je nemogoča.

Obstaja seveda stanje, ki ga dosežeš in se ga ne upravlja ves čas, kjer to, na kar se nanašaš lahko drži; vendar pa nikoli v primeru dokončnega Spoznanja. Na kakršen koli način morda že zaznavaš Razsvetljeno Bitje, Ta ostane TO kar je.

Kako je sploh možno, da obstaja stanje nevednosti v tem kar se imenuje Vrhovno Znanje? Ko govoriš o nevednosti s tem, ko se nanašaš na človeka, ki se je prepoznal, je to Vrhovno Znanje zamenjano za nevednost. Zato tudi govoriš o vzponu in padcu. Pravtako, kot ni vprašanja telesa za tega, ki je osvobojen, tako tudi ne more biti za Njega vzpenjanja in padanja.

Kljub temu pa obstaja stanje doseganja, kjer vzpenjanje in padanje obstajata, resnično in v resnici.

SEDEM

Solan, 19. september 1948.

Nekdo je povedal SRI MA o človeku, ki je brez, da bi se premaknil iz svojega sedala, ustvarjal vse sorte izdelkov, kot so rože, venci, sladkarije ipd. Kar pojavili so se v njegovih rokah. V povezavi s tem je SRI MA to povezala z dogodkom, ki se je zgodil v Dacci pred mnogimi leti.

SRI MA: Kako neverjetnemu številu podobnih dogodkov že vse ni prisostvovalo to telo! Kot pravilo to telo ne daje komentarjev o takšnih stvareh, vendar pa se ob določenih priložnostih nekako zgodi nekaj čudnega. Ko je prišla določena gospa, sem se počutila, kot da bi ležala v njenem naročju. In kot sem, sem točno opazila, da je bil v njenem sariju na področju pasu zvit kup v katerem so bili izdelki. Vsi so od nje zahtevali, da jim pokaže predmete, ki so prihajali do nje po nadnaravni poti, ker so jo mnogi že pred tem videli, da je to počela. Ljudje so slišali, da se je celo *prasad* iz templja boginje Kali v Dakshineswaru pojavil sam od sebe v njenih rokah.

To telo je reklo: "Celo preden pride od tam, lahko to razkrijem, toda ali si želite, da to naredim?"

Gospa je rekla: "Da, seveda!" Vprašanje se je ponavljalo večkrat in vsakokrat, ko se je, je ponovila tudi sama, to pa so tudi storili njeni sledilci: "Da, prosim!"

Tako se je vse zgodilo.

Čeprav to telo ni vzelo nič s svojimi lastnimi rokami - le kar je bilo usojeno, da se zgodi, se je zgodilo spontano.

Potem je ena od gospejinih podanic prišla do tega telesa in povprašala: "Ma, nikoli nisi nikogar osramotila, še posebej ne v javnosti, zakaj si torej to storila v tem primeru?"

Prejela je odgovor: "Da, kot veste, se to telo ne vmešuje kot pravilo v nikogaršnjo naravno pot. Klub temu, da to vključuje najbolj navaden ali najbolj nenavaden dogodek - imenuj to kakor želiš - kar je bilo dobro za to telo do danes in kar je bilo tudi tako vedno, je preprosto to:

Karkoli se mora zgoditi, se zgodi spontano.

Ko je gospa prispela, je to telo njo pozdravilo z velikim spoštovanjem, ji ponudilo njeno lastno *sano* in ji položilo venec okoli vratu. Kako zelo zadovoljno so se počutili vsi!

Vsaka oblika, vsak izraz je samo On in le On.

Tega dne ni to telo razkrivalo ničesar.

Toda gospa je s svojo svobodno voljo izjavila: 'Jutri pridem ponovno!' Vsi ste slišali to, niste? Kar se je zgodilo potem je bil le Njegov način, kako On razkriva Sebe. Povej mi, kaj je tam za narediti? Kakršnokoli metodo Je izbral, da bo učil kogarkoli, kdaj koli - kakor dolgo zadeva to to telo, nima samo od sebe želje - karkoli bo minilo, je prav (*'ja hoye jay'*).

* '*Ja hoye jay*' To odsekano frazo je SRI MA izgovarjala vedno znova in znova. Noseče je s pomenom, dejansko se nanaša na vso filozofijo življenja. Označuje to, da karkoli se zgodi, da je to v skladu z Božansko Voljo in zato enako dobrodošlo pri SRI MA. Izraža tudi popolno odsotnost osebne želje, predaje brez pomisleka Previdnosti in prepričanja, da nič ne more miniti, kar ni dokončno izdelal Stvarnik.

Ko (v preteklosti) je to telo izvajalo *pranam* vsakemu bitju, pa čeprav insektu, pajku, psu ali mački, je to počelo s polno zavestjo o prisotnosti Vzvišenega Bitja v vsem.

“Do česarkoli že pride da mine, je to v redu.” - vendar pa bi bilo potrebno povedati nekaj drugega v povezavi s tem. Zatekati se k neresnici ali prevari nikoli ne more biti za posameznikovo dobro. Ta, ki prevara, bo sam prevaran. Po drugi strani pa se neresnica tudi lahko spremeni v resnico. Nekdo morda namerno igra napačno, vendar pa se skozi iskrenost njegovega učenca resnica lahko osvetli. Kot rezultat učenec prekaša guruja. Razreševanje, da bi našel resnico bo neizbežno vodilo do njenega razkritja.

Gospejinemu podaniku sem rekla:

“Kolikokrat sem vas vse vprašala ‘Ali naj razkrijem?’. In vsi brez izjeme ste me prosili, da naj to storim. Torej - kaj več še naj povem?” Koliko istih dogodkov se zgodi!

Poslušaj zgodbo mlade ženske, ki gre že zaradi najmanjše provokacije gre v '*samadhi*', da bi ljudje verjeli. Zdelo se je, da je brez življenja, njene roke in stopala so postala mrzla. Ko je prišla v to telo, je tudi šla v to čudno stanje, ki so ga ljudje napačno vzeli za *samadhi*. Dekletova mati je to telo imenovalo 'babica', obe sva bili iz iste vasi. Rekla mi je: “Vnukinja, prosim poizkusi in pomagaj temu dekletu!” Zelo dobro sem razumela, za kaj se je šlo pri tej mladi ženski, zato sem ji zašepetala v njeno uho:

“Zelo v kratkem boš prejela pismo svojega moža,” in v trenutju si je opopravila. Novice o zdravlilu so se hitro in široko razširile. Ljudje so se v veliki meri počutili zbegani nad močno mantro, ki jo je SRI MA zašepetala v dekletovo uho. Zares, to je bila v danih okoliščinah prava mantra zanjo. Dekletovo stanje je izviralo le iz skrbi, ker se ji mož ni javil že dal časa..

Drugič pa je obstajal mlad mož - v kakšna nadnaravna stanja je zapadal, koliko vizij je imel! Izvajal je na primer *pranam* in ostal v tem stanju dolge ure; brez da bi dvignil glavo, so po njegovih licih tekle solze. Izjavil je, da je videl in slišal Krishnova učenja Arjuni, kot je to opisano v Giti, in da je imel mnoge druge vizije in podobne izraze.

To telo mu je reklo, da če *sadhaka* ne more izvajati trdne kontrole nad svojim umom, da bo izpodvržen k

slišanju in videnju mnogih stvari, tako iluzornih kot pristnih, saj bodo vse pomešane.

Moda bo tudi izpostavljen vplivu nekaterih 'duhov' ali moči.

Takšna pojavljanja, zelo daleč od ustvarjanja čiste božanske težnje, bodo namesto tega zavirale namesto pomagale. Še več, videti nekoga v viziji ali slišati kako te naslavlja, lahko dobro postane vir samo zadovoljstva ali egoističnega uživanja.

Izgubiti nadzor nad sabo ni zaželjeno.

V iskanju Resnice posameznik ne sme dovoliti, da ga premaga karkoli, vendar pa mora namesto tega oparežati za fenomeni, ki se pojavijo in ostati popolnoma zavesten, na široko prebujen, pravzaprav zadrževati popolno mojstrstvo nad sabo.

Izgubiti zavest in samo nadzor ni nikoli prav.

V toku istega pogovora je SRI MA rekla:

Gospod Buddha Sam je bistvo Razsvetljenja.

Vse delne manifestacije znanja, ki prihajajo seveda iz *sadhane* se zlivajo v Vrhovno Bitje (Bodha Svarupa).

Na podoben način je moč doseči Vzvišeno Znanje. (Jnana Svarupa) ali Vzvišeno Ljubezen (Bhava Svarupa).

Kot obstaja stanje Vzvišenega Lastnega Znanja, tako tudi obstaja stanje popolnosti na zenitu poti Ljubezni. Tam najde posameznik nektar popolne Ljubezni, ki je identična z Vzvišenih Znanjem. V tem stanju ni prostora za čustveno vzburjenje; ker bo to onemogočalo Vrhovni Ljubezni (Mahabhava), da zasije v ospredje. Upoštevaj eno stvar, če posameznik, ki sledi eni poti pristopa, ne pride do tega, kar je vsrkanje vseh *sadhan*, takorekoč končnega cilja, pomeni, da posameznik v resnicini ni vstopil na to pot.

Na najvišjem vrhuncu Ljubezni - ki je *Mahabhava* - se razposajenost, presežna čustva in podobno ne morejo pojaviti. Čustvenega vzburjenja in Vrhovne Ljubezni ni moč primerajti.; sta popolnoma drugačni druga od druge.

Medtem, ko je posameznik absorbiran v meditacijo, če se pri tem zaveda telesa ali ne, če obstaja občutek identifikacije s telesom ali ne - pod vsemi pogoji, je nujno ostati na široko buden; nezavestnega stanja se je potrebno striktno izogibati.

Nekatere pristne zaznave je potrebno obdržati, bodisi posameznik kontemplira na Jaz kot tak ali na katerokoli drugo obliko.

Kaj je izid takšne meditacije?

Posameznikovo bitje se odpre Svetlobi, k temu, kar je večno.

Predpostavi, da je telo trpelo zaradi neke bolečine ali zakrčenosti - glej, po meditaciji se počuti popolnoma čilo in zdravo ter toplo, kot če se vprašanje neudobja sploh ne bi nikoli pojavilo. To je kot če bi minilo več časa med tem, kot da nikoli ne bi prišlo do razmišljanja o neudobju. To bi bil dober znak. Če pa bi zapadel v skušnjavo že ob prvem dotiku Blaženosti in si dovolili, da bi ga pritegnila in pozneje izjavil:: “Kjer sem bil, tega ne morem reči, tega ne vem,” - to ni nekaj zaželenega. Ko se posameznik usposobi v resnični meditaciji in do obsega, do katerega komunicira z Resničnostjo, odkrije, da leži neizrekljiva radost skrita celo v vseh zunanjih objektih.

Če pa po drugi strani posameznik izgubi sebe v njej, zdrsne v neko vrsto omame med tem, ko se ukvarja z meditacijo in po njej trdi, da je vstopil v intenzivno blaženost, je ta vrsta blaženosti nekaj, kar je ovira. Če se za življenjsko silo zdi, da je bila ustavljena - prav tako kot ima posameznik potrebo po dobrem spancu - to nakazuje na stagnacijo. To je znak navezanosti in ta navezanost stoji na poti prave meditacije, saj se bo posameznik primerno vračal znova in znova v to stanje; čeprav se bo iz vidika gledišča sveta, ki je za vsakega drugačen, le-to zdelo kot vir močne notranje radosti in zato vsekakor pokazatelj duhovnega napredka.

Če bi se zadržal na katerikoli stopnji, je to ovira nadaljnega napredka . Le-to pomeni, da je posameznik prenehal napredovati.

Med tem, ko se ukvarja z meditacijo, bi posameznik moral misliti nase kot na čisto božansko bitje (*cinmayi*), kot na Samo Razsvetljujočega, zadrževati se v Blaženosti Jaza (*atmarama*) in v skladu z Gurujevimi navodili, se poizkušal osredotočati na posameznikovega *Isto*.

Mlad mož, ki sem ga prej omenjala (ta, ki je imel vizije) je bil inteligenčen in zato je razumel to vrsto razmišljanja. Kot rezultat tega, so spektakularne izkušnje prenehale in sedaj je prisoten v svoji meditaciji in drugih duhovnih vajah na zelo tih, na ne pozornost vzbujajoč način.

Pozneje, ko se je pogovor spet obrnil na dhayano in asano, je SRI MA povedala:

“Poglej, če si preživel uro za uro sedeč v določenem položaju, če si postal absorbiran med tem, ko si bil v tem položaju in nesposoben meditirati ali karkoli drugega, to kaže na to, da dobivaš užitek iz položaja, tudi to predstavlja oviro.

Ko posameznik prvič začne izvajati prakso *jape* in meditacije, je seveda prav poizkusiti in nadaljevati v enakem položaju kakor dolgo je to možno. Toda, ko se posameznik približa popolnosti v teh praksah, se vprašanje kako dolgo je posameznik prebil v položajih, ne pojavlja; vedno in v vsakem položaju - pri ležanju, stanju, sedenju ali pri premetavanju na drugo stran, kot bi se morda lahko zgodilo - posamezniku ne more več biti preprečeno z ničemer, da bi kontempliral svoj Ideal ali Ljubljenega.

Prvi znak napredka pride, ko je posamezniku neudobno v vsem, razen v meditativnem položaju.

Nič zunanjega ga ne znima; edina stvar, ki se zdi privlačna, je da bi sedel v njemu najljubšem položaju kakor dolgo le možno in kontempliral na Vrhovni Objekt posameznikovega čaščenja, priklopljen na

globoko notranjo radost.

To označuje začetek vztrajnosti v eno smer in je to zato korak v pravo smer.

Vendar pa je tu velika pomembnost dana položaju.

Le-ta ne more škodovati nobenemu - in če je posameznik sposoben ostati fiksiran v njem, potem postane položaj neizmerne pomena.

To le kaže, da se posameznik bliža popolnosti v izvajanju *asan*. Stanje, sedenje, hoja, v bistvu vsak položaj, ko ga izvaja telo se imenuje *sana*. Le-ta ustreza ritmu in vibraciji telesa in uma v kateremkoli določenem trenutku. Nekateri učenci lahko meditirajo le, če sedijo v položaju, ki jim ga pokaže *Guru* ali je oblikovan v *sastrah* in nikakor drugače.

To je pot k obvladovanju v meditaciji. Po drugi strani, pa morda nekdo lahko začne svojo prakso med tem, ko sedi v običajnem položaju; vendar pa, kakor hitro bo doseženo stanje *jape* ali *dhyane*, se bo telo spontano premaknilo v najbolj primeren položaj, kljub temu, da se zapleti pojavljajo neprostovoljno. Med tem, ko posameznikova meditacija postaja bolj in bolj intenzivna, bodo položaji sami od sebe pridobili na odgovarjajoči popolnosti. Ko je malo zraka napumpano v gumo, bo guma mlahava; vendar pa, ko je zapolnjena do konca, pa ostane popolnoma stabilna in v svojem naravnem položaju. Isto, kot je bila dosežena resnična meditacija, se telo počuti lahko in osvobojeno in po tem, ko vstanemo po meditaciji, ni nobene izčrpanosti, ne bolečin, otopelosti ali zakrčenosti v posameznikovih udih.

V resnični meditaciji se dotaknemo Resničnosti in prav tako kot ogenj pusti vtis, tudi ta stik pusti pečat.

Kaj se zgodi kot rezultat?

Ovire odpadejo - so bodisi konzumirane s strani *viragye* ali 'raztopljene' s predanostjo Božanskemu.

Materialne stvari se zdijo dolgočasne in nezanimive, zelo tuje posamezniku; materialni pogovori izgubijo ves svoj privlak, postanejo prazni interesa in na nadaljnjih stopnjah celo boleči. Ko se osebine zemeljske stvari izgubijo ali so poškodovane, je žrtev vznemirjena, kar daje dokaz vkleščenosti, ki jo objekti čutil izvajajo nad umom človeka. To se imenuje *granthi* - vozli, ki sestavljajo jaz.

Z meditacijo, *japo* in drugimi duhovnimi praksami, ki se razlikujejo glede na posameznikovo individualno pot pristopa, se ti vozli zrahljajo, razvije se sposobnost razlikovanja, in posameznik začne razlikovati resnično naravo sveta čutnega zaznavanja. Na začetku, ko je posameznik pomešan v vse to, se nemočno bojuje v svojem gnezdu. Ko pa se posameznik razplete iz tega, in postopoma preide skozi različne stopnje odpiranja sebe bolj in bolj k Svetlobi, začne videti, da je vse vsebovano v vsem, da obstaja samo Eden Jaz, Gospodar vsega, in da so vsi služabniki Enega Mojstra. Oblika, ki jo to spoznanje zavzame je odvisna od posameznikove orientacije. Posameznik ve iz direktne zaznave, da kot 'obstaja eden', tako tudi vsi ostali obstajajo; še enkrat, da je tukaj le Eden in nič drugega kot Eden, da nič

ne pride in gre, pa še vedno pride in gre - ni načina kako vse to izraziti v besedah. Do razsežnosti, ko se posameznik odtuji od sveta čutil, se le-ta približa Bogu.

Ko doseže resnično meditacijo, posameznikov izbran položaj več ne predstavlja ne ovire, ne vira užitka; z drugimi besedami, je zelo nevažno v kateri pozi se posameznik nahaja. Če posameznik sedi vzravnano ali sključeno, se bo prav položaj oblikoval sam od sebe, in potegnil telo v primeren položaj. Še enkrat, obstajajo priložnosti, ko posameznik postane v popolnosti neodvisen od fizičnega položaja; v kakršnem koli razpoloženju že naj je telo, pride do meditacije brez vsega napora. Vendar pa brez dvoma obstaja tudi stanje, ki prevzame poseben položaj, na primer takšen, *padmasana* (lotusov položaj) ali *siddhsana* (popolni položaj), kjer se ne more zgoditi nobene prekinitve posameznikove združitve z Vrhovnim Bitjem.

OSEM

Benares. 11. avgust 1948.

VPRAŠANJE: *Oni dan, ko smo govorili o vizijah in podobnih izkušnjah, ki jih ima posameznik v meditaciji, si rekla, da to niso bile prave vizije temveč le 'dotiki'.*

SRI MA: Da, iz nivoja kjer lahko posameznik govori o 'dotiku', je to tako; da pa povem, izkušnja te ni spremenila. Seveda je to privlačno tebi, in lahko izraziš čustva v besedah, kar nakazuje, da še vedno sprejmeš radost v objektih čutil. Zato je to le dotik. Če je sledila preobrazba, ne boš zmožen čutiti materialnega užitka na ta način. Kako lahko obstaja užitek ali slast v preobraženem stanju bitja?

VPRAŠANJE: *Atman in Brahman sta različna le kjer so postavljene omejitve. Vizija, ki prihaja preko konstantne meditacije na 'Jaz sem Saccidananda' je Atma darsan (vizija Jaza). Ker pa ne more priti do vizije Brahmana, mora to zato biti delna, omejena vizija Brahmana. Je to točno?*

SRI MA: Če misliš, da obstajajo deli v Brahmanu, lahko praviš 'delno'. Toda, ali so lahko deli v Absolutnem? Ker misliš in čutiš v delih, govoriš o 'dotiku' - vendar pa, On je cel, TA ki JE.

VPRAŠANJE: *Ali so v znanju stopnje (karma)?*

SRI MA: Ne. Kje je znanje o Jazu (Svarupa Jnana), kako lahko obstajajo različne vrste ali stopnje? Znanje o Jazu je eno. Napredovati korak za korakom se nanaša na stopnjo kjer se je posameznik obrnil stran od sledenja objektom čutil in je posameznikovo stremljenje popolnoma usmerjeno nasproti Večnemu. Bog še ni bil prepoznan, vendar pa je hoja po tej poti postala privlačna.

Vzdolž te linije so *dharana*, *dhaydna* in *samadhi*.

Izkušnje na vsaki od teh stopenj so tudi neskončne. Kjer je um, tam je izkušnja. Izkušnje različnih stopenj sovpadajo glede na različne oblike želja za Vrhovnim Znanjem. Um je bil prej zatopljen v materialne stvari

in je vztrajal na dejstvu, da posameznik ne more vedeti, če Bog obstaja ali ne, kar je vodilo do Njegovega zanikanja, a to je sedaj obrnjeno v drugo smer. Zato, ali ni naravno, da bi svetloba morala sijati nanj v skladu s stanjem, ki ga je dosegel? Ta stanja so poznana pod mnogimi imeni. Kdaj prenehajo vizije, ki jih posameznik prejme v meditaciji? Kdaj se pojavi Jaz kot Samo razkrit (*Svayam Prakasa*) ?

VPRAŠANJE: *Ali telo preživi, ko se ego-um raztopi (mailond)?*

SRI MA: Včasih se postavi vprašanje: “Kako svetovni učitelj daje navodila? Iz stanja *ajnana*?” Če bi to bilo tako, se um ne bi raztopil, trojno razlikovanje (*tripurti*) tega, ki ve; znanje in znano, se ne bi moglo zlit. Kaj bi ti torej bil zmožen dati? Kam bi te lahko vodil? Vendar pa obstaja stopnja, kjer to vprašanje ne vznikne. Ali je telo tisto, ki je ovira do Vzvišenega Znanja? Ali obstaja celo vprašanje, če obstaja telo ali ne? Na določenem nivoju to vprašanje preprosto ne vznikne. Na ravni kjer se to vprašanje pojavlja, posameznik ni v stanju Čistega Bitja in misli, da se to vprašanje lahko pojavi in se nanj tudi odgovori. Vendar pa odgovor leži tam, kjer ni takšne stvari kot spraševanje in odgovarjanje, kjer ni ‘drugih’, ni razdvojenosti. In torej, kako se sploh lahko posameznik približa Vrhovnemu Učitelju in prejme navodila? Podobno, postanejo učenja iz *suter* in drugih zapiskov popolnoma neuporabni. To je en vidik stvari.

Govoriti o stopnjah (*karma*) v znanju, kot če bi posameznik študiral za univerzitetne ocene, predstavlja snov iz gledišča *sadhane*. Kjer je Jaz razkrit, tam ne more priti do vprašanja o tem. A ko obstaja osebni napor, kot izvajanje meditacije ali kontemplacije, bo to vsekakor prineslo sadove. Toda pri stanju Samo Razsvetlitve ne more obstajati uresničenje ali ne uresničenje; s tem, ko je tam, ga ni; in čeprav ga ni, še vedno je - prav na takšen način.

Nekateri pravijo, da zadnja sled uma ostane. To je na določenem nivoju tako; vendar pa obstaja stopnja onkraj kjer ne obstaja vprašanje, če sledovi uma ostanejo ali ne. Če je lahko požgano vse, ali ne bi bila konzumirana tudi ta zadnja sled? To ni vprašanje niti o ‘da’ in niti o ‘ne’; kar je, JE. Meditacija in kontemplacija sta potrebni, ker se posameznik nahaja na nivoju sprejemanja ali zavračanja in je cilj dejansko iti onstran sprejemanja in zavračanja. Saj želiš podporo, ali?

Podpora te lahko popelje onstran, kjer vprašanje podpore ali ne podpore ne obstja več, to je podpora brez podpore.

Kar se da izraziti v besedah je vsekakor možno doseči. Vendar pa je On TO, kar je onstran besed.

SPRAŠEVALEC: *V knjigah sem prebral, da nekateri pravijo, da se morajo spustiti, da bi lahko delovali v svetu. Zdi se, da to nakazuje, da ne glede na to, da so vzpostavljeni v Čistem Bitju, da morajo uporabiti pomoč uma, ko opravljajo delo. Prav tako kot si kralj, ko opravlja vlogo pometača, mora zamišljati za določen čas, da je pometač.*

SRI MA: Če predvidevamo del, vsekakor vprašanje vzpenjanja ali spuščanja ne obstaja.

S tem, da ostane v Svojem Bistvenem Bitju (Svara);

On Sam igra različne vloge.

Vendar pa, ko govoriš o vzpenjanju in spuščanju - kje je stanje Čistega Bitja? Ali lahko tukaj obstaja stanje dvojnosti? Brahman je Eden, brez pomisleka. Seveda pa ti iz tvojega gledišča zagotavljam, da se ne pojavlja kot ti to nakazuješ.

SPRAŠEVALEC: *To si razložila iz nivoja ajnane.*

Sedaj pa prosim, da govoriš iz nivoja Razsvetljenega (Jnani)!

SRI MA: (smeh) Kar govoriš zdaj je tudi sprejeto. Tu (kaže nase) ni nič zavrnjeno. Četudi je to stanje Razsvetljenja ali nevednosti - je vse prav. Dejstvo je, da ti dvomiš. Vendar pa tu ne obstaja vprašanje dvoma. Karkoli, kar lahko rečeš in iz kateregakoli nivoja - je On in On in samo On.

VPRAŠANJE: *Če je to tako, ali je kakorkoli koristno, da te sprašujem še naprej?*

SRI MA: Kar je, JE.

Da dvomi vzniknejo jo naravno.

Vendar pa je zanimivo, da kjer je TO, da tam niti ni prostora, da bi razpravljali o različnih stališčih. Seveda se razpravlja o problemih za namen, da se dvomi raztopijo. Zato je koristno razpravljati. Kdo lahko pravi, kdaj bo tančica dvignjena iz tvojih oči?

Namen diskusije je odstraniti ta navaden vid.

Ta pogled sploh ni noben pogled, saj je le začasen.

Pravi pogled je ta pogled, kjer ni takšne stvari kot gledalec in videno. Je brez oči - ni gledano s temi navadnimi očmi, temveč z očmi modrosti. V tem pogledu brez oči ni prostora za ločenost.

Tukaj (kaže nase) ni vprašanja o dajanju in jemanju, niti o služenju.

Na tvojem nivoju obstajajo, saj od tam te postavke vznikajo.

Ta večer je bila podana naslednja izjava: *“Skozi opazovanje tišine posameznik doseže Vzvišeno znanje (Jnana).”*

SRI MA: Kako je to? Zakaj je bila tukaj uporabljena beseda ‘skozi’?

SLEDILEC: Tišina je sama po sebi modrost, sredstvo je samo po sebi konec.

NEKDO DRUG: *S tišino moramo razumeti umiritev petih čutov.*

SRI MA: Da, toda zakaj je povedano 'skozi'?

SLEDILEC: *Popolna in izključna koncentracija na Jaz; to je pomen 'skozi'.*

SRI MA: Ko je govor zatrt, se dejavnost uma še vedno ponavlja. Enako, takšna tišina pomaga kontrolirati um. S tem, ko gre um še globlje, njegova aktivnost popusti in potem začne posameznik čutiti, da je On ta, ki zagotavlja vse, in da ureja stvari. Ko um vznemirjajo misli o materialnih stvareh, je korist, ki bi naj bila dosežena zaradi odpovedovanja, izgubljena.

Posameznik na primer lahko ostane v tišini, ko je jezen, vendar pa je v nekem času priklenjen na to, da vzkipi. Ko je um osredotočen na Boga, nadaljuje z napredovanjem enakomerno, in vzdolž tega vznikne čistost telesa kot tudi uma. Premlevati o občutkih je izguba energije.

Ko je um zato okupiran in se tišina ne opazuje, najde sprostitev v govoru. V nasrotnem bi lahko ta vrsta tišine morda dodala nezaželenn pritisk na čutila in verjetno na bolezen. Vendar pa, ko je um obrnjen navznoter, ne le, da ne more priti do poškodb zdravja, temveč več kot to, s stalnim ostajanjem na misli o Bogu, se vsi vozli (*granthi*), ki so gradniki tega razpletejo in zato, bo to kar mora biti prepoznano, prepoznano.

[Opazovati tišino pomeni ostati z umom osredotočen Nanj.](#)

Najprej posameznik čuti, da bi govoril, pozneje pa vse težnje in ne težnje izginejo. To je tudi tako, ko čebela zbira med, tako so posameznikove potrebe spontano zadržane. Kar je potrebno se da na razpolago zaradi sebe - predstavlja se, tako kot je - med tem, ko pride do vedno tesnejšega stika z Njim.

Ko se posameznik v popolnosti odreka govorjenju in celo komunikaciji z znaki ali gestami (*kasta maunam*), kako se telo vzdržuje živo?

Vse se ujema in tiha oseba le gleda kot vrsta opazovalca. S stopnjo s katero posameznik napreduje nasproti združitvi, bo le-ta zapazil, da ovire izginejo in kar je potrebno se zagotovi samo po sebi.

Ena stvar je, ko se vse zgodi samo po sebi in popolnoma druga, da izvedeš priprave preko lastnega napora.

[Resnična tišina pomeni, da um nima več nikamor za iti.](#)

Na koncu med vsem tem, če um obstaja ali ne, če posameznik govori ali ne, ni več nobene razlike.

Naj povem, da 'je On prepoznan skozi tišino' ni pravilno, ker Vrhovno Znanje ne prihaja "skozi" nič - Vrhovno Znanje se razkrije.

Za uničenje 'tančice' obstajajo primerne duhovne discipline in prakse.

VPRAŠANJE: *Kaj pa glede tihega sadhuja v Navadvipu?**

(pred mnogimi leti je SRI MA šla v Navadvip z Blonathom, s sadhujem, ki je tam pritegnil zelo široko pozornost. Pogosto je sedel ves dan v lotusovem položaju, tako popolno miren, da je bilo težko odkriti, če je živeči človek ali kip. Vsi so se čudili in so vzeli za dano, da je velik svetnik v stanju globokega *samadhija*.

Vendar pa SRI MA ni komentirala stvari. Med tem, ko je prebivala v apartmaju zraven njegovega, je hitro odkrila, da se je ponoči skrivno kopal, jedel in spal. Sadhu je SRI MA priznal, da je vztrajal v tem položaju, da bi dobil denar, Vendar pa se je zaradi SRI MAjinega dobrohotnega vpliva odpovedal temu življenju prevare.)

SRI MA: Svoje telo je umiril s prakso, vendar pa se njegov um sploh ni preobrazil; to je bil le primer čiste fizične kontrole. Če bi bil njegov um miren, bi bilo takšno zemeljsko ravnanje nemogoče. Vendar pa, čeprav je takšna praksa popolnoma nekoristna, le-to vsekakor vodi do nekih rezultatov.

Vendar pa se Tega, kar je resnično potrebno, ne najde.

DEVET

Benares, 27. september 1948

VPRAŠANJE: *Ko je um potopljen v samadhi, ali takrat posameznik okuša ali ne okuša nadnaravno (camatkara)? Če je temu tako, ali to nakazuje, da posameznik odstopa od objekta kontemplacije? In kaj je resničen vzrok tega?*

SRI MA: *Samadhi* pomeni *samadhana* (rešitev, dovršitev).

SPRAŠEVALEC: *Rešitev vključuje vprašanje, medtem ko je samadhi stanje sam po sebi.*

SRI MA: To telo ne uporablja jezika *shaster*; pri govorjenju se nanaša na navadne stvari, takšne kot voda, zemlja, zrak in tako naprej. Ti, ki imajo razumevanje so sposobni dojeti to vrsto polomljenega in nepopolnega jezika. *Samadhana* označuje popolno razgraditev oblike, brezobličnosti, manifestiranih stvari in ne bitja - vsega. Rešitev problema je ena stvar; vendar pa obstaja še druga vrsta razgraditve, kjer se možnost problemov in njihovih rešitev ne more pojaviti; ta se imenuje *samadhi*.

SPRAŠEVALEC: *Točno tako; torej obstajata dve vrsti samadhija, ki se imenujeta savikalpa in nirvicalpa.*

SRI MA: Prvi označuje razgraditev kozmičnega obstoja v Čisti Obstoj Enosti (Satta) in za drugega - ne obstaja niti takšna stvar kot je 'Obstoj'.

SPRAŠEVALEC: *Ni takšne stvari, kot je 'Obstoj'? Kaj pa potem je?*

SRI MA: Kakor dolgo trajajo misli in zamisli (*sankalpa* in *vikapla*), se ne more niti zgoditi *Savikalpa samadhi*. *Savikalpa samadhi* označuje Zavedanje Obstoja. Vendar pa, ko več ni vprašanja 'Obstoja' - ko ne obstaja možnost razlikovanja 'kaj je' od tega 'kar ni' - ali lahko karkoli izraziš v besedah, pa čeprav malo?

To je *nirvikalpa samadhi*.

Kje je tukaj prostor za nadnaravno?

SPRAŠEVALEC: *Nadnaravno z drugimi besedami, stvari, ki so onstran tega sveta (aloukik), niso v dosegu navadne inteligence; vendar pa jih vsekakor lahko dojamemo. Če posameznik sprejme um kot dejstvo, so njegove lastne kreacije same po sebi predmet o katerem premišljuje. Seveda pa obstaja še nekaj stran od uma - Cit, za katerega je povedano, da je popoln sam v sebi. Vse pred vizijo uma v kontemplaciji, drugačno od TEGA, je nekaj, kar se običajno imenuje Camatkara.*

SRI MA: Kdo zaznava *camatkaro*?

SPRAŠEVALEC: Um.

SRI MA: Potem torej, če um ne obstaja, nadnaravnega ni možno zaznati. Posledično, kako je možno videti vizije v *nirvikalpa samadhi*?

SPRAŠEVALEC: *Moj razum mi pravi, da pri obeh tipih samadhija mora biti um prisoten. Glede na shastre v Nirvikalpa Samadhi um preneha biti. Seveda, višji um ne obstaja, vendar pa bo potrebno priznati, da subtilni um ostaja v stanju latence. Drugače, kako bi lahko vedeli za izkušnjo pozneje? Z drugimi besedami, ali se spominjamo ali Ne, ko je konec? Če je to tako, potem bo brez dvoma potrebno priznati, da subtilni um obstaja.*

SRI MA: Nekateri pravijo, da majhen delec (tehnični izraz je 'avidya lesa', majhen ostanek nevednosti uma ostane; saj, če ne bi, ali bi lahko obstajala manifestacija telesa? Seveda pa to označuje tudi to telo; Če ogenj razsvetlitve lahko vse použije; ali ne bi moral ta mali delček tudi zgoreti? Kjer se pojavi izkušnja, mora um seveda obstajati; ni prostora za *camtkaro* brez uma.

SPRAŠEVALEC: *Če ta majhen delček uma preneha obstajati, kako lahko telo še obstaja? V katerem stanju izgine zadnja sled uma? Je to med tem, ko je prarabdha še vedno aktivna ali po tem, ko se je že izčrpala?*

SRI MA: Kaj je tvoje mnenje, Pitaji? Seveda, seveda nekateri vztrajajo, da v *samadhiju* ego-um obstaja še vedno. Vendar pa, pravi to telo, da, če Vrhovno Znanje vse pokuri, ali ne bi imelo moči, da bi použilo tudi *prarabdha*?

SPRAŠEVALEC: *Če se je soočil s prarabdho, kako lahko telo še sploh obstaja?*

SRI MA: Ali s tem misliš, da kakor dolgo telo vztraja, da mora nujno obstajati nekaj *parabdhe* in bi zato um lahko preživel? No, da, če sprejmeš za resničnost telo v običajno sprejetem pomenu besede, boš nedvomno moral priznati obstoj *prarabdhe* in iz tvojega gledišča tudi obstoj uma. 'Telo' (Sarira - telo, sora

- odmakniti se) pomeni večno spremembo, to ki se večno odmika. *Vendar pa je v stanju, kjer pravimo, da je smrt lahko mrtva, ali obstaja tam še kakršno koli vprašanje telesa?*

SPRAŠEVALEC: *Ko ima posameznik vizije nadnaravnega, ali to nakazuje, da se je posameznik obrnil stran od Vzvišenega stanja, ali ne?*

SRI MA: Ko je bila dosežena Dokončna Resničnost, ne more biti vprašanja ali se bodisi odklanja ali ne od Resničnosti. Kaj je mišljeno z *videha-mukti*?

SPRAŠEVALEC: *To, da nisi zavezan, da ne predvidevaš, da si zapustil naslednje telo, tudi, ko si zapustil tega,, to se imenuje videhamukti.*

SRI MA: Zelo dobro; ali je telo potem ovira in zato odpade?

SPRAŠEVALEC: *Ne, cilj nirvikalpa samadhi je doseči moč posredovanja pravega znanja iskalcem (in zato je telo potrebno).*

SRI MA: *Samadhi* se tudi mora imenovati stanje. Vse je možno glede na določeno stopnjo osebinega razvoja. Vsakdo bo sigurno prejel znanje, ki se nanaša na stanje, ki ga je dosegel.

SPRAŠEVALEC: *Torej je očitno, da izkušnja nadnaravnega nakazuje odklon od posameznikovega objekta kontemplacije.*

SRI MA: Ko se posameznikov objekt kontemplacije razkrije Sam, takorekoč, ko obstaja razkritje TEGA v obliki posameznikovega objekta kontemplacije, kako se lahko posameznik odkloni od tega?

VPRAŠANJE: *Ali nima nadnaravno svojih korenin v želji?*

SRI MA: To se le manifestira iz tega, iz česar je posejano seme; kako bi drugače prišlo v nastanek?

VPRAŠANJE: *Vzami valove jezera; le-ti ne sestavljajo narave vode, ustvarja jih veter; kako je torej možno postati brez želja?*

SRI MA: Kakor dolgo seme ni bilo sterilizirano, je priklenjeno v stanje, kjer mora kaliti. Torej, kaj je tvoje mnenje, ali telo stremi ali ne, ko se pojavi resnično znanje Jaza?

SPRAŠEVALEC: *Misliti bi si moral, da bo preživel.*

SRI MA: Da - kot na nek način, podprto z malim delčkom uma, ki je bil ohranjen?

VPRAŠANJE: *Ali nadnaravni učitelj daje navodila iz tega stanja ali je še vedno v tem stanju?*

SRI MA: Vsekakor ne bi bilo prav predvidevati stanja nevednosti o Resničnosti, ko pa je cilj navodil Samo-spoznanje.

SPRAŠEVALEC: *Zaradi tega jaz mislim, da karme ni mogoče v celoti izčrpati.*

SRI MA: Pravtako kot se električni fen še vedno vrti malo naprej, ko izklopimo tok?

VPRAŠANJE: *V tem primeru je bil električni tok popolnoma izklopljen. Ali to nakazuje na podoben način, da se je nevednost v popolnosti uničila?*

SRI MA: Povezava je prekinjena. Kar se je že začelo in kar že učinkuje se imenuje *prarabdha*.

SPRAŠEVALEC: *Če bi bil to takšen primer, ali lahko prarabdha nosi sadove ali ne? Mislim, da se njeno uničenje ne zaustavlja pri zadrževanju dejstev.*

SRI MA: Ali se učenje Razsvetljenega Modreca (Jnani) nanaša na resnico, kot se le-ta razkriva pred tem, ko je Njegova *prarabdha* izčrpana ali se le-ta nanaša na resnico onstran tega?

SPRAŠEVALEC: *Ne, ne na resnico onstran. Navodila o čisti Resnici, nedotaknjeni s strani prarabdhe so podana s strani Avatarja. Učenja Jnanija so omejena z njegovo prarabdho.*

SRI MA: Kje je Znanje Samo-razkrito, ali je njegovo Samo-razkritje odvisno od karme?

SPRAŠEVALEC: *Obstajata dve vrsti znanja: Svarupa Jnana (Znanje o Jazu) in vritti jnana (pridobljeno mentalno znanje). Drugi vrsta znanja, ki vztraja v jnaniju, mu omogoča, da žanje sadove njegove prarabdhe.*

SRI MA: Ali misliš sugerirati, da pravtako kot otrok postopoma raste v svojem znanju preko ponavljajočega se učenja, da je tudi tukaj napredujoče znanje, ki se nalaga? Toda, to se ne more imenovati stanje Jnanija!

SPRAŠEVALEC: *Svarupa Jnana je Samo-razkrito, med tem, ko je vritti jnana znanje o objektih. Svarupa Jnana ne naredi Jnanija, On, ki poseduje vritti jnana se imenuje jnani, saj je znanje o Jazu skupno vsem.*

SRI MA: Ali 'Znanje o Jazu' pomeni, da je posameznik vzpostavljen v kakšnem določenem stanju?

SPRAŠEVALEC: *Posameznik je vzpostavljen v Jazu.*

SRI MA: Prav zares, Pitaji. Kot praviš, vsak brez izjeme je vkoreninjen v Znanju o Jazu; da, zares je tako.

SPRAŠEVALEC: *Ne glede na vse, pa se vsak ne zaveda tega znanja. Te, ki so dosegli vritti jnana lahko jnaniji oblikujejo v lastnega slugo, saj bodo sposobni voditi učenca tako, da ga bodo zadrževali v njegovem*

mentalnem ustroju.

SRI MA: Da, da, vendar pa, kaj ima to za opraviti s stanjem kjer Jaz stoji v svoji Veličastnosti kot Samorazkrit?

On, ki je s postopnim razvojem dosegel znanje in je bil postopno razsvetljen, on, kot praviš, je vzpostavljen v vritti jnana.

Besede, argumenti, jezik in podobno so um; kjer pa je stanje, na katerega se pravkar nanašaš, tam jezik nima prostora. To telo spušta karkoli ima kdo za povedati, ker pogled vsakega posameznika temelji na določenem stopnišču po katerem se vzpenja.

Kakršna koli zamisel je zadržana - pa najsi bo na visoki ali nizki stopnji - je vse enako, kakor dolgo se ukvarjamo s tem telesom.

Iz tega razloga, zato če je kdorkoli mnenja, da telo lahko ali pa ne obstaja brez ali napreduje po teoriji iz kateregakoli gledišča, je vse pravilno na njegovem lastnem nivoju. Vendar pa, onstran besed in vseh izrazov, kjer obstaja manifestacija in ne manifestacija, trajanje in ne trajanje, prostor ali brez prostorje - tam nič ne zadržuje dobrega.

Celo o bistvu stvari tega sveta, se ne more govoriti; vendar pa je bistvo Transcendentalnega Bitja dosti bolj oddaljeno. Potem pa tam obstaja nekaj, kar je poznano kot 'zlitje'. Toda iz tega v to, za kar je povedano, da se zlije, lahko *jogi* to ponovno osvobodi, tudi to je možnost, ki jo omenjajo ljudje, ni tako? A iz stanja iz katerega to telo pripoveduje, tam ni tako - in 'ni tako' tega niti ne izraža. Z razumevanjem in razločevanjem, lahko posameznik prispe do sklepa, da majhen delček uma ostane tako dolgo, dokler se nadaljuje fizično obstajanje. Toda to telo govori o stanju, kjer ni niti možnosti obstoja sledi uma.

VPRAŠANJE: *Ali telo potem obstaja še naprej ali ne?*

SRI MA: V tem določenem stanju, če bi bilo telo ovira tega stanja preprosto ne bi moglo biti. V teh pogojih vprašanje, če se telo zadrži ali ne, ne vznikne.

VPRAŠANJE: *Ali potem lahko tam pride do povpraševanja in odziva na povpraševanje?*

SRI MA: Da, lahko je - če je ideja telesa tam. Za te, ki mislite, da obstajajo učenci in Guruji, za te so vprašanja in odgovori.

SPRAŠEVALEC: *Toda, potem je govorjenje o Gururjih, učencih in tako naprej popolnoma brez pomena.*

SRI MA: Napredek učenca se nadaljuje do položaja, kjer se zadržuje učitelj. Če je učitelj v stanju *ajnane* in vprašanje postavi ta, ki je tudi v nevednosti, kako lahko sploh obstaja pričakovanje razkritja resničnega Znanja?

Vse je isto, pogovor, ki kaže na razlaganje o Samo-uresničenju bo sam po sebi v pomoč in koristen.

No, prav Pitaji, povej mi v primeru tega, ki predpisuje in je hkrati Svetovni učitelj, ali ni naravno, da bi

morala obstajati vprašanja in odgovori s pogledom na doseganje Samo- uresničenja?

Ali je in bo vedno tako - si prepričan?

Je to neresnica?

Nekaj drugega je še potrebno pretehtati: Povej, kdo odgovarja komu?

To, da je vprašanje bilo postavljeno in je bilo nanj odgovorjeno, je le ideja spraševalca na tej stopnji. Ali ga lahko imenuješ, kot tega, ki daje posamezniku odgovore le zato, ker se odziva? Komu odgovarja? Kdo odgovori in kaj je odgovor? Kdo je kdo v tem stanju Čistega Bitja?

Prostor *vritti jnana* je, kjer ni Samo-spoznanja.

Tega ni težko sprejeti, medtem, ko je to še vedno stvar za sprejemanje in zavračanje. Na nivoju kjer ne more vznikniti vprašanje sprejemanja in zavračanja, kako je lahko tam obstajata govor ali pogovor?

Pitaji, ko si vprašal: “ Povej mi tvojo izkušnjo”, bi to nakazovalo, da je izkuševalec še vedno tukaj.

Tega tukaj ne more biti;

Še več, [vprašanje prenosa moči s strani Guruja k učencu je pravitako neobstoječe.](#)

Če telo ne obstaja, tudi to vprašanje ne more obstajati. Vprašanja o fizičnem ali kakršnem koli drugem telesu ni. Kar je onstran celo tega, se tega ne da dati v besede kateregakoli jezika.

Karkoli je bilo izraženo v besedah ali govoru je kreacija uma.

Pitaji, glede na pregovor “Brez pomisleka obstaja le Brahman” - v Jazu ni nobene možnosti ‘drugega’. Notacija ‘dveh’ je prišla skozi delovanje razuma.

Le da povem:

“Brez stopal On hodi in brez oči On vidi.”

To telo vzdržuje stanje, da karkoli morda kdorkoli pove iz nivoja razuma - z idejo, da telo obstaja, iz vidika učenca - da je to lahko podprto na nivoju razumevanja.

Posameznikov pogled je pogojen s pogledom, ki ga sam uporablja. To telo izjavlja, da kakršne koli teorije se morda že kdorkoli drži, da le-ta temelji na razmišljanju, ki predpostavlja obstoj ostanka uma in *prarabdhe*.

Vendar pa kjer TO stoji razkrita, je čisto drugače: tam ni mogoče razlikovati ali teoretizirati.

Onstran razuma, onstran gledišč, obstaja stanje, kjer ne more biti nič od tega.

Pitaji, v resnični resnici, v TEM ni prostora za besede, jezik ali razločevanje kakršnekoli vrste. Če posameznik pravi 'tam ni' ali 'tam je' - to so tudi le besede, besede, ki plavajo po površini (Bhas - pomeni jezik in tudi (črkovano drugače) "plavati"). Zato je povedano, da tukaj besede, jezik, izjave kakršne koli vrste nimajo prostora.

To je resnica Pitaji, ali razumeš?

SRI MA je dodala: Na svoja povpraševanja ne boš prejel preciznih odgovorov. Od tega, kar je bilo povedano, boš moral vzeti to, kar lahko tvoj um dojame.

DESET

Benares, 12. avgust 1948.

VPRAŠANJE: *Kaj so koristi, ki se jih da dobiti iz hatha joge in kaj so njene pomanjkljivosti?*

SRI MA: Kaj pomeni 'hatha'? Delati nekaj s silo.

'Bitje' je ena stvar in 'delati' je druga.

Ko obstaja 'bitje, se bo zgodila spontana manifestacija tega, kar bi se naj manifestiralo, za kar je zaslužno delovanje prane v določenem delu telesa.

Po drugi strani pa, če posameznik izvaja *hatha joga* samo kot fizično vajo, se um ne bo preobrazil niti malo. S fizično vajo je razvita sposobnost. Posameznik pogosto sliši, da se opustitev jogijskih vaj in podobnega odrazi v fizičnih motnjah, Prav tako kot telo postane šibko od pomanjkanja primerne hrane, tudi um potrebuje primerno hrano. Ko um prejme primerno hrano, se človek premakne nasproti Bogu, ko pa skrbi za telo, pa se le poveča njegova povezava z materialnostjo.

Več gimastike je hrana za telo.

Sedaj pa k 'delovanju': Ohranjen napor se konča v breznapornem bitju; z drugimi besedami, kar je bilo doseženo s stalno prakso je dokončno preseženo.

Potem pride spontanost.

A preden se to ne zgodi je nemogoče razumeti korist *hathajoge*. Ko uporabimo fizični rezultat *hathajoge* kot cilj duhovnemu prizadevanju, le ta ni izgubljen.

Drugače, to ni joga, temveč bhoga (užitek).

V breznapornem bitju leži pot do Neskončnega. Razen, če je *hathajoga* usmerjena na Večno, ni to nič več kot gimnastika. Če se v normalnem poteku vaje ne čuti njegov dotik, je bil učinek *joge* brez sadov.

Če posameznik pride v stik z ljudmi, ki se ukvarjajo z vsemi vrstami *jogijskih* vaj kot *neti*, *dhauti* in drugimi, lahko resno zbolijo.

V Nain(dh)alu sem pred kratkim srečala mladega moža, ki si je uničil svoje zdravje popolnoma, medtem, ko je izvajal *hathajogo*. Trpel je zaradi trdovratne driske, ki se preprosto ni zaustavila. On in nekateri njegovi prijatelji so se odločili, da bodo postali strokovnjaki v *hathajogi* in da bodo osnovali Kolidž, kjer bo moč skozi to disciplino doseči združitev z Bogom. Toda so tako on sam kot ostali zboleli.

Kompetenten učitelj, ki razume vsako spremembo v gibanju učenčeve *prane*, bo temu primerno bodisi pospešil proces ali ga zaustavil, prav tako kot krmar krmari ladjo s krmilom stabilno ves čas. Brez takšne usmeritve *hathajoga* ne prinaša koristi. Ta, ki bo vodil, mora imeti znanje iz prve roke o vsem kar se lahko zgodi na katerikoli stopnji. Mora videti s popolno jasnostjo neposredne zaznave.

Saj pa ni zdravnik za fizično telo teh na Poti! Brez pomoči takšnega zdravnika, ki razume, obstaja nevarnost poškodb.

Vse postane gladko, ko se čuti blagoslov Njegovega dotika. To je tako kot, ko se kopamo v reki in posameznik najprej plava s svojo lastno močjo, vendar pa enkrat, ko se ujame v tok, ga ne glede na to, če je dober plavalec ali ne, tok preprosto odnese s sabo. Zato je škodljivo, če ta 'dotik' ni pričakovan. Posameznik mora vstopiti v ritem svoje lastne narave. Njeno razkritje, ki bo delovalo kot blisk svetlobe, ga bo pritegnilo k sebi v trenutku, in ne bo se mogel upreti: pride točka, kjer več ni potrebno nadaljnega delovanja. Kakor dolgo pa ta stik še ni bil vzpostavljen, posveti Bogu kakršne koli nagibe ali ne-nagibe, ki jih že imaš in se posveti služenju, meditaciji, kontemplaciji - čemurkoli tega tipa.

V splošnem izvajaj svojo dnevno rutino na način, ki ti je domač. Če čutiš željo, da bi izvajal kaj dodatne *jape* ali *meditacije*, ti to kaže, da si ulovil vpogled, čeprav bežen, in da obstaja upanje, da lahko postopoma vznikne ritem tvoje prave narave. V tem stanju še vedno obstaja občutek 'jaz' (*ahm*), vendar pa je ta jaz obrnjen nasproti Večnemu, namenjen združitvi z Njim. Vendar pa so dejavnosti, ki so izvedene s pogledom na slavo ali na razlikovanje iz ega (*ahamkdra*) in zato ovire, nekaj kar zavira.

Ne glede ali izvajaš *hathajogo* ali *rajajogo* ali katerokoli drugo vrsto *joge*, je to lahko škodljivo le, če temu manjka čisto duhovna težnja.

Ko izvajate *asane* in podobno, če ste našli lasten naravni ritem, boste odkrili, da se vse nadaljuje gladko in spontano.

Kateri znak naj bi to prepoznal?

V tem stanju obstaja občutek igre, globoke radosti,
in stalno spominjanje na Enega.

Vsekakor to ni izid izvajanja materialnih opazovanj. Na kar se je nanašalo to tukaj, se to lahko le razkritje spontano - samo od sebe. Zato obstaja tam stalno spominjanje Enega; človeška resnična narava teče nasproti Bogu samemu.

Še enkrat, včasih, ko sediš v meditaciji boš odkril, da *rechaka*, *puraka*, ali *kumbhaka* niso pojavile brez napora. Ko se gibanje tvoje prave narave vsede, potem, ker je v popolnosti usmerjeno nasproti Bogu, se bodo vozli v tvojem srcu razpletli.

Če med meditacijo odkriješ popolnoma pravilne *asane*, ki se sestavljajo same od sebe - obrat postaja vzravnani sam od sebe - **potem bi moral vedeti, da je tok tvoje *prane* obrnjen nasproti Večnemu.**

Drugače, ko se ukvarjaš z *japo*, ne bo prišlo do pravega toka in te bo tvoj hrbet morda začel boleti. Vendar pa, celo ta vrsta *jape* ni brez svojega učinka, čeprav njeno specifično dejanje ni izkušeno. Z drugimi besedami, um je željan, vendar pa se telo ne odziva in zato ne prejmeš veselja, ki pride z aromo Božanske Prisotnosti.

To, da pustiš umu počitvati v čutilnih objektih, še naprej poveča posameznikovo navezanost na njih. Ko se prebudi intenziven interes v Vzvišeno Potovanje, bi še več časa posvetil religiozni misli, religiozni filozofiji, spominjanju na Boga, lastnega vsej kreaciji, dokler zaradi tega ni razpleten vsak posamezen voz. Posameznika premakne globoko hrepenenje: "Kako lahko najdem Njega?" Kot rezultat tega, bo ritem telesa in uma raste stabilno, mirno in spokojno.

Nekateri od vas po naravni poti spočnete željo, da bi izvajali *asane* in podobne duhovne vaje.

Če v tem ni želje po izkazovanju sebe, bo lahko vstopiti v ritem svoje resnične narave, Vendar pa, če je um ujetnik telesa, postanejo te vaje le gimnastika. Zgodi se, da učence žene v smer, kamor naj gredo, čeprav se najprej tega ne zavedajo ali če bi se, se niso sposobni temu upreti.

Predpostavite, da se gredo neki ljudje kopat v morje in se odločijo, da bodo plavali pred vsemi drugimi; posledično bodo morali gledati nazaj. Vendar pa za njega, katerega eden in edini cilj je Ocean Sam, ni nihče ostal zaradi svoje želje, da bi gledal nazaj ali bi bil zaskrbljen; in potem, naj se zgodi, kar se pač zgodi.

Predaj se valu in boš absorbiran v tok; ko se boš potopil v morje, se več ne boš vrnil.

Večno samo je val, ki poplavi obalo, tako, da te lahko odnese s sabo.

Ti, ki se lahko predajo temu cilju bodo sprejeti z Njegove strani.

Vendar pa, če tvoja pozornost ostane obrnjena nasproti obali, ne moreš napredovati - po kopanju se boš vrnil domov. Če je tvoj cilj Vrhovno, Najvišje, te bo peljalo naprej premikanje tvoje resnične narave. Obstajajo valovi, ki te odnašajo in valovi, ki te vlečejo nazaj. Ti, ki se lahko predajo, jih bo ON vzel s sabo.

V preobleki vala ima iztegnjeno Svojo roko,

in te kliče: Domov, domov, PRIDI!

VPRAŠANJE: *Kakšno korist lahko imamo od duhovnosti z delovanjem?*

SRI MA: Z opravljanjem dela zaradi njegove lastne koristi se zaposlite s *karmajogo*. Kakor dolgo si želiš (kakor dolgo se posameznik skriva, je to karmabhoga - delo za svoj lastni užitek). Posameznik opravlja delo in uživa v njegovih sadovih, zaradi občutka prestiža, ki mu jih ti prinašajo. Ko pa opusti sadove, pa to postane *karmajoga*.

VPRAŠANJE: *Kako je možno delovati brez želje?*

SRI MA: Z opravljanjem služenja, ta posameznik služi Vzvišenemu Bitju v vseh. Želja za Božjim prepoznanjem očitno ni navadna želja. "Sem Tvoj instrument; blagovolji delati skozi njega; Tvoj instrument."

Z odnosom na vso manifestacijo Vzvišenega Bitja, posameznik doseže združitev, ki vodi do osvoboditve. Kakršnokoli delo je narejeno, naj bo narejeno s posameznikovim celotnim bitjem in v duhu: "Ti sam delaš", tako da ne bo obstajala priložnost, da se prikrađe bolezen, nemir ali žalost.

Druga točka: Če odnos "skozi moje pomanjkljivosti delo ni bilo opravljeno dovolj dobro, s tem služenjem, bi moral prevzeti še večje bolečine" ne popušča, se mora delo smatrati, kot, da je bilo opravljeno lahkomišelnost. Zato, kakor dolgo je v tvoji moči, ne bi smelo prihajati do zanikanja. Onstran tega, občuti, da karkoli se zgodi je v Njegovih rokah; ti si le orodje. Zaradi tega daj svoje telo, um in srce v služenje, ki ga lahko opraviš in za preostanek prejmi to, kar pride zaradi tega, ker je bilo tako usojeno - "Tako je manifestiralo Sebe na način, kot je bilo odrejeno in tako je bilo tudi izvršeno."

VPRAŠANJE: *Celo, če obstaja spontano dejanje, je to še vedno dejanje. Vendar pa, če zaradi tega ne obstaja drugi Guru, kako se lahko naši dvomi očistijo?*

SRI MA: Kot bi lahko rekel, obstajata dve vrsti delovanja in neskončno število vrst.

Seveda pa to potrebuje razlago.

Ko se *asana* začne oblikovati, ti govori na enak način, kot ti - "Jaz sem".

Na kakšen način? Ko se razkrije namen zaradi katerega se je opravljala *asana*, ko je to, kar je lahko doseženo skozi katerikoli določen jogijski položaj, se to lahko imenuje "njen jezik".

Ko se bolan človek giblje preveč, postane prenapet in zadihan. Seveda vsakogaršnje dihanje stalno spreminja svoj ritem glede na način, kako posameznik sedi ali se giba, samo se tega ne zaveda. Tisti, ki ima nadzor nad svojim dihanjem, ga lahko prenese po volji na katerikoli nivo. V začetku, ti od vas, ki izvajate jogijske položaje, ne veste, katero nogo prekrižati najprej in katero potem in ali vdihniti ali izdihniti, med tem, ko to počnete.

Posledično, ali je to kar počnete delno nepravilno?

Zakaj?

Ko želite odpreti nekaj in ne veste, kako je to potrebno opraviti, se lahko pojavijo poškodbe. Ko se *asana* oblikuje spontano, boste opazili, da se vaše noge zložijo in razklenejo na pravilen način in v harmoniji z dihanjem. To je znak, da je Guru - na delu, ko sta *asana* in dihanje v popolnem sozvočju.

Medtem, ko pred tem posameznik ni imel znanja o položajih, je to sedaj moč popolnoma razumeti.

V besedah uma: posameznik gleda nase kot na slabost, kot če bi bil otrok; posameznik se počuti kot, da nekdo povzroča, da je vse storjeno in da je istočasno gibanje uma mirno.

Ko so vibracije tvojega telesa in *prane* dosegle stopnjo kjer je velika veččina v vsem kar se nanaša na Vrhovno potovanje, boš odkril, da oblikuješ s svojim glasom duhovne resnice - to je spontano delovanje na tej stopnji. In ko se ustoločiš na ta nivo *Risija*, ki se mu razkrijejo mantre, ko so tako rekoč vibracije tvojega telesa in *prane* postale osredotočene tja, bodo iz tvojih ust prihajale besede, ki odgovarjajo temu nivoju.

Obstaja stanje v katerem nimaš niti znanja, niti razumevanja o tem, kar se dogaja, kot na primer, ko se jogijski položaj, ki je prej izviral iz tvoje nevednosti oblikuje nezavedno. Kdo je ustvaril to delovanje ?

Notranji Guru.

Na enak način, ko izbije mantra, se rešitev tvojega problema in notranji pomen (tattva) mantrine v njeni nadnaravni obliki pojavita neposredno pred tabo; z drugimi besedami, skupaj z njenim bistvom, se razkrije njena subtilna oblika. V tem trenutku začneš razumeti resnično naravo notranjega Guruja:

On biva znotraj in deluje od tam.

Ne le, da so se tvoji dvomi razpršili, prejel si tudi razumevanje mantrinega ezoteričnega pomena.

To je resnična *darshana*.

Tukaj prejmeš odziv brez, da bi se zavedal kako je prišlo do njega. V drugi “različnosti izkušenj”, je razkrit skriti proces tega, kar se dogaja. Tukaj se mantra, tattva, Guru in Ista razkrijejo simultano. To je primer prejemanja razkritja s popolnim znanjem vseh njegovih stopenj in vidikov. Predpostavi, da posameznik izvaja *japo* in *meditacijo*. Vprašanje se pojavi v umu.

V trenutku je tam, tudi odgovor.

Posameznik spozna: “Guru mi je rekel to, kar je prišlo k meni v Gurujevem lastnem učenju.”

Obstaja linija pristopa skozi delovanje in druga skozi um: ali da sem bolj precizna,

v prvem primeru prevlada delovanje,

v drugem um, čeprav je koncentracija uma potrebna za oboje.

Oba delujeta skupaj, le da tam obstaja prevlada enega nad drugim; ko so *asane*, to pomeni, da prevlada delovanje, vendar pa, ko so uporabljene *mantrine*, pa je um tisti, ki prevladuje.

Še enkrat, kdo je ta, ki me vodi od zunaj?

Tudi to je On, saj pravzaprav, drug ne obstaja.

Kar je bilo pravkar rečeno so delčki od tu in tam. Dani so bili, tako da lahko vsak prejme tisto, kar mu je v pomoč in je toliko kolikor sposoben zaobjeti povedano.

ENAJST

SRI MA: *Pitaji, kako imenuješ ‘nakshama karmo’ (delovanje, ki je osvobojeno želje)?*

SLEDILEC: Takorekoč se ne zdi možno izvajati delovanja brez želje, osvobojeno navez bodisi v smislu dela ali kot sadov tega dela, temveč čisto iz občutka dolžnosti. Glede na *shastre* (pravila iz svetih tekstov) je samo človek, ki je dosegel popolno izpolnitev sposoben takšnega delovanja. Kakor dolgo je posameznik povezan s čutilnimi objekti, je to nemogoče. Vendar pa, ko opravljamo to kot, nekaj, kar je posvečeno Bogu, se lahko le-to dobro razvije v opravljeno delo, brez vsake želje.

SRI MA: Če je z ali brez želje - je to še vedno delovanje. Posameznik ne more nikakor obstajati brez delovanja, dokler se ne pojavi stanje Čistega Bitja, naj bo tudi ta aspekt snovi razumljen.

Ko predaš sam sebe Guruju, moraš ubogati njegove ukaze brezpogojno. V tem je tvoj edini motiv izvajati voljo Guruja. Posledično, ko slediš nalogi za katero najbolj stremiš, ali lahko tudi temu rečeš želja v navadnem smislu besede? Uskladiti svoje srce z učinkovitostjo, z enim objektom izpolnjevanja volje Guruja, je to vsekakor dobra želja.

Če bi naj iz kateregakoli razloga vzniknil najmanjši občutek obžalovanja, dejanje ne more več biti opisano kot brez naveze. Zamisli si na primer, da moraš po tem, da opraviš daleč največji del dela, ki ga moraš izvršiti in ga proti koncu nekdo drug prevzame, ga zaključi in za celotno izvedbo prejme vse zasluge. Če ti ni vseeno glede tega v najmanjši možni meri, kako je lahko delo opravljeno brez interesa? Očitno ni bilo čisto opravljeno brez želje po prepoznavi.

Če si se predal Guruju, lahko le ta opravi karkoli, te izpostavi ne glede kakšnim preizkusom, pa vendar se smatraš kot orodje v Njegovih rokah. Potem boš dosegel stopnjo, kjer boš ne glede na vse težave vztrajal z delom in ob tem vedel, da je to Gurujevo naročilo. Imej v umu, da boš s tem odnosom trdno razvil vzdržljivost, potrpežljivost in vztrajnost in bosta tvoja energija in sposobnost povečana.

Pri delovanju obstaja zavezanost, da se bo zgodil konflikt. Kdaj torej lahko pride do osvobojenosti od tega konflikta? Ko ne pride do vprašanja biti poškodovan ali ne. Celó v sredini dela, vsakokrat in pod vsemi okoliščinami mora biti posameznik pripravljen, da uboga karkšno koli zapoved. Zamisli si, da si lačen in pravkar, ko vztajaš, tvoja roka polaga hrano v tvoja usta, si zaprosen, da greš drugam. Prav v tem trenutku moraš rade volje dovoliti, da hrana, ki si jo želel pojesti, pade in ubogati klic. Takšen odnos je pokazatelj, da posameznik postaja umeščen v srečo, ki ni iz tega sveta.

Ko se posameznik približuje breznapornemu bitju ("Trajen napor se zaključi v brez napornem bitju - z drugimi besedami, kar je bilo doseženo s konstantnim izvajanjem je končno preseženo. Potem pride spontanost"), ostane indiferenten, ne glede na to, če ga okrivijo za neke pomanjkljivosti ali ne.

Potem postane posameznik instrument v njegovih rokah.

Telo se premika kot orodje in posameznik gleda nanj kot gledalec. Potem opazuje, kakšna obsežna raznovrstnost dela je opravljena s takšnim telesom ter na kako zelo gladek in učinkovit način.

Delo brez ega jo polno lepote, saj ni navdihnjeno s strani želje po samopoveličevanju. Tako dolgo dokler se vozli, ki sestavljajo ego ne razpletejo, četudi imaš namen, da deluješ neosebno, boš ranjen, in to bo povzročilo spremembo v izrazu tvojih oči in obraza, ter očitno tvojega celotnega vedenja.

Hrepeneti za tem, da "naj bo moje srce osvobojeno hlastanja za rezultati", je še vedno žeja za rezultatom. Vendar pa, ko hlepiš za nesebičnim delovanjem, obstaja upanje, da bo le-to preminulo.

Vozel pomeni odpor.

Torej, kakor dolgo ego vztraja, bo od časa do časa prišlo do trkov, četudi se poizkuša opravljati neosebno

delo, ker je posameznik vezan in zato potegnjem v določeno stran.

VPRAŠANJE: *Torej, dokler posameznik ni dosegel popolne izpolnitve, je delovanje brez motiva nemogoče?*

SRI MA: Ko se izvaja neosebno delo in se nanj gleda kot opazovalec, vznikne globoka radost od znotraj. Če se ob takšnem času telo poškoduje, postane celo to vir sreče. Vendar pa ne glede na to, ta izbruh radosti ni identičen s Samo-uresnitvijo. Vzhičenje zaradi radosti, ki ga prinese neosebno delo je, ko Njegova radost posameznikova radost. Njegovo zadovoljstvo kot posameznikovo lastno stanje je bilo doseženo kjer je sreča povezana z Njim. Pri tem stanju, ker je posameznik izgubil interes v zemeljskih užitkih, se lahko opravi veliko dela na popoln način; in čeprav glede na posameznikove največje napore nekatere naloge niso uspele v popolnosti, se posameznik ne počuti vznemirjenega. Vse ima svoje mesto - tudi tukaj prevlada njegova volja.

Ali ne vidiš kako odlična je ta pot!

Prej povedano vsebuje le dobro, ko dejanje ni obarvano z občutkom posesivnosti. Vendar pa, celo to stanje ni na noben način Samo-uresnitvev. Zakaj ne? Čeprav z ali brez želje, je to delo, ki se nanaša na tukaj in zdaj, Čeprav izvedeno neosebno, dejanje še vedno ostaja ločeno od tega, ki deluje, kajti tamkaj, kjer je le Jaz in nič več kot Jaz, tam Guru, njegova navodila, delo, ne morejo obstajati ločeno vsak zase. Kakor dolgo je dvojnost predpis in delovanje ne odneha, posameznik ne more govoriti o Samo-uresnitvi. Igra tega, ki je dosegel zadnje dovršitev je v celoti drugačna od dela, ki je postalo nesebično z naporom. To je bilo razloženo tukaj kot odgovor na tvoje vprašanje.

Celo, ko je bilo doseženo stanje *Samadhi*, med katerim se zdi, da je bil posameznik popolnoma absorbiran vanj, je to še vedno stanje. Vendar pa, ko se s tem spontanim procesom (*antarkriya*) tančica dvigne, potem lahko vznikne Videnje Resničnosti. Le-to ne more nikoli priti skozi zunanje delovanje, kot poizkus pokončati željo.

Še ena stvar, Pitaji:

Obstajal je čas, ko je to telo poizkušalo izvajati do zadnje črke karkoli, kar ga je Bholanath zaprosil. Vendar pa, ko je videl, da je to telo postalo rigidno, da je bilo nesposobno izvajati določene tipe tuzemeljskih dejavnosti, jih nezmožno prenašati, je sam v glavnem in srečno vzel svoje zahteve nazaj. Tako, ne gelde, da je ne mogoče biti prisoten pri nekaterih nalogah, se je gledalo strogo ubogljivost na en način.

Vendar pa je nekega dne mož Bholanathove sestre, Kushari Mahaya prišel na obisk. Ko je videl, da je to telo ubogalo Bholanatha v vseh stvareh, se je vznemiril in je zaklical: "Ali nimaš lastnega mnenja? Ali se moraš posvetovati s svojim možem glede vsakega detalja?"

Kakšne državniške zadeve!

Predpostavi, da te je zaprosil, da narediš nekaj napačnega, ali bi tudi takrat ubogala?"

Dobil je odgovor: "Naj se pojavi takšna priložnost in naj se mi naroči, da naj izvedem naročilo v praksi, in bomo potem videli, kaj se bo zgodilo."

Ta odgovor ga je pustil osuplega.

Od takrat naprej je spremenil svoj način življenja in ostal za vedno vdan Svetemu potovanju.

V duhovnem življenju obstaja stanje, kjer je brezpogojna, dejavnost, ki sama vznikne, možna, saj vezi ne obstajajo. In kjer ne obstajajo vezi, tam ne obstaja nevarnost in ni napačne poti - posameznik ne more narediti napačnega koraka.

VPRAŠANJE: *Ali ni bilo po Samo-Uresničitvi, da si bila v tem stanju?*

SRI MA: Pusti to telo iz enačbe!

Če praviš, da to stanje pride le po Samo-Uresničitvi, bi moral razumeti, da se je potem možno igrati povsod, na vsak način,

Jaz se igra z vsemi deli Sebe,

Seveda, pa je to precej drugačna zadeva od te, ki je bila pravkar omenjena.

To je stanje Enosti. Celo medtem, ko ostaja v razdvojenosti, posameznik ostane nerazdvojen in ostane v Enosti čeprav se zdi razdvojen: to je To samo (Tat Sva).

Tukaj ubogati in ne ubogati - je oboje To.

Obstajajo znaki, s katerimi se dejanja opravljajo kot instrument preden se Samo- Uresničitev lahko prepozna. Na tej stopnji je tok dejanj usmerjen nasproti izpolnitvi dejanskih potreb. Vendar pa je v stanju Čistega bijta to popolnoma drugačno:

Narediti ali ne narediti, imenuj to kakor želiš; vse je To.

Znotraj te sfere je vse mogoče: ne jesti medtem, ko ješ in jesti medtem, ko ne ješ; hoditi brez nog, videti brez oči in dosti več podobnega, kot bi ti to povedal.

Ko si vzpostavljen v Jazu, kdo uboga čigavo ponudbo?

‘Drugi’ ne obstajajo, nič ni ločeno.

Posameznik več ne govori z drugim posameznikom - kako sploh lahko še obstaja odnos, ki temelji na občutku ločenosti?

Nivo nesebične akcije je precej drugačen od stanja Samo-Spoznanja.

Kakor dolgo so Guru, ljubezen do Njega, delo, ‘jaz’ zaznani ločeno se ne pojavlja vprašanje Samo-spoznanja.

Vendar pa je potrebno povedati, da dejanje posvečeno Bogu ni enakega reda kot delo, ki ga vodi želja.

Le-to je zaradi združitve, ki vodi do Razsvetljenja,
drugo zaradi užitka, ki vodi do večje materialne izkušnje.

Kar je vredno samo po sebi, da se imenuje 'dejanje', je to dejanje s katerim se razkrije 'človekova' večna združitev z Bogom; vse ostalo je nekoristno, nevredno naziva dejanje, ko sploh dejanja ni.

To ni novi tip združitve,
ki bi se naj vzpostavil, temveč se namesto tega prepozna združitev,
ki obstaja skozi večnost.

Prav, sedaj pa poslušaj nekaj drugega. Obstaja stopnja, kjer je delo zelo čudovito in prinaša intenzivno srečo. Tukaj je posameznik zelo brezskrben glede tega, kaj se bo ali ne pojavilo kot rezultat lastnega delovanja; delo je v celoti opravljeno zaradi samega sebe, zaradi ljubezni do njega. Tu nikoli ne obstaja zunanji Guru, niti ljubezen do Njega. Takšno stanje bitja ne obstaja. V resničnosti dela obstaja velika raznovrstnost.

Občutek zadovoljitve, ki se izkuša pri zadovoljitvi neke materialne želje je relativna sreča. Ta želja je lahko, ko si posameznik želi žene, sina, odnosa ali katerekoli druge osebe in glede na to bo sad, ki se nanjo nanaša, obran. To je delovanje zaradi samo zadovoljitve (bhoga), ne zaradi združitve (joga); skupaj z radostjo prinese žalost.

No pa se vrnimo nazaj na to, kar je pravkar bilo povedano o opravljenem delu zaradi ljubezni do njega, ne zaradi kogarkoli. Predstavljajte si, kako zelo postane ob določenem času opravljeno, celo medtem, ko hodite po cesti (in to ne zaradi kogarkoli), delate zaradi dela samega, kjer je delo samo vaš lasten Bog.

To je tudi eno od stanj. Toda, če posameznik izvaja delovanje te vrste, pride dan, ko se osvobodi delovanja. Obstaja takšna stvar kot je opravljanje dela za dobrobit sveta, vendar pa je tukaj tudi ta namen odsoten. To je tip dela, ki ga ne poganja želja ali stremljenje, posameznik si ne more pomagati, da ga ne bi opravljal. Zakaj je torej to opravljeno? Posameznik je preprosto zaljubljen v delo. Ko se Bog pojavi v obliki kakšnega dela, ki zato uri zelo močno privlačnost v določeni osebi, potem je z opravljanjem tega dela znova in znova posameznik dokončno osvobojen od vsega delovanja.

VPRAŠANJE: *Delo povzroča še več dela; kako se lahko ta cikel konča?*

SRI MA: Ali ne veš tega?

Če se lahko tako popolnoma osredotočiš v katerokoli smer, da si ne moreš pomagati, da ne bi deloval vzdolž te smeri, postane napačno delovanje nemogoče.

Kot posledica, delovanje izgublja svoj oprijem na tebi in se prej ali pozneje konča. Koliko stanj in stopenj je tam!

Samo eno.

Tukaj posameznik vsekakor ni dosegel Znanja o sebi; vendar pa posameznik ne more delovati napačno.

Priložnosti za razmatranje, ako naj posameznik ravna v skladu s *Shastrami* (svetimi spisi) ali proti njim, tukaj ni. Ne glede na vse pa se v takšem stanju eno usmerjenosti napačno delovanje, ki krši zakone, ki so postavljeni v *Shastrah*, ne more pojaviti. Človeško telo - nosilec skozi katerega se delo opravlja - je vstopilo v tok čistosti in kot rezultat se izvaja *satkarma*, delovanje v harmoniji z Božansko voljo.

Le na nivoju posameznika obstajata užitek in bolečina. Ne glede na navezavo na ženo, moža, sina ali hčer, ali se nahaja med sponami bolečine, kjer se posameznik zvija v goreči agoniji, ali je tukaj še kaj prostora za misel na te ljubljene?

Ali posameznik ne stoka v besu samo-pomilovanja?

V tem trenutku zablode družinske vezi izgubijo svoj oprijem, medtem, ko zabloda identificiranja sebe s telesom prevlada.

Vse obstaja v posameznikovem Jazu, zato vse obstaja.

Od tukaj, na tej osnovi vznikne domnevno prihajanje in odhajanje posameznika, njegov krog rojstev in smrti.

Sedaj bi moral razumeti, da je posameznik, ki ljubi Boga, na svetu, da uniči identifikacijo s telesom.

Ko pride do tega, se pojavi uničenje (*nasa*) zablode, vezi, z drugimi besedami želje (*vasana*), 'ne Jaza' (na *Sva*).

Tvoj prostor obstajanja (*vasa*) v tem trenutku je tam, kjer se Jaz pojavlja kot 'ne Jaz' (na *Sva*); ko je ta uničen, se uniči le uničenje.

Še več, kar je poznano kot materialno stremljenje, se tudi lahko okarakterizira kot delovanje, ki se zgodi, ker je odsotno delovanje Samo-razkrivanja.

Bistvo je, da NJEGA ni tam, ali ni tako?

To telo govori o še enem aspektu, ali lahko uganeš katerem?

Prav tako kot je Ljubljani (*Ista*) Jaz (*Svayam*),

je tudi On sam uničenje,

in pravtako tudi to, kar je uničeno.

Kjer je Jaz in nič razen Jaza, je to tako. Sicer pa s kom se lahko posameznik poveže?

Zato je povedano, da je brez pomisleka sam; obstaja sam.

Ko govorimo o Njem kot se pojavlja v preobleki. Kaj pa je preobleka?

Seveda, On Sam.

Govoriš o svetu. *Jagat* (svet) pomeni gibanje in to kar je priklenjeno je *jiva* (posameznik).

Kot gre pogovor:

“Kjerkoli je moški, tam je *Si va*; in kjer je ženska, tam je *Gauri*.” Kjer ne obstaja vprašanje rojstva in smrti, tudi ni vprašanja o biti priklenjen, to se sigurno imenuje večno.

Sedaj dojami tole natančno:

Kako je lahko to, kar je večno gibanje, priklenjeno?

Ali ostane na enem mestu?

Prav tako, kot ne ostane omejeno na kakršenkoli prostor, tako tudi ne more biti priklenjeno, ko se um raztopi. Zato torej, ker nikoli ni priklenjeno v neki določeni točki, ali tega ne moremo imenovati kot svobodnega?

No torej, kaj gre in kaj pride?

Poglej, to gibanje kot gibanje oceana (*samudra*), je način kako On izraža Sebe (*Sva murda*)*.

Valovi so le dvigovanje in padanje, valovanje vode, in voda je ta, ki se oblikuje v valove (*taranga*), v ude Njegovega lastnega telesa (*Tar anga*)** - v bistvu voda.

Kaj je to, kar naredi, da se enaka snov pojavi v različnih oblikah kot voda, led, valovi? Še enkrat, to je vprašano iz določenega nivoja zavesti. Premisli in razumi kolikor lahko dojameš! Niti en nasmeh ni nikoli popoln; pa vednar ali ti ni pomagal videti težavo v odnosu do sveta? Kaj si pravzaprav prepoznal?

Odkrij!

Zelo dobro, za minljivo imenuješ to, kar nikoli ne ostane fiksirano nikjer,
a ne da?

Toda kaj ne ostane?

Kdo ne ostane?

Kdo pride?

Kdo gre?

Sprememba, transformacija - kaj sta?

KDO?

Zaobjami korenino vsega tega! Vse gre stran, tako rekoč, smrt premine - smrt umre.

Kdo gre in uvene?

Kdo pride in od kod?

To neprestano prihajanje in odhajanje - kaj je to v bistvu?

KDO?

Še enkrat, vprašanje delovanja ne obstaja, ni vprašanja prihajanja in odhajanja; kje pride do rojstva, kje do smrti?

Premisli o tem!

Poglej, to vesolje, in rekel boš, da ni nič drugega kot Eden Jaz.

Kot takšno, vsaka oblika je On v Svoji lastni obliki (Sva *akara*); torej, Jaz (Sva), večno, ki se razkriva kot oblika (*akara*).

Na kaj to nakazuje?

Ne-delovanje (*akriya*).

Ne delovanje v kakšnem smislu?

“Delovanje posvečeno Bogu je samo po sebi resnično delovanje; vse ostalo je neuporabno in zato sploh ni delovanje.”

To je tvoja zamisel iz točke gledanja na svet.

Toda ta tip delovanja na obstaja.

Kaj torej obstaja tu?

Samo delovanje (Sva-*Kriya*) - On Sam kot delovanje;

On Sam kot oblika

- iz tega razloga Ga imenujejo Sakara (Z obliko; On Sam kot kvalitete (*guna*) - zato, zato ga imenujejo *Saguna* (Z kvalitetami). Kjer se pojavi Gospodar (*Isvara*) ali karkoli, kar se nanaša na Njegovo božansko čudovitost, se pojavi Sam (*Svayan*) v delovanju, [vendar pa ostaja v večni poziciji tega, ki ne-deluje](#).

On, kot tak, je bistvo Absolutne resnice.

Ne delovanje (*akriya*), a vendar oblika (*akara*)!

Oblika pomeni utelešenje (*murti*), v katerem ne obstaja niti delovanje in niti ni tega, ki deluje. Od česa naj On postane ta, ki izvaja in kdo naj postane ta, ki izvaja in kje? On se ne razkrije, kjer vidiš zaslužjenost s strani delovanja. On sam je delovanje (*kriya*), On, ki ga ni mogoče nikoli uničiti. Uničiti (*nasta*)* pomeni ‘ne ljubljén’, ne On, ki ne more biti nikoli nezažéljen (*anista*); kajti On je ena in edina stvar, ki si jo želi vsa kreacija; vse-Ljubljéní.

Zato, bi moral razumeti, da je Eden, ki je 'Brez Oblike' (*Nirakara*), 'Brez kvalitet' (*Nirgua*), da je hkrati tudi 'Z obliko' in 'S kvalitetami'.

Voda in led - kakšna je v bistvu razlika med njima?

Ali lahko razločiš? Vendar pa On sam JE in nič drugega ne obstaja kot samo On. Ta, ki je Čista Zavest in Čista Inteligenca ima mnoge oblike in forme, in istočasno je On brezobličen.

Iz tega razloga, bodisi imenuješ to kot materialno delovanje ali pa kot delovanje iskalca, oboje sta TO.

Vsako delovanje je svobodno, z drugimi besedami, vprašanja o delovanju sploh ni.

Veš, zato je tole tako:

Obstaja le Ena Večna Resničnost (*Nitya Vastu*), toda ker si omejen s tvojimi različnimi pogledi, govoriš o ne večnem in se držiš zamisli, da se rezultat delovanja ne more vzdrževati, da je sprememba njegova lastna narava.

Kam pa nenehna sprememba večno spreminjajočega sveta vodi?

Delovanje kjer ni možnosti priklenjenosti, je vsekakor 'bitje'.

'*Jagat*' (svet) predstavlja delovanje, ki je nenehno umiranje, z drugimi besedami, konstantna sprememba je njegov vrojen karakter (lastnost). Na nivoju posameznika in zato priklenjenosti, se vsa sprememba nanaša izključno na gibanje te vrste. Obrnjeni k TEMU (*Tat mukti*), si mnogi prizadevajo, vsak na svoj poseben način; napor te vrste je vsakogaršnja dolžnost. Da pa bi spreobrnila tok njegovega življenja v to smer, se mora povprečna oseba zaposlovati z delovanjem, ki pelje k TEMU (*Tat karma*).

Vendar pa sedaj, pozorno premislite in prepoznajte, da ste večno svobodni, ker je delovanje večno svobodno, ne more biti priklenjeno. Ali ne veste, da vrv s katero privežete karkoli v tem svetu mora postati plesnivo ali preprereti?

In čeprav uporabljate železne verige ali celo zlate, ali karkoli vas že veže, se bo nekega dne razbilo ali razletelo.

Ali obstajajo kakšni materialni okovi, ki se nikoli ne morejo zlomiti, nikoli uničiti? To je le objokovanje žalostinke nad začasnimi vezmi, ki same po sebi krojijo priklenjenost uma - uma, ki ne more biti priklinjen nikamor.

Kot nemiren otrok, neobremenjen z dobrim in slabim, ki išče Najvišjo Blaženost; nikoli zadovoljen z začasno srečo in zato vedno tava. Sicer pa, kako je sploh lahko v mirovanju dokler ni odkril poti do

Najvišje Resničnosti, dokler ni postal v celoti posrkan v svoj vir, dokler ne počiva v svojem lastnem viru?

V globini svojega srca veš, da si svoboden; zaradi tega tvoja narava hrepeneti po svobodi. Kot tudi, ko se zaradi neke dobre usode On razkrije kot delovanje, se bo delovanje ustavilo samo od sebe.

Stagnacija je smrt; le z odrekanjem se blokiranja tega gibanja, se človek zateka k neštetim metodam. Odpovedati se je potrebno le temu kar odpade samo od sebe.

Vztrajaš, da bi um moral biti raztopljen. Vendar ne pozabi, da je to prav ta um, ki je *mahajogi*, da, zares, subtilen *jogi*. Tvoji zapiski opisujejo takšnega *jogija* kot tistega, ki se obnaša kot nagajiv otrok ali kot, da se ne bi zavedal čistoče, spodobnosti in lastnine; tudi kot norca, ali kot nekoga negibnega in nečutečega. To kar je podobno popolni indiferentnosti in ne delovanju (neaktivnosti), na to se nanašaš kot na zelo vzvišeno; še več, praviš: "Kar je vsebovano v tem mikrokosmosu, je v makrokosmosu."

Božanske inkarnacija (*Avatara*), ki se igra kot otrok - kako ljubka je, kako očarljiva!

Ko navadni ljudje berejo ali slišijo o otroštvu Sri Krishne ali ga vidijo kot igrivega, si ga razlagajo v luči obnašanja svojih lastnih otrok, zaradi tega jim je to znano. Od kod pa bi dobili sposobnost, da bi zaobjeli notranji pomen? Ko si priča teatralični upodobitvi ljubezenske igre *Radhe* in *Krishne* v Rasalili ali igri Ramalile; ne vidiš resnične *Lile* (iluzije); ki je popolnoma duhovna, nadnaravna (*aprakrta*), transcendentalna. Kjer obstaja dejanska izkušnja tega, se to nanaša na delovanje duhovne vizije.

VPRAŠANJE: *Ko obstaja duhovna izkušnja, kako se jo razlaga kot materialno pojavljanje?*

SRI MA: Ko se posameznik osvobodi zapora navezanosti, ko je uničljivo uničeno in sije samo Ljubljeni - povej mi, kaj se lahko zadržuje? Ko se vezi razbijejo, se razbije le tisto, kar se razbiti da. Toda priklenjenost na ljubezen do Boga ni ta vrsta vezi - to je 'ne povezovanje'. Naprej, kjer je Znanje o Absolutnem (*Brahmajnana*), tam navadno delovanje razumevanja ('stati pod') več ne obstaja. Saj razumeti pomeni odvreči breme, samo zato, da bi stal pod novim bremenom, vendar pa je Znanje o Najvišji resničnosti onstran misli in govora.

Ko običajna oseba vidi izvedbo Rosalie ali Ramalila; kaj sploh lahko doume o njenem pomenu, kar ne bo obarvano z njegovo materialnostjo. Kje je sposobnost izkusiti karkoli onstran te? Kljub vsemu, ker je to Božanska Igra, ki jo vliva vase skozi svoja ušesa in oči, obstaja upanje, da se sposobnost lahko razvije.

Narava uma je, da sprejme mnogo. Vse kar je potrebno je osredotočiti to sprejemanje na eno določeno stvar, z ali brez oblike, ki, ko je sprejeta, ne pusti nobene izbire več med sprejemanjem in ne sprejemanjem. Ta Ena stvar, vse skupaj, izključuje možnost dvojnosti. Zaradi tega posameznik postane eno-usmerjen. Um se usmerja na mnoge. Sredi navzkrižnih tokov razhajajočega se uma, mora posameznik postati močno osredotočen na en cilj.

Pomisli na drevo.

Veje in vejice, ki se razširjajo navzven iz vseh strani nosijo isto vrsto semena kot so ta, iz katerih je nastalo drevo. Zaradi tega posamezno seme potencialno vsebuje nešteto dreves, nešteto vejic, vej, listov itn.

Obstaja neskončno obstajanje in naskončno bitje, neskončna manifestajja in neskončna potencialnost - seme zraste v drevo, drevo izkali v seme. Zato pa, ko posameznik postane v popolnosti osredotočen le na eno stvar, zakaj torej se mu ne bi Eden razkril?

V Enem obstaja neskončnost, in konec v neskončem;

Vendar pa, kjer je neskončen Eden, tam se vprašanje končnosti in neskončnosti ne pojavi.

Kar je, JE - to je to kar se želi.

Kjer zaznavaš konec, tam pravzaprav ni konca; saj je On neskončen. V vseh oblikah in v brezobličnem je On, in samo On

Toliko o navezanosti v delovanju (*karma*).

Še enkrat, obstaja navezanost k *bhavi* (*Bhava pomeni notranjo dispozicijo; razkrije se kot *karma*. *Bhava* je latentna karma, saj je uresničena *bhava karma*.)

Bhava tudi pripada k resničnosti delovanja, le da obstaja večje število, včasih delovanja, drugič spet *bhave*. To vse je zelo težko za razumeti. Nekdo je vprašal vprašanje: "Kaj je navezanost na *bhavo*?"

Tukaj je en primer: Ko posameznik izvaja *Jogijske* postavitve in dihalne vaje, ritualno čaščenje, ponavljanje Božjega imena, meditacijo, kontemplacijo - karkoli od tega - zato, da bi prešel v določeno *bhavo* in ko to doseže, želi ostati v tem stanju ves čas. Tako dolgo kakor dolgo obstaja, ali z drugimi besedami, kakor dolgo to stanje prednjači, se posameznik nahaja v blaženosti. Toda v tem, posameznik še ni dosegel Razsvetljenja, je le na poti do njega. To je čisti tip navezanosti in zato lahko posameznik napreduje onstran tega.

Ker pa posameznik radostno ostaja na stopnji te *bhave*, si jo morda posameznik privošči iz dneva v dan ali celo do konca svojega življenja. Čeprav to, da ostate v tem stanju daljši čas povzroči preobrazbo do določene stopnje, pa tam ne more priti do posebnega napredka. Vendar pa, če zaradi nekega neizrekljivega dotika ta *bhava* lahko najde svojo pot do konzumacije, bo posamezinku možno nadaljevati naprej.

Obstajajo stanja, kjer se posameznik dvigne in ponovno zdrsi navzdol. Da pa bi bil vzpostavljen v popolnem položaju, kjer do vprašanja vzpona in padca ne pride - je seveda to zaželeno. Vendar pa ne pred tem, ko se *karma* in *bhava* ne zaključita, posameznik ne more iti preko njiju.

DVANAJST

V odgovor na vprašanje je SRI Ma povedala:

Spusti se v dobrotelost, vključi se v služenje, poklanjaj *pranam* ("Izvajati *pranam* pomeni sestiti se k Njegovim nogam, da postaneš zelo blizu povezan z Njimi in zato združen z Njim, da postaneš Njegov,

ki preprosto le je.”) in boš pričel razumeti v kakšnem duhu si naredil ta dejanja ti sam. Bodi prepričan, da ne glede na to, v kakšen stanju ali v kakšnih pogojih se nahajaš, da se lahko iz tega stanja razvije Razsvetljenje.

Nikoli v glavi ne premlevaj zamisli, da si vpleten v grešna in zlobna dejanja, in da zato ne moreš priti nikamor. V vseh časih in pod vsemi okoliščinami moraš biti pripravljen, da se podaš na pot k Najvišjemu.

Kdo lahko pravi v katerem trenutku bo tvoje dajanje, služenje ali poklanjanje postalo dejanje posvetitve Enemu?

Vse je mogoče.

Kar se tiče *dikshe* (iniciacije):

Ta, od kogar posameznik prejme iniciacijo, ga bo prinesel v kontakt z višjimi nivoji, tja, kamor je posegel sam. Pravtako, ko posameznik posluša religiozno razpravo, bo govorec komuniciral z občinstvom, kolikor to leži v njegovi moči. V tem sta tam dva dejavnika: učinek neločljivo povezan v besedah resnice in tisti, ki ga prinaša moč govorca. Oba dela bosta prejeta simultano in če ima prejemnik izjemno sposobnost, se bo nanj spustilo Višje znanje v trenutku, ko prejme navodila.

Obstajajo različne vrste iniciacije: z mantro, z dotikom, s pogledom, z navodili. Stik z Veličastnim prinaša sadove. Vsakdo bo imel korist v sorazmerju s tem, kako je sposoben sprejemati in kako iskren je pri tem. Možno je tudi, da se to zgodi skozi posebno Milost, zaradi katere posameznik pridobi neobičajno moč za napredovanje. Po drugi strani, pa obstajajo primeri kjer se moč ne vsrka, ne glede na dejanski stik; tisti, ki usmerja moč, jo je sposoben nadzirati tako in jo dajati ali prejemati s svojo lastno voljo. Ko navodila osvobodijo človeka iz vozlov, ki sestavljajo ego, se to imenuje iniciacija preko navodil. V tem primer so navodila izpolnila svoj namen v trenutku.

Ko je dana mantra *diksha*, se mantra šepeta v iniciirančevo uho in bo tisti, ki iniciira podelil toliko moči, kolikor je sam nadzira. Če je vsemogočen, bo samo s svojim dotikom ali zrenjem, popeljal učenca do njegovega dokončnega cilja. Če pa ni obdarjen s takšno Višjo močjo, lahko preneša na iniciiranca le moč, ki ji ukazuje in ga popelje tako daleč, kakor daleč je prispel sam. Očitno je, da lahko *guru* prenaša naprej le toliko bogastva, kot ga poseduje. Učenec ne more napredovati, če oseba, ki je predala mantro, ni prispela do končnega cilja in je zato še na poti, razen če tudi *guru* sam ne napreduje. Zato mora učenec čakati na poti tako dolgo, dokler *guru* ne napreduje.

Vsak, ki stremi za Samo-spoznanjem, ki začne dajati iniciacije ‘dokler je še vedno na poti, se bo ustavil na stopnji do katere je prispel.

Vendar pa obstaja možnost, da učenec preseže *guruja*; če je nekdo takorekoč iniciiran na podlagi svojih notranjih kapacitet in predispozicij, ki jih je prinesel iz svojih prejšnjih rojstev, se lahko njegovo moč okrepi do takšne razsežnosti, da bo sposoben napredovati onstran dosežka svojega *guruja*. Tukaj je iniciiranec potreboval le količino moči, ki mu je bila podeljena z *diksho*, da bi ga pripeljala do cilja. Če se učenec mora zanašati v celoti na resurse določenega *guruja*, se bo moral premikati vzporedno z njim.

Še več, v stanju v katerem posameznik prepozna, da je njegov *Guru* svetovni učitelj in da je svetovni učitelj njegov *Guru* (svet pomeni gibanje, medtem, ko je posameznik ta, ki je priklenjen - *Guru* prinaša informacije in energijo ter vse ostalo iz individualnosti, kot tudi iz odnosa s svetom), posameznik pride do vedenja, kjer prepozna sebe kot Njegovega služabnika ali kot Njegov lastni Jaz ali kot del Njega - katerikoli od teh, odvisno od smeri pristopa.

Kako je torej moč mojemu *Guruju* reči Svetovni-učitelj? Iz enostavnega razloga, saj je to status *Guruja*. Kdo je na primer kuhar? Beseda 'kuhar' sigurno ne označuje imena nekoga določenega, pomeni pa tistega, ki ve pripraviti hrano. Enako, ko se razkrije status *Guruja*, posameznik razume, da le-ta nima nič za opraviti z osebo; *Guru* ni nihče drug kot svetovni učitelj.

Če postane moč *Guruja* učinkovita, potem pride do spoznanja "Kdo sem jaz?".

Ta, ki je sposoben nositi to moč, je vsekakor Svetovni učitelj. *Guru* se imenuje ta, ki lahko iz globoke teme razkrije skrito resnico. Moj *Guru* obstaja v mnogih oblikah kot *Guru* v vseh in vsega in *Guru* vseh drugih je dejansko moj *Guru*. Sedaj vidiš kako je *Guru* postal eno.

Oseba, ki izvaja obrede in duhovne vaje kakršnega koli tipa je na poti in ni vzpostavljena v Jazu, saj on še vedno za dosego ustvarja napor. Kako je lahko ta *Guru*, če pa še ni presegel delovanja? Ta govori o bratih v duhu: Gospod, ki ga cel svet obožuje je moj Gospod in moj Gospod je je Gospod sveta.

***Guru* ni običajen predpisovalec, *Guru* je On, ta, ki ima sposobnost pripeljati človeka iz morja nastajanja. (bhava saguru).**

Predstavlja si, da je bil učenec iniciiran s strani nekoga, ki ne ukazuje Najvišji moči: On lahko le napreduje do *Gurujeve* stopnje in potem bo moral čakati. Vendar pa s strani nekakšne ugodne združitve - bodisi zaradi lastne kipeče želje za Samo-spoznanjem ali preko lastnosti, ki jih je razvil v preteklih življenjih ali celo brez takšnih ali podobnih vzrokov, preprosto skozi posredovanje Božje milosti lahko prejme dotok nove moči, ki mu bo omogočila, da napreduje naprej s pomočjo prejetih navodil, fizičnega stika, pogleda ali mantre. Ko ge preplavlavi, le-ta (poplava) ne dela razlik, kot na primer: "te tri bi bilo potrebno shraniti in tega izkoreniniti", saj odnese vse brez razločevanja. Kot tudi ne obstaja v resničnosti duha takšna stvar kot je izbira, saj je tukaj Jaz vsebovan v samem Sebi.

Seveda pa obstaja še ena možnost: moč lse ahko podeli brez navodil, brez pogleda, dotika ali mantre, pa čeprav se je prejemnik zaveda v tistem trenutku, ko se to zgodi ali dosti pozneje. Ta, ki je podelil to moč, prinaša s sabo vse, pravtako, kot to počne poplava. To je njegova narava, da prenaša okrog znotraj Sebe vse in iz tega dela Svoje lastno. Zato se ne da povedati v določenem primeru ali je bila iniciacija prejeta iz strani nekoga drugega in ne iz tega vira, saj ali ni vse Njegovo, On Sam? Potem torej, enako kot poplava nosi vse vzdolž s popolno enakostjo, tako Veliko Bitje zelo naravno in spontano naredi za Svoje

Lastno tisto, za kar smo napačno verjeli, da je tuje. Tukaj 'moje' in 'tvoje' ne obstajata - tukaj le Jaz stoji Samo razkrit, To, in samo TO. Mati ne šteje, kaj vse naredi za otroke - kajti, ali niso vsi njeni? Pravitako, tukaj in tam ni merilo za to koliko moči je bilo prenešeno.

Določena oseba je prejela iniciacijo od nekega *guruja*, pozneje pa je ta oseba srečala Mahatmo in začela pogosto iskati njegovo družbo, saj je čutila dobrodit zaradi stika z njim. Ko je to slišal se je *Guru* vznemiril in rekel: "Vzgajal sem vrt in ti daješ ta vrt nekemu drugemu?" Učenec je odgovoril: "Ne, moj stik z Mahatmo je okrepil mojo vero v mojega *Guruja*." Toda Guru ni mogel doumeti tega. Za Mahatmo, o katerem govorim, je bil svet in to kar je onstran eno in isto. Za Njega je bila tam popolna kvaliteta, saj je videl le vse prežemajoči Jaz. Čeprav gre posameznik v bližino Enega ali ne, Bo vzel s Sabo vse enake. Zato je moč reči, ne gre se za to, da ima posameznik drugega Guruja, saj se podelitev moči zgodi na nivoju kjer so vsi eno. Še več, pravitako se ne da reči, da se je preneslo toliko in toliko moči k takšni in takšni osebi, na enak način, kot goreči ogenj ne razlikuje in osuši neki predmet, medtem, ko pusti drugega mokrega. Navodila, dotik, pogled ali podajanje mantr, kar sestavlja *diksho* se zgodi spontano:

Tukaj ne obstaja razlikovanje med 'moje' in 'tvoje'.

Obstajata dve poti: moč je bodisi moč nadzirati ali podeliti univerzalno v popolni enakosti.

Vse je v njegovih rokah.

TRINAJST

Benares, 27. marec 1949

SRI MA: Nekdo je prejel mantr v spanju. Imel je vizijo nekega velikega Bitja, ki mu je dalo mantr, ali z drugimi besedami, imel je vizijo mantr. Ob prebujenju, je izkušnja mantr ostala z njim čista in preprosta; dejansko, še v prebujenem stanju ostal pod vtisom vizij. S kakšno posledico? Dilema, ki je bila v njegovem življenju več dni se je razjasnila. Osvobodil se je konflikta in začel je živeti v preobraženem stanju uma. Laž več ni želela vznikniti.

Ali je potrebno, celo za osebo v tem stanju, da sprejme iniciacijo ponovno v fizičnem stanju?

PODANIK: Lahko bi bilo potrebno ali pa ne, kar je odvisno od učenčeve sposobnosti in njegovih notranjih lastnosti.

SRI MA: Naj povem, da ni vse enako za vsakega. Naj vam povem zgodbo enega človeka:

Njegovega imena ne bom izdala.

Prejel je primerno *sannysao* glede na primerne rime (*viraja homa*), kot je to predpisano s *shastrami* in je izbral pot tavajočega brezdomca z romarsko palico. Vendar pa se mu ob tem ni razkrilo nobeno spoznanje ali duhovna izkušnja. V svojem vnetem obupu se je dokončno odpovedal svojim romarskim stvarim in se obrnil v skeptika. Bil je tako globoko potr, da ni imel niti več želje premikati svojih udov. Potem pa je

nekega dne imel izkušnjo,

Spoznal je: “vse je vsebovano v meni.” Njegova potrnost je izginila skupaj z njegovim trpljenjem. Ko je, po tem, ko je zapustil red *sannyasajev* in vse njegove duhovne prakse, imel spoznanje takšnega visokega reda, ali bi bilo še vedno potrebno zanj, da bi prejel iniciacijo?

To se seveda zgodi komu, celo po tem, ko je prejel mantró v sanjah, da sprejme iniciacijo še enkrat v budnem staju.

Mnogi, ki pridejo v to telo pravijo: “Če naj prejmem *diksho* je odvisno od tega, kar svetuješ. Če mi praviš, da naj prejmem iniciacijo, sem pripravljen storiti tako, vendar pa, če praviš ‘ne stori tega’, bom tudi ubogal.”

Tako so to postavili, ali ne?

Vsem ne more biti dan isti odgovor; nekaterim je morda celo bilo povedano: “Kakor dolgo ne čutiš potrebe od znotraj, ne prejmi iniciacije. Le nadaljuj z izvajanjem mantró, ki si jo prejel v sanjah.” Drugim, pa je v nasprotnem morda bilo sugerirano, da bi morali prejeti iniciacijo še enkrat od nekoga v katerega verjamejo.

VPRAŠANJE: Iniciacija se zgodi na subtilnih nivojih; to se ne zgodi le zaradi izgovorjave mantró, Podobno se zgodi iniciacija prejeta v sanjah na subtilnih nivojih onstran čutil. Ali bi še vedno morala obstajati zato v takšnih primerih potreba prejeti diksho na fizičnem nivoju?

SRI MA: Dejanje iniciacije je takojšnje, zunanje kot notranje. Vse je že vsebovano znotraj tebe. To dejstvo se lahko razkrije le izključno v zaporedju, da bi se lahko zunanje in notranje zlilo v eno, nekdo je morda dal svoj blagoslov na fizičnem nivoju. Po iniciaciji morda nekateri z izvajanjem *sadhane* pridejo do popolnosti, medtem, ko drugi morda ne pridejo nikamor in umrejo.

Iz gledišča sveta, iz vidika prebujenega stanja, se da reči, da prav tako kot je izkušen občutek izpolnitve, ko prejmeš iniciacijo na fizičnem nivoju, se da povedati podobno, če se to zgodi v sanjah. Če se tam pojavi ta občutek zadovoljstva, bo posameznik rekel: “Zame ni nobene potrebe več, da bi prejel iniciacijo ponovno.” Zato ima lahko iniciacija enak rezultat, če se je zgodila v sanjskem stanju, kot če bi bila prejeta v fizičnem telesu. Zakaj bi potem v takšnem primeru potreba za iniciacijo na fizičnem nivoju še vedno obstajala?

VPRAŠANJE: Z drugimi besedami, ali posameznikov lasten občutek označuje, da se je iniciacija v resnici zgodila?

SRI MA: Ne, to ni samo stvar zadovoljitve. Globoko znotraj se čuti ‘dotik’, ki omogoči posamezniku, da razume, da ni nobene potrebe za iniciacijo več. Na tej stopnji, če obstaja še kakšna posebna oseba, s katero se želi posameznik pomeniti, bi posameznik potem morda razumel. Nobene potrebe za povedati več ni, da mora biti ta oseba zelo nepristranska in sposobna razložiti resnično izkušanje lastne izkušnje.

Seveda je težko soditi kogarkolišnje sposobnost, da to stori.

V splošnem povedano, posameznik lahko odkrije, da v nekaterih primerih ljudje le na zunaj zasedajo vzvišene duhovne položaje. Vendar pa, če je učenec v celoti iskren in je postal čist kot zlato, bo začel čez nekaj časa razumeti sam (če ji bila ta izkušnja pristna).

Iniciacijo sestavlja prenos moči . Zato je to podeljevanje *Gurujeve* moči pomemben dejavnik, ne glede na to, če se zgodi v sanjah ali v budnem stanju. Če se je manifestacija moči znotraj zares zgodila, potem potreba za zunanjim dajanjem več na obstaja.

VPRAŠANJE: *Kaj je znak tega?*

SRI MA: Ko si blagoslovljen s to močjo odznotraj, čeprav šele začanjaš z njo in je še vedno čutiti občutek pomanjkanja, bo ta občutek izginil medtem, ko posameznik napreduje. To je odvisno od mnogih dejavnikov, ki delujejo skupaj. V nekaterih primerih moči na primer sprva ne bo moč čutiti odznotraj; šele pozneje, ko se je začne posameznik zavedati. Drugače pa je tudi možnost, da prepoznavo lahko raste malo po malo, postopoma. Še enkrat, rezultata iniciacije ne bo možno čutiti morda niti na enkrat ali celo ob zaključku dolgega življenja. Po drugi strani pa je lahko s koristjo iniciacije posameznik preobražen; njeno delovanje je v tem primeru rodilo sadež v trenutku. Če je temu tako, seveda ne bo težav. Vendar pa četudi posameznik ne zazna učinka iniciacije dalj časa, le-ta celo takrat deluje odznotraj (v telesu).

Glede posameznikove *jape*, *Iste* ali *Guruja*,

je SRI MA povedala:

Po tem, ko posameznik izvaja *japo* bi jo moral posvetiti objektu svojega čaščenja.

Če to ni storjeno in je ohranjena zase; obstaja strah, da se izgubi: ker se posameznik ne zaveda velike vrednosti tega, kar se nahaj tem, kar zadržuje. Prav tako kot neprecenljiv dragulj pustimo v oskrbi malega otroka, bo morda zavrzel ta zaklad, ne da bi razumel kako dragocen je. Ne glede na to pa, celo če ohranjamo *japo* zase, bo posameznik prejel nekaj, vendar pa ne bo dozorela popolna korist tega, kar le-ta prinaša.

Celovitega in celotnega sadeža *jape*, ki ga prejmemo zaradi tega ker smo ga posvetili Vrhovnemu Objektu lastnega čaščenja, ne moremo prejeti, če ga zadržimo zase.

Iz istega razloga bi morali *japo* ponuditi *Isti* ali *Guruju*.

Ko otrok prejme nekaj, to prinese k svoji materi, saj ne ve vrednosti tega, kar je prejel. Takoj, ko ga mati vidi lahko prepozna njegovo vrednost. Zato ga v trenutku vzame iz otrokove roke in ga položi na varno. Vendar pa, ko je fant odrasel in lahko razume, takrat pa mu njegova mati vrne predmet in mu pravi: "Tvoj zaklad sem shranila zate in sedaj ti ga vračam."

Ko je posameznik dosegel potrebno zmožnost (*adhikara*), ki je ni mogel razumeti prej, jo je sedaj popolnoma dojel. Z leti in modrostjo, dozori tudi razumevanje.

S postopnim ponujanjem posameznikove *jape Isti*, le-ta postopoma prepozna, kaj je Ime in kaj je On, katerega ime ponavlja; kdo je sam, in kaj pomeni Samo-Spoznanje. Ko je vse to razkrito, potem je namen posameznikove *jape* popolnoma izpolnjen.

Nihče ne more napovedati kdaj točno se bo to zgodilo; zato, vedno nadaljuj s svojo *sadhano*.

Neskončne so *sadhane*, neskončne duhovne izkušnje, neskončne manifestacije - in On je še vedno nemanifestiran.

Resnična *japa* je odvisna od posameznikove določene linije pristopa.

Zakaj sem uporabila besedo 'neskončno'?

Na drevesu je neskončno število listov in kljub temu so vsi iz nekega splošnega vzroca, je znotraj tega vzorca nešteto variacij.

Gledano tudi iz tega kota je raznolikost neskončna. Na koncu, ko pride do Razsvetlitve, bo to konec in v prav tem trenutku se bo razkril On v sredini neskončne raznolikosti. Seme ostane kot takšno kot je in tako tudi veje in vejice; kljub temu pa je neskončnost v vsaki od njih. Podobno je na polju *sadhane* vse neskončno.

Ko posameznik sledi izvajanju *sadhane* predpisanega števila *jap* - se bo ogenj v enem ali drugem trenutku zanetil.

Ogenj obstaja povsod, le da posameznik ne ve, v katerem trenutku bo dovolj trenja, da zaneti ogenj. Zato, bodi vedno pripravljen!

Seveda, pa je isti *jogi* sposoben napovedati, koliko ponovitev imena ali mantre je potrebno, da bo prišla svetloba.

Iz tega razloga vztrajaj v izvajanju *jape*. Le-ta bo pazljivo shranjena zate, kot če bi jo varno shranila zate mati. Trenutek lahko pride kadarkoli, ko boš prepoznal mnogo v Enem in Eno v mnogem. Kdaj bo število ponovitev dokončano in kaj se bo razkrilo takrat? Ime in Ta čigar ime je to, sta nedeljiva; zato se ti bo vrnilo to, kar si ponudil.

VPRAŠANJE: *Predpostavi, da japa ni posvečena Guruju, temveč jo posameznik zadrži zase; ali bodo njeni sadovi izgubljeni?*

SRI MA: Če so Gurujeva navodila, da ne posvečaj *jape*, bo le-ta v Njegovih rokah ne glede na vse, saj, ali posameznik ni ravnal v skladu z njegovimi navodili? Lahko jo pripelje do izpolnitve bodisi s tem, da jo ohrani Sam ali to prepusti učencu. On sam ve, kako bo prišla do dovršitve. Še več, nič ni izgubljenega. Če se *japo* izvaja v ponovitvah, je priklenjena na to, da bo nekega dne prinesla sadove. Ne glede na vse, pa je lahko brez sadov, če na primer mantra ni pravilna ali se *japa* ni izvajala v skladu s navodili, ki obstajajo znotraj nje - nobene možnosti ni mogoče v celoti izključiti.

Možno je odkriti, da posameznik izvaja *japo* in je strog v veri ter jo redno izvaja in kljub temu ni odgovora. V globokem obupu zavrže vse prakse. Agonija njegovega trpljenja mu ne bo dovolila niti, da bi spal ali jedel.

Njegova vnema je tako velika, pa čeprav je zavrnil vse napore.

Če je njegov um v celoti usmerjen v eno smer v njegovi žejni po Razsvetlitvi, se *mora* zgoditi takrat in tam.

ŠTIRINAJST

Raipur, Dehradun, 3. december 1948

Vprašanje: *Je Samo-spoznanje izpostavljeno moči Guruja ali se zgodi neodvisno?*

SRI MA: Najprej mora biti razjasnjeno, da je *Gurujevo* dejanje to, ki vključuje delovanje moči volje; z drugimi besedami, za to moč volje se lahko reče, da je izpeljana iz *Gurujeve* moči. Zato je le On Sam ta, ki se manifestira v obojem, v *Gurujevi* moči in moči volje. Kdo ali kaj je ta posameznikov Jaz? Vse kar je manifestirano je On in nihče drug. Zakaj bi potem morala pot samo-odvisnosti (*puruskara*) biti kategorizirana ločeno? Seveda se lahko razlikuje od drugih, a posameznik mora razumeti, da temelji na delovanju notranjega *Guruja*. Obstajajo iskalci resnice, ki so nagnjeni v smer napredovanja brez *Guruja*, ker temelji na njihovi liniji pristopa poudarek na zanašanju se na to, da so odvisni od sebe in na lasten napor. Če gre posameznik v bistvo stvari, bo moč videti na primeru osebe, ki izvaja *sadhano*, in ki je izzvana z intenzivnim stremljenjem ter zanašanjem na svojo lastno moč, da se Vrhovno Bitje razkrije na poseben način skozi intenzivnost tega lastnega truda. Ali zaradi tega obstaja kakršnokoli opravičilo iz katerega koli gledišča za nasprotovanje nasproti takšnemu zanašanju nase? Vse kar se lahko pove ali vpraša v skladu s tem, leži znotraj omejitev človeškega razmišljanja, ki je omejeno. Da, obstaja stanje, kjer je vse mogoče.

Torej je linija pristopa skozi odvisnost od lastne moči in sposobnosti kot vsi drugi pristopi, vendar pa deluje na Eni Moči. Brez dvoma lahko ta moč *Guruja* deluje na poseben način skozi zanašanje nase, tako, da ne bo nobene potrebe za kakršnim koli zunanjim učenjem. Medtem, ko so nekateri kandidati odvisni od zunanjega učenja, zakaj ne bi drugi mogli dobiti vodstva od znotraj, brez podpore govornice besede? Zakaj ne bi moglo biti to možno, saj se lahko celo gosta tančiča človeške nevednosti uniči?

V takšnih primerih so Gurujeva učenja opravila svoje delo od znotraj.

V običajnem življenju, ko se otroke poučuje, je lahko zapaženo pri običajnih učencih, da mora učitelj isto stvar ponavljati znova in znova; vendar pa obstajajo ti, ki si zapomnijo in zaobjamejo karkoli jim je bilo povedano le enkrat. Še več, ali niste še nikoli srečali določenega učenca, ki ga niti ni bilo potrebno poučevati določene snovi, pa se je kljub temu med potekom svojega študija prebudil do takšnega razumevanja snovi, da mu je celotna snov postala jasna? Dobro veste, da inteligentni študentje te vrste obstajajo.

Podobno se včasih zgodi, da skupina oseb prejme skupinsko iniciacijo in izvaja *saddhano*. Vendar pa zelo redki, eden ali dva iniciiranca, prepoznajo Enost vsega, izkažejo takšen neverjeten napredek, skozi katerega napredujejo do statusa Svetovnega učitelja. To je lahko pripisano učinkom prejetih učenj v preteklih življenjih, ki so dozorela med tem časom, ki ga posameznik živi sedaj. Po drugi strani, a ni to možno v nekaterih primerih morda le zaradi Velikega Trenutka, ki pripelje Razsvetlitev? Kako lahko posameznik pove, kdo je ta, ki naj postane Razsvetljen in v katerem trenutku?

Na svoji poti srečaš nekaj zelo vnetih iskalcev Resnice. Zlitje posameznika z Vsem obstaja večno ; ali ni vnema, da se začneš zavedati te združitve glede na dejstvo, da bo Eden razkril Sebe?

Koliko študentov je obiskovalo kolidž, a le nekaj jih je bilo najboljših, kljub temu, da so vse poučevali isti profesorji.

Nihče ne more napovedati v kakšnih določenih okoliščinah bo sodelovanje pripeljalo do Velikega Trenutka za kogarkoli. Morda se začne z napako, toda kar šteje je končni uspeh. Kandidata se ne more soditi po pripravljalnih rezultatih.

Kaj je pravzaprav *mantra*? Med tem, ko je posameznik priklenjen na idejo o 'jaz' in 'ti' in se identificira z egom, mantra predstavlja Vrhovno Bitje Samo v preobleki zvoka.

Ali ne vidiš kako čudovito so zlogi združeni v *mahavakyas*? Mislíš si, da si v celoti priklenjen, vendar pa je to le to, kar verjame tvoj um. Prav zaradi tega se resničnemu Znanju lahko sledi prav v izgovorjavi besed moči, ki so sestavljene le iz nekaj običajnih črk, ki so združene v celoto. Kakšen skrivnost in intimen je odnos med temi besedami in nespremenljivim *Brahmanom*!

Vzamimo za primer *Sabda Brahmana*: samo z *Sabdo* se posameznik vzpostvi v Jazu. Glej, ocean je vsebovan v kapljici in kapljica v oceanu. Kaj drugega je iskra, če ne delček ognja - Njega, ki je Vrhovno Znanje Samo.

To je poimenovanje 'tebe' in 'mene', katerih ujetnik je bil tvoj um tako dolgo; moral bi razumeti, da je kombinacija zvokov, ki ima moč, da te osvobodi iz te navezanosti, ta, ki jo je potrebno uporabiti. Saj skozi zvok posameznik prodre v Tišino; saj je On manifestiran v vseh oblikah, brez izjeme.

Vsekakor pa je vse možno v stanju, ki je onstran znanja in nevednosti.

Kakor dolgo niste dokončno vzpostavljeni v Vrhovnem Znanju, vsi tavate v resničnosti valov in zvoka. Obstajajo zvoki, ki povzročijo, da se um obrne navzven in drugi, ki ga potegnejo navznoter. A zvoki, ki težijo navzven, so tudi povezani s temi, ki vodijo navznoter. Zato se zaradi njihove povezanosti lahko ob ugodnem trenutku zgodi ta popolna združitev, ki ji sledi velika Razsvetlitev, razkritje Tega kar JE. Zakaj torej to ne bi bilo mogoče, če pa je On večno Samo-razkrivajoč? Še več, ko Se Razkrije, zakaj bi torej posameznik ugovarjal priznanju, da morda obstajajo primeri Razsvetlitve brez pomoči zunanjega sveta?

V nekaterih primerih obstaja zanašanje na zunanji svet, v drugih spet ne. Vendar pa takšna odvisnost običajno obstaja v svetu ljudi. Kjer temu ni tako, se bo to zgodilo zaradi navodil in teženj, ki se prenašajo iz preteklih rojstev. Tudi to se vsekakor lahko zgodi. Dalje, ali ni utemeljeno predstavljati si, da lahko pride do Razsvetljenja celo brez tega, da bi v prejšnjih življenjih prejel učenje in si razvil nagnjenje v to smer?

On, ki Je ta, ki odpušča samemu sebi, kako je lahko kdorkoli izključen?

Raznolikost je naša lastna raznolikost, vsakdo vidi in govori glede na svojo lastno svetlobo.

PETNAJST

Na vlaku v Benares, 5. december 1948.

VPRAŠANJE: V 'Vicar Sagari' beremo o določenem Rajijevem ministru, ki mu je ime Bharju, in ne glede na to, da je prejel Znanje še vedno ni bil osvobojen iluzije.

Podobno, kot, če je nekdo skozi Mahavakyas dosegel Prepoznavo Brahmana, le-to ne bo pripeljalo do njegove odrešitve, ker v njem še vedno vztrajata nesigurnost in napačne predstave.

Ne razumem kako, če je bila stvar razkrita, da še vedno vznika vprašanje njene zatemitve.

Naprej, kje se torej v takem primeru pojavi potreba za navodili?

SRI MA: Ena stvar je popolna in dokončna Prepoznavo Razkrite Svetlobe; vendar pa je čisto nekaj drugega prepoznavo zaradi nekega vzroka, v katerem možnost, da bi bil ponovno zabrisan, še vedno obstaja. Istočasno, kot se je menifestirala igra *sadhane* skozi to telo, so se lahko jasno zaznale mnoge možnosti.

Moral bi razumeti, da če je tančica nevednosti zgorela ali se raztopila, da bo iskalec določeno časovno obdobje posedoval čisti pogled. Po tem pa se le-ta ponovno zamegli. Vse je enako - kaj bi bil rezultat takšnega prebliska?

Nevednost bo postala manj gosta in resnično Znanje bo postalo bolj vidno; z drugimi besedami, s trenutnim dvigom tančice, se bodo zrahljale posameznikove vezi, s katerimi je priklenjen. V tem stanju

obstaja vtis pridobitve resničnega Znanja ; dejansko, je to tudi stanje dosežka, čeprav zelo različno od stanja dokončnega Samo spoznanja. Z močjo *Guruja* se je tančica nenadoma raztopila ali konzumirala - prav tako kot v teoriji desetih mož, ko je Mahatma rekel "Vi sami ste deset!"* - (SRI MA govori tukaj o dobro znani paraboli iz Vedante: Deset mož je moralo prečkati reko s plavanjem. Da bi se prepričal, da so vsi varno prečkali reko jih je eden od njih preštel in na svojo zaprepačenost jih je preštel le devet. Da bi se prepričal, da se ni zmotil, je tudi nekdo drug preštel može s podobnim rezultatom. Potem so jih prešteli še vsi ostali in so drug z drugim potrdili, da jih je bilo le devet; čeprav niso mogli ugotoviti kateri od njih je manjkal.

Pa je mimo prišel moški in so mu povedali, kaj se je zgodilo. Postavil jih je v vrsto, udaril vsakega s svojo palico in jih zaprosil, da preštejo udarce. Na njihovo radost in čudenje, so naenkrat spoznali, da se nihče od njih ni utopil. "Vsak od vas je pozabil vključiti sebe" je razložil Mahatma.)

A obstaja Spoznanje, zaradi katerega bi preprosto ponovno ne prišlo do nejasnosti zaradi ponovne pojavitve tančice nevednosti: to je resnično in dokončno Samo spoznanje.

[Svetloba se prikaže v trenutku, vendar pa luč dneva sveti ves dan.](#)

VPRAŠANJE: *Kako se lahko karkoli pojavi, kar ni že omenjeno v shastrah?*

SRI MA: Razlaga reinkarnacije, *karme* in podobnih doktrin je v glavnem delo *shaster*, Če se lahko pojavi karkoli, kar ni omenjeno v njih - se le spomni, On je neskončen!

Iz tvojega zlitja z neskončnostjo vzniknejo tvoja delovanja, čustva in misli, tako v sedanjosti, kot v prihodnosti v kateri koli obliki s katero bo On zadovoljen, da jo sprejme. Tega morda ne moreš izvedeti iz *shaster*.

[Ne glede na vse, pa so *shastre* tudi neskončne.](#)

[Oh, kako čudovit je zakon Božje kreacije!](#)

[Ali ne poznaš občutka radosti, globoke blaženosti, ko na nov način izkusiš vpoglede v Njega, popolnoma na novo!](#)

Le premisli: Neskončno je vsebovano v končnem, in končno je vsebovano v Neskončnem; Celota v delu in del v Celoti. To je tako, kot je, če posameznik vstopi v Veliki tok. Ta, ki doseže in to, ki je doseženo sta eno in isto. To ni le vprašanje domišljije skozi večno sveže kanale, ki jih On zaznava v večno novih oblikah.

S tem, ko si vstopil v ta neprelomljen Tok, je le naravno za *jogo*, da mora skrito zlitje posameznika z Vsem, postati *mahajoga*.

Poglej, vse je vsebovano v *shastrah* in še vedno ne vse. Zamisli si, da potuješ z vlakom v Dehradun. On svojem potovaju boš šel skozi velike postaje, skozi mesta in vasi. Vse od teh so bile označene v

potovalnem vodiču. Toda, ali se to, kar si videl med različnimi postajami, lahko opiše s popolnimi detaili? Drevesa in rastline, živali in ptice, drobne, majhne mravlje, ki si jih srečal na poti, ali je to možno razločiti?

Če pogledamo iz te perspektive, ni bilo vse zapisano v *shastrah*. Neskončna je raznoličnost kreacije, neskončni so njeni načini obstajanja, njeni spreminjujoči se gibi in statična stanja, ki se razkrivajo v vsakem posameznem trenutku. Razen tega, pa je nemogoče postaviti v pisavo vse kar iskalec Resnice izkusi.

Še več, prav gotovo je, da je Resničnost onstran govora in misli. Le to, kar se lahko izrazi z besedami, se lahko pove.

Vsekakor je to, česar ne moremo izraziti z jezikom To, ki Je.

Ko imaš prepoznavo na določenih stopnjah, bo to vsekakor omejitev znotraj tvoje lastne določene poti pristopa. Ko pride do popolne Prepoznave, ali lahko ima misel kot "to ni bilo omenjeno v *shastras*" kakršenkoli pomen? Glavne stopnje na poti o katerih lahko na široko razglabljaš, so nedvomno obravnavane v *shastrah*; toda neštete stvari, ki si jih lahko zamisliš, da jih ni tam, so tudi vključene. Skladno z napredkom *sadhake*, se bodo duhovne izkušnje pojavile same od sebe.

Vendar pa, ko je Razsvetljenje zaključeno, več ne obstajajo vprašanja o pomembnih in nepomembnih izkušnjah.

Ko je dosežen konec posameznikovega potovanja, se mora zgoditi Razsvetljenje. Če nekdo dvomi o čemerkoli, ker to ni vključeno v *shastre*, ali je lahko dosegel cilj tega potovanja?

Afirmacija in negacija sta pomembni le dokler je posameznik na poti, saj tam obstaja neskončno poti in ni jih mogoče omejiti na to, kar je bilo zapisano v *shastre*. Ko se pogovarjamo o Neskončnem je raznoličnost pristopov enako neskončna in enako so tudi razkritja vzdolž te poti neskončno raznolična.

Ali ni povedano: "Doktrin je toliko, kot je svetnikov"?

Razen, če posameznik nima lastnega pogleda na stvari, le-ta ne bo zaznamovan kot svetnik.

To je torej en vidik stvari. Sedaj pa do drugega: Do nivoja iz katerega je možno reči, da je vse mogoče, bi bilo zelo brezčutno izjaviti, da zaradi tega, ker nečesa ni moč najti v *shastrah* ali v katerih koli drugih Skriptah, da se le-to ne pojavlja in ne bo nikoli pojavilo. Seveda ima vse to nestrpno iskanje za svoj cilj le razkritje Tega, ki je že Samo-razkrito. Ali lahko torej obstaja takšno goreče hrepenenje in stremljenje za nečim, kar ni nikoli možno ali nikoli ne bo?

Pozneje je nekdo izjavil:

Ponavljjanje imen Rame, Krishne, Sive, - durge ali katerega koli drugega imena je prav neuporabno, z eno izjemo imena 'Ma' in le med tem, ko premišljujemo, ne katerakoli Ma; temveč izključno posebna Ma,

ki jo določena skupina ljudi časti.

NEKDO DRUG: *Samo spoznanje na more biti doseženo s ponavljanjem kakršnega koli imena, temveč le z razumevanjem procesov uma.*

O vsakem problemu, ki se pojavi v umu je potrebno razmisliti do konca in ga razumeti v vseh njegovih namigovanjih, in ga na ta način rešiti.

Če oseba ne more reševati problema sama, bo morda poiskala pomoč nekoga drugega, ne glede na to, koga. Vendar pa pri tem odnos, ki se ga smatra kot trajnega med Gurujem in učencem, ne bo vzpostavljen.

Kdo je pravzaprav Guru, ker je vse eno?

SRI MA: *Pitaji, ko je to učenje podano, ali niso ti, ki ga poizkušajo izvajati skozi svojo prakso, avtomatsko sprejeli tega, ki ga razlaga kot svojega Guruja?*

OSEBA, KI JO JE NASLOVILA: *No, ker ko so njihovi problemi razrešeni, so vsi ponovno na enakih tleh.*

SRI MA: Tako je.

Tako nam je tudi bilo rečeno, da se po tem, ko je Guru izvedel *sanyaso*, uleže z obrazom navzdol v celoti pred učencem, da bi prikazal, da ni razlike med Gurujem in učencem; saj sta oba vsekakor eno.

Obstaja stopnja kjer se posameznik ne more imeti za *Guruja*, niti sprejeti kogarkoli drugega za *Guruja*. Obstaja še druga, na kateri ni načina na katerega bi lahko razmišljal o *Guruju* in učencu kot da bi bila ločena drug od drugega. Obstaja pa še ena stopnja, ki se pojavi kot sledi: Vsakdo, ki daje učenje ali navodila v tem svetu je šteje za *Guruja*. Obstajajo neštete metode in sveti zlogi, razdeljeni za namen pomoči človeku nasproti Samo-spoznanju; z uporabo kateregakoli od njih lahko le-ta napreduje nasproti Cilju.

Z osredotočanjem na probleme, ki se pojavljajo v umu, je možno razplesti vozle, ki sestavljajo ego.

Iz tega razloga zgornja metoda ni v naprotju s katerokoli drugo. Kar je bilo povedano o tem, da si na enaki stopnji je tudi prav, saj morajo v tem svetu ljudje pomagati in učiti drug drugega na mnogih

področjih življenja; zato je lahko v resnici povedano, da je vsakdo *guru*. Iz ene točke gledišča lahko posameznik imenuje za svojega *guruja* vsako osebo od katere se je kaj naučil, ne glede na to, kako malo. Vendar pa je resničen *Guru* ta, katerega učenja pomagajo nasproti Samo prepoznavi.

Zamisli si, da oseba hodi po temi in nenadoma začne pes besno lajati blizu nje. O čem se lahko gre? Človek prižge svojo svetilko in odkrije, da se sooča z veliko strupeno kačo. S tem, da zelo skrbi, se je sedaj sposoben izmakniti strupenim strupnikom. Ali bo pes v tem primeru poimenovan za njegovega *Guruja* ali ne? Nekdo bi morda vsekakor nasprotoval temu, saj pes ni zalajal, da bi se človek začel zavedati.

Vendar pa se Ta, ki podeljuje zavedanje lahko pojavi v preobleki psa.

ŠESTNAJST

Benares, 17. avgust 1948.

VPRAŠANJE: *Glede na shastre lahko ta, ki stremi za Samo-spoznanjem bodisi živi v svetu kot lastnik ali ostane v vlogi opazovalca? Kateri alternativni naj sledi?*

SRI MA: Vidim, da se nanašaš na zgodbo o Chudaly in Sikhidvaji. Ali misliš namigovati, da je materialno življenje možno po Samo-spoznanju?

IZ OBČINSTVA: *Ne, v primeru na katerega se nanašam tukaj, v njem še vedno vztraja sled ignorance. Vendar pa je to le stopnja; v tem času Chundala še ni bil popolnoma razsvetljen.*

SRI MA: Za Samo-spoznano Bitje ne obstaja, niti svet s svojimi pari nasprotij, niti telo. Če svet ne obstaja, očitno tudi ne more biti telesa.

VPRAŠANJE: Vendar pa telo vsekakor obstaja?

SRI MA : Kdo pravi, da telo obstaja?

Tukaj se vprašanje imena in oblike sploh več ne pojavlja.

Spraševati se ali realizirano Bitje vidi karkoli zunaj Sebe je tudi čisto mimo bistva. Kdo je tam, komur lahko pravi 'Daj, daj!'* (Igra glede besed: deo - daj, in deho - telo)

Vendar pa je ta ostanek želja natančno razlog za posameznikovo verovanje v resničnost telesa. Zato, ker ne obstajata ne telo ne svet, ne more obstajati niti delovanje; zato prihaja do razloga. Naj čisto razjasnim: po

Samo spoznanju ne obstaja niti telo, niti svet, niti delovanje - niti najmanjša možnost teh - niti ne obstaja takšna zamisel kot 'nekaj ne obstaja'. Uporabljati besede je popolnoma isto, kot ne govoriti; biti tiho ali ne, je identično - vse je TO samo. Vprašanje govoriti ali ne govoriti preprosto ne obstaja. Prosim poizkusi razumeti to! Kaj je pravzaprav to, kar se ti pojavlja kot materialno življenje po Samo spoznanju?

Da, seveda, vse je res, kar je razloženo v *Bhagavad Giti*. Že prej omenjeno vključuje dobro, saj to telo strogo reagira na način razmišljanja in v duhu na katerega je bilo vprašanje postavljeno. Posledično, kaj pa je mnenje tega telesa in kaj ni? Če obstaja način na katerega pristopaš, mora obstajati tudi cilj k kateremu le-ta vodi; in onstran tega je nedosegljivo. Vendar pa, kjer se ne pojavi razlikovanje med dosegljivim in nedosegljivim, je TO samo.

To, kar slišiš je odvisno od tega, kako igraš na instrument. Za to telo problema različnih mnenj preprosto ni.

VPRAŠANJE: *Ali SRI MA zatorej oddaja zvok kot glasbeni instrument? (smeh)*

SRI MA: Glede na tvoja ušesa.

Na tebi je, da sodiš, če so zvoki*, ki jih slišiš (* igra besed: *Baje* pomeni zveneneje glasbenega instrumenta kot tudi 'neuporabno' ali 'nesmiselno'), da jih izusti, smiselni. Tukaj se (z SRI MA) vprašanje o udariti ob strune ali tega ne storiti, ne pojavlja. Ti se boš moral odločiti ali je tvoja SRI MA uporabna ali nekoristna, ker je ona tvoja mati, prav tako kot tvoja hči. Če je nevredna ali na kakršen koli način koristna, bo zmožen reči oče. (smeh)

IZ OBČINSTVA: *Če bi oče vedel, ali bi lahko na kakršen koli način pobegnila?*

SRI MA: To sem povedala le zaradi razprave. Vendar pa ni niti tako in beseda 'ne' tudi ni pravilna. Kamor pa boš sedaj nadaljeval?

Še več, kje je 'kje'?

SEDEMNAJST

Benares, 14. avgust 1948.

VPRAŠANJE: *Ker je fizični obstoj rezultat posameznikovega delovanja v preteklih življenjih (prarabdha), ali ne bi zato moral še obstajati kakšen ostanek nevednosti tako dolgo, dokler se posameznik pojavlja v telesu?*

SRI MA: Če vse lahko zgori, ali ne bi tedaj tudi ta sled pogorela? Na določeni stopnji seveda zadnji ostanek nevednosti vztraja, vendar pa obstaja stanje, kjer o tem niti ni vprašanja.

VPRAŠANJE: *Kot je bilo povedano, Uresničeno bitje vztraja v telesu zaradi prarabdhe drugih, kot*

odgovor na njihove želje, da izkušajo Njegovo prisotnost.

SRI MA: Posameznikova želja, želja drugega in ravnodušnost - te besede vsekakor nakazujejo različne vrste navezanosti na željo. Če pa se kljub temu, da se posameznik zdi vzpostavljen v svojem Resničnem Bitju (*Svarupa*), le-tega lahko dotakne želja ali njeno nasprotje, je to znak, da se odvisnost v eni od smeri še vedno nadaljuje. Moral bi razumeti, da se ta, ki je v stanju *videha** (*osvobojenost od vse telesne zavesti*) zdi utelešen tem, ki imajo telesno zavest. Če praviš, da po Razsvetlitvi telo ne bo preživelo, ali je potem telo tudi ovira do Vrhovnega znanja? Kjer je Jaz razkrit, tam problem telesa preprosto ne vznikne, saj v tem stanju ne obstaja vprašanje o nekom ali nečem določenem.

SPRAŠEVALEC: *Ker lahko Razsvetlitev uniči vsako stvar, je le logično, da bi moralo biti uničeno tudi fizično telo; nekateri se držijo te teorije.*

SRI MA: Vsekakor bo uničeno fizično telo; 'telo' pomeni to, kar je predmet spremembe in bo zato izgorelo. Tako je kot ti praviš. Ko se držiš teorije, predvidevaš določen položaj, kateremu boš zavezan. Vendar pa, kjer je Samo-razkritje, problem ali telo preživi ali ne, ne vznikne niti kot možnost.

VPRAŠANJE: *Kaj je Nitya Lila (Večna igra Boga)?*

SRI MA: Kaj razumeš kot 'nitya' (večno)?

IZ OBČINSTVA: *To, na kar se ne more vplivati s stanji prebujenja, sanjanja ali spanja se imenuje 'nitya'; toko sem slišal, da to razlagajo.*

Nekdo drug: *Dvojnost (dvaita) in ne dvojnost (advaita) sta obe večni; gre se le za svar različnih kotov gledanja. Ko posameznik dovoli različne kote gledanja na stvar, potem kljub tej raznolikosti zunanje pojavnosti, lahko posameznik tudi govori o ne-večnem.*

SRI MA: V Najvišjem, v Dokončnem, ko je omejen pogled izginil, kako lahko tam obstaja razlikovanje, takšno kot dvojnost in ne dvojnost? Ta, ki sprašuje, zaznava dvojno; in na enak način obstaja dvojnost za tega, ki izvaja *sadhano*, čeprav je namenjen v Enost. Potrebno je, da dojameš resnico, da je Ta, ki je dvojen, da je ta dejansko Eden, ki je ne dvojen - podobno kot led in voda.

IZ OBČINSTVA: *Led ni samo voda; potrebno je, da pomešaš nekaj drugega z vodo, da bi dobil led* (* To je povedal prebivalec Indijskih planjav, kjer se temperatura nikoli ne zniža do ledišča. Zategadelj ni mogel vedeti dejstva, da ni led nič drugega kot voda pod določeno temperaturo.)*

SRI MA: Noben nasmeh ne more biti popoln v vsakem oziru. Zato je v tem primeru posameznikova pozornost usmerjena na vodo, ki je raztopljen led.

Obstaja stanje, kjer nima razlikovanje med dvojnostjo in ne dvojnostjo prostora. Ta, ki je ujet v določen kot pogleda, bo govoril iz gledišča, iz katerega takrat opazuje svet.

Vendar pa, kjer je *Brahman*, Ta-brez-druega, ne more obstajati nič drugega niti kot možnost.

Dvojnost ločiš od nedvojnosti, ker si identificiran s telesom, kar pomeni, da si v stanju nenehnega čakanja.

Poleg tega pa je potrebno izpostaviti, da če skozi zaznavanje čutov katerekoli vrste, karkoli vznikne, kar ni TO in samo TO, potem je to zaradi *avidya-e*.

Če praviš: “obstaja samo eden Vishnu” - ko ne zreš Vanj povsod, kaj pa si dosegel?

Še enkrat, če praviš *Sabda Brahman* in zato *Brahma*, ali mu praviš *Vishnu* ali *Siva* - to so le različne manifestacije, potrebne vzdolž različnih linij pristopa. Zato so vsa imena Njegova imena, vse oblike so Njegove oblike, vse kvalitete so Njegove kvalitete.

Brezimensko in brezoblično je tudi On sam.

Stanje bitja obstaja kjer je nematerialno, pa če On predvideva obliko ali ne - saj kar je, je TO.

V tem primeru, kaj pa je tam, da se izrazi z besedami? Dalje, na določenem nivoju lahko Jaz razkrije Samega sebe samemu Sebi.

Sočasno, se On sploh ne razkrije Sebi; komu pa naj bi On razkrival Sebe?

Ko ne obstajajo ne oblika, ne lastnosti, kaj pa naj se združi v jezik?

Ko ni nič izključeno, kako je lahko Enost onemogočena?

V tem stanju popolne zbranosti ni nič več ločeno od Njega; kar je, JE.

Kaj je torej lahko povedano ali puščeno neizgovorjeno, če Je v popolnosti onkraj besed!

Očitno vsakdo govori iz nivoja, na katerem se znajde: vendar pa karkoli se izusti, so Njegove besede; Njegova pesem, kar je naslovljeno Nanj.

V Vrhovnem stanju ne more biti nič, kar je lahko ovira; če ovira obstaja, potem je nevednost preživela. V resničnosti obstaja samo On - On sam in nič drugega kot samo On.

Predpostavi, da si naredil model lutke iz putra; lahko opazuješ katerikoli njen aspekt - njeno obliko, njeno nenavadnost ali pojavnost - puter ni nič drugega kot puter.

Kot puter, je to ena nedeljiva snov.

Z delitvijo, bo njena integriteta izgubljena; zato jo je nemogoče razdeliti.

To kaj imenujemo 'Nitya Lila', pomeni Božja Igra, On Sam odigrava vse vloge. Kjer je Bog - Njegova Igra ne more biti nikoli le začasna.* (*Dejanska Večna Lila obstaja na nivoju Čiste Zvesti.).

On, Vsemogočen, si Sam uprizori neskočno Lilo, Njegovo nedokončano Igro.

Znotraj Neskončnega leži končno in v končnem Neskončnost. On Sam, Ta, ki je Jaz, uprizori igro s Samim Sabo: to se imenuje 'Nitya Lila; '.

Na tem nivoju so prisotne različne pojavnosti, ki ustrezajo različnim priložnostim in prostorom; saj, ali ne govorimo o krogli Čiste Zvesti! Tukaj je celo razcepljenost udeležena v tipu Čiste Zvesti; ker je nadizkustvena (*aprakrt*).

Ko govoriš o ne dvojnosti, ali se ne nanašaš na zamisel dvojnosti?

Če pa praviš v resničnosti Čiste zvesti, da "Maya obstaja", tudi obstaja; in če praviš "da takšne stvari kot je Maya ni", je to enako pravilno; saj ne more biti nič izključeno.

Ne-dvojnost, ki si je ne moreš zamisliti, je pravtako resnična, kot to, kar si je posameznik zmožen zamišljati. Saj je vse TO, in kjer je TO, tam nasprotovanje ne obstaja. Napačno kot takšno mora izginiti. Kako lahko nekdo govori o *advaiti* in vključuje posameznike, svet? Če je ne-dvojnost, kako so lahko tam še vedno posamezniki, kako je lahko tam še vedno svet?

V tem stanju, kje ti najdejo svoj prostor?

Kjer je ekskluzivno Enost, kako lahko tam ostane še kaj prostora za 'dva'? Dalje, ali ni povedano: "Kjerkoli

je moški, tam je *Siva*, in kjerkoli je ženska, tam je *Gawri**.”

Sedaj bi moral poizkusiti razmisliti o vsem tem iz tega gledišča.

Ne glede na vse, karkoli kdorkoli lahko reče iz katerega koli gledišča, je vse prav, nič ne more biti zunaj TEGA. Če praviš, da obstaja ali ne obstaja pojavnost *Maye* - tega govor pravzaprav ne more izraziti.

Preko uporabe besed ali njihove neuporabe, videti ali neuspeti videti, to je le stvar kotov gledanja na stvar.

Po drugi strani, kjer je *TO*, tam koti pogleda ne morejo obstajati. Težave se rodijo skozi potrebo po znanju, zaradi tančice nevednosti. Dokler posameznik ni vzpostavljen v svojem lastnem Bistvenem Bitju (*Svarupa*), je povsem naravno, da pride do vprašanj.

V resničnosti fenomenov obstaja mnogo razlikovanja, kot ‘zgoraj’ in ‘spodaj’. Vendar pa Tam - kaj je in kaj ni?

Če se še lahko govori o dvigu ali padcu, kako bi poimenoval takšno stanje? Ali ti ni potrebno priznati, da so različne smeri še ostale? Če govoriš o vzponu in padcu, to nakazuje, da mora obstajati prostor, kamor se spustiš; vendar pa, kam pa se lahko spusti On?

V samega Sebe, seveda.

Vzpenjenje in spuščanje sta ena in ista stvar, in ta, ki se dvigne, je ta, ki se spusti in delovanje vzpenjanja in padanja sta tudi On.

Čeprav govoriš o Božanskem Padcu (*Avataran*), se On vsekakor ne razdeli. Tu in tam vidiš, da se prižge ogenj, vendar pa to ne učinkuje na njegovo enotnost: ogenj kot ogenj je večni. To je kako bi ga moral razumeti.

Niti en nasmeh ni nikoli dokončan.

On, ki se spusti, od kod Se spusti in kam - vse je eno.

Zunaj TEGA ne obstaja čisto nič.

VPRAŠANJE: Če Resnično ostane kar je, kaj potem pomenita vzpon in padec?

SRI MA: Kar govoriš predstavlja določeno gledišče pogleda na svet. Kjer je Navišje, Vrhovno, je vprašanje, ki ga postavljaš nemogoče. Na določenem nivoju, vzpon in padec obstajata: kjer je On, tam On ostane, in vse možnosti so vsebovane v njem. Da bi razumel (Igra besed: bhoja pomeni 'razumeti', kot tudi 'breme') intelektualno - kaj pomeni 'stati pod (v angleščini - under-stand)', z drugimi besedami, obremenjen z mentalnimi koncepti - to preprečuje posamezniku, da bi dojel Resnico.

Še enkrat, kaj pa lahko dosežeš? To je samo po sebi že prisotno tukaj! Vse kar najdeš bo izgubljeno ponovno. Pripraviti se na razkritje Tega, ki večno Je, za to obstajajo napotki, različne poti.

Vendar pa, ali ne vidiš, da mora vsaka pot priti do konca; z drugimi besedami, moral bi se osredotočiti na to domišljijo, ki bo odnesla stran vse druge domišljije in ko greš onstran vseh domišljij, tam je razkritje TEGA, kar v resnici si.

Lepota tega, da je človeška narava stremeti za Resničnostjo, Vrhovno Modrostjo; Božansko Radostjo; kot je tudi njegova narava vrniti se domov, ko se Igra konča. Ta stopnja Igre je Njegova, tudi Igra je njegova, in tako so tudi ti, ki sodelujejo v njej, prijatelji in sopotniki - vse je On sam.

Seveda, nevednost ni to, kar posameznik išče. Stremeti za Nesmrtnostjo je človeška prava narava - ali si želi smrt? Svet se ukvarja z znanjem, ki je nevednost. Čeprav pa je res, da tudi tukaj lahko posameznik opazuje, kako človek gradi trdne hiše, da bi lahko trajale dalj časa, ker si želi stabilnost.

Včasih lahko posameznik pove laž zaradi nekega nekontroliranega impulza, vendar pa se ne počuti dobro zaradi tega.

Stremeti za ugasnitvijo želja je vaša resnična narava, raziskovati in prodirati v temelje tega, kar zaznate. Ko kupite obleko, si za njo izberete trpežen material, ki se ne bo iztrošil hitro; celo to je indikacija vaše vrojene tendence iskati Nesmrtno. Vaša narava je, hrepeneti za razkritjem Tega, ki Je, za Večnim, za Resnico, za neomejenim Znanjem. Zaradi tega se ne počutite zadovoljeni z minljivim, neresničnim, z nevednostjo in omejitvijo. Vaša resnična narava je hrepeneti za razkritjem tega, kar STE.

OSEMNAJST

ON samo JE - torej ne obstaja vprašanje sprejemanja ali zavračanja.

Ali je sploh kdaj prišel v obstoj, da bi zato lahko obstajala možnost Njegovega sprejemanja ali zavračanja?

Nikoli ni bil rojen. Glede na en pogled je res, da ta svet ne obstaja, da je Resnico moč najti z odstranjevanjem imena in oblike; po drugi strani, pa sta ime in oblika narejena iz *askare** (*beseda 'askara' pomeni neuničljivo in tudi 'črke abecede') tega, kar je neuničljivo. Vendar pa je v biti Resnica prav TO.

Pojavljanje sveta fenomenov (glede na napačno percepcijo) in njegovo izginevanje (glede na pravilno Znanje) sta dokončno ena in ista stvar: oboje sta On. In še enkrat, vprašanje odstraniti napako ne obstaja, saj obstaja le On. On, je temelj vsega.

Z Njim kot posameznikovim ciljem, mora biti napaka, da obstaja takšna stvar kot napaka izkoreninjena. Pogovor te vrste je vedno primeren na način, kjer pomaga posamezniku razumeti.

Preučevanje Zapiskov in podobnih tekstov - če seveda to ne postane obsedenost - je lahko podpora pri razumevanju Resnice. Kakor dolgo to, kar je bilo prebrano, ne postane posameznikova lastna izkušnja, kar se takorekoč ni asimiliralo v posameznikovo lastno bit, le-to ni izpolnilo svojega namena.

Seme, ki je le zadrževano v glavi ne more vzkliti; mora se razviti v rastlino in dajati sadove, da bi lahko razkrilo svoje lastne možnosti.

Klub vsemu, pa je v stanju, kjer posameznik ne more govoriti niti o razodetju niti o zatajevanju, je to, kar se tam prikaže in nastane, tudi vedno prisotno. Na določenem nivoju posameznik vidi prebliske, navdihe, tako rekoč Resnice - tudi to je eno od stanj. Posameznik ne more razumeti tega, kar zaznava in zato je zbehan. Seveda pa obstajajo stanja in stopnje brez števil. Moč ognja, da gori je ena in nedeljena; toda kako lahko obstaja celost in dokončnost v tako imenovanih prebliskih ali namigih, ki jih posameznik zazna?

Le kjer je celost, vprašanje razcepljenosti ne vznikne.

To kar želimo je pristno prebujenje, prebujenje po katerem ne ostane ničesar več, kar bi se dalo doseči. Svet objektov je lahko zaznan ali pa tudi ne - to ne predstavlja nobene razlike.

Stanje v katerem je temu tako, ne obstaja.

Karkoli posameznik počne, pripada resničnosti mrtvih, minevajoči se spremembi. Nič ne more biti izključeno. Ti si v podobi smrti; in tudi v podobi želje; Ti si nastajanje in Ti si bitje, razlikovanje kot tudi identiteta - za Tebe je neskončno, brez konca.

Ti si ta, ki tava v preobleki narave.

Iz katere koli točke je že narejena trditev, ji nikoli ne nasprotujem. Saj kar je za povedati, le-to ni bilo asimilirano v posameznikovo lastno bitje, ni izpolnilo njegovega namena.

Seme, ki se ga le drži v roki, ne more vzkliti: mora se razviti v rastlino in prinašati sadove, da bi razkrilo svoje popolne možnosti. Ne glede na vse pa v stanju, kjer posameznik ne more niti govoriti o razodetju, niti o prekrivanju, tam je tudi večno prisotno to, kar se pojavi in postane.

Na določeni ravni, ko posameznik vidi prebliske, namige, tako rekoč Resničnosti - je tudi to eno od stanj. Posameznik ne more razumeti tega, kar zazna in je zato zbehan. Stanja in stopnje brez števil dejansko obstajajo. Moč ognja, ki gori je ena in nedeljena; toda kako lahko obstajajo celost in popolnost v tako imenovanih prebliskih ali navdihih, ki jih prejme posameznik? Le tam, kjer je celost, le tam se vprašanje

razdvojenost ne pojavlja. Kar želimo je pristno prebujenje, prebujenje po katerem nič ne ostane, kar bi lahko dosegli. Svet čutilnih objektov je lahko zaznan ali ne zaznan - pri tem ni nobene razlike. Stanje v katerem je to tako, ne obstaja.

Karkoli posameznik počne, pripada resničnosti mrtvih, pojemajočih sprememb. Nič ne more biti izključeno. V podobi smrti si Ti in v obliki želje tudi; Ti si nastajanje in Ti si bit, razlikovanje kot tudi identiteta - Ti si neskončno, brez konca. Ti si kdor tava v preobleki narave.

Iz kateregakoli gledišča je morda narejena trditev, ji nikoli ne nasprotujem.

Saj je On vse v vsem, On samo je - Ta z obliko in brez nje.

V tvojem trenutnem stanju, se tvoja božanska esenca ne more razkriti.

Ko se gradi streha, je zakon, da katerikoli material zabijemo vanjo, mora le-ta ostati tam. Ne glede koliko časa je za to potrebno, mora streha biti trdna.

Podobno (nobena prisposoda ni nikoli popolna) se identificiraš s katerokoli vrsto dela v katerem si strokovnjak, verjameš, da je to tvoja prava narava. Tako daleč je vse v redu; vendar pa, kje je tvoje celotno bitje, ki je z obliko in tudi brez nje?

Zato moraš razmisliti: Kaj je to kar je treba doseči?

Zavedati se moraš začeti svojega Jaza v svoji večnosti. Ne, popolnoma se zavedati ni dovolj dobro; moral se boš dvigniti onstran zavesti in nezavesti. Zahtevano je razkritje TEGA.

Moral boš začeti razlikovati in vlagati trajen napor, da prepričaš svoj um v dejstvo, da so *japa*, meditacija in vse druge duhovne vaje namenjene tvojemu Prebujenju.

Na tem romanju ne sme posameznik nikoli popustiti; napor je to kar šteje! Zato bi moral posameznik vedno ostati potopljen v to prizadevanje - le to mora biti prepleteno v posameznikovo lastno bitje, posameznik se mora zlit s svojim Jazom.

Ti si to, ki joče nemočno v bolečini in to si Ti Sam, ki si Pot in Cilj. V skladu s tem, da se to naj razkrije, mora človek zagrizeno in brez pojemanja zaposliti svojo inteligenco.

Drevo se zaliva pri svojih koreninah.

Človekove korenine so možgani, kjer je njegova moč razmišljanja, njegov intelekt brez prekinitve na delu. Skozi *japo*, meditacijo, sledenja Skript in podobnih praks, posameznik napreduje nasproti Cilju. Zato bi se naj človek povezal in popravil svoj pogled na Enega, nadaljeval vzdolž poti.

Kakršnekoli vezi ali ovire si odreja, bi to morale imeti za cilj Vzvišen Cilj življenja.

Z neomejeno energijo se mora posameznik prebijati naprej nasproti odkritju posameznikovega lastnega Jaza.

Če gre posameznik po poti čaščenja, kjer se 'Jaz' izgubi v 'Ti' ali po poti Samo spraševanja v iskanju resničnega 'Jaza' - je On sam ta, ki se ga najde v 'Ti' kot tudi v 'Jaz'.

Zakaj bi moralo biti posameznikovo stremljenje fiksirano medtem, ko hodi po poti? Stremljenje je On in 'zakaj' je tudi On.

Karkoli je razkrito ali skrito kjerkoli, na katerikoli način, je 'Ti, je 'Jaz'. Negacija, praktako kot afirmacija, sta enako 'Ti' - Eden. To boš lahko zaobjel v popolnosti le takrat, ko boš našel vse v sebi; z drugimi besedami, v stanju kjer ne obstaja nič, le Jaz. Zaradi tega bi moral obrniti svoje stremljenje nasproti Večnemu, med tem, ko si na poti. Kjer vidiš omejitev, je celo to manifestacija Neomejenega, Neskočnega. V bistvu ni to nič drugega kot tvoj lasten Jaz. Tako dolgo, dokler se to dejstvo ni razkrilo, kako lahko posameznik govori o popolnem Spoznanju - dokončnem, popolnem, vse razumevajočem - poimenujte ga kakor ga pač želite! Pomislite ponovno, kako se še vedno lahko pojavi vprašanje popolnosti ali nepopolnosti, dokončnosti ali nedokončnosti v takšnem stanju Izpolnitve?

DEVETNAJST

Raipur, Dehradun, 6. september 1948

VPRAŠANJE: *Praviš, da so vsi trenutki združeni v Enem Vrhovnem. Tega ne morem razumeti.*

SRI MA: Trenutek posameznikovega rojstva pogojuje izkušnje v življenju; vendar pa Vrhovni Trenutek, ki se razkrije v poteku *sadhane*, vodi do dovršitve dejanja in zato do posameznikove karme.

Razumeti bi moral, da je ta, ki je vpleten v dejanje subjekt narave - *prakri*. Sestavni elementi narave se imenujejo *gune** (*Igre besed: Beseda 'guna' pomeni 'pomnožiti' kot tudi 'kvaliteta'), ker se množijo; saj ta svet ni iz večnega.

Zaznavanje sveta, ki je sestavljen iz treh *gun* obstaja v času in je prehodni. Pogled iz te točke gledišča bo prepoznan kot propadajoč. *Vairagya* lahko použi in *bhava*, *bhakti* raztopi, kar je nestalno v človeški naravi. Toda trenutek v katerem sta gorenje in raztapljanje nemogoča - ta Trenutek je večni

Poizkusi in zagrabi ta Trenutek, to je vse kar moraš narediti.

V resničnosti je to TO - vse kar je zaznano jet TO - kako je lahko TO ločeno od česarkoli? To je tako, ko posameznik vstopi v Tok; saj kako lahko za takšnega še vedno obstaja ločenost na sedanost, preteklost in prihodnost? *Jogi* lahko vzame nekaj, kar je na drugi strani zidu le s tem, da stegne svojo roko. Ko je to mogoče, zidu več ni, čeprav obstaja in čeprav zid ne obstaja, še vedno lahko deluje kot obstoječi zid. Za tančico leži stvar, vendar pa je pred tabo tančica. Tančice prej ni bilo tam, niti je ne bo v prihodnosti; zaradi tega v resnici ne obstaja sedaj. Iz določenega stališča je to tako.

Razumeti bi moral, da je *jogijski* proces, v skladu s katerim tančica nima moči, da bi ovirala svobodno aktivnost *jogija*, analogen metodi s katero zaznava navaden neviden predmet. Še več, gibanje in počitek, čeprav oba ostaneta to, kar sta, izgubita svoje razlikovanje zanj, ki lahko vidi. V tem stanju obstaja nešteto možnosti.

Toda to telo nima *kheyale*, da bi povedalo vse.

Vse to pripada resničnosti čudovitega (*camatkara*).

Vrni se v 'trenutek': trenutek, ki ga doživljaš je popačen, vendar pa Vrhovni trenutek vsebuje bit, nastajanje - vse. Čeprav ni ničesar tam, se vsekakor nahaja tam vse. In ponovno, do vprašanja obstoja Vrhovnega trenutka ali trenutka, ki je delček tekočega časa, tukaj ne more priti.

Pozneje je vprašanje 'trenutka' postavljeno še enkrat.

SRI MA: Trenutek pomeni čas, vendar ne to, kar *ti* imenuješ čas.

Čas (*samaya*) pomeni *Sva-mayi*, * stanje kjer je vse videno le kot Jaz, kjer ne obstaja čisto nič razen Jaza.

VPRAŠANJE: *Praviš, da obstaja počitek (sthiti) in gibanje (gati) in gibanje v počitku. Kaj to pomeni?*

SRI MA: Kadar se *seme* združi z zemljo, ko se ta dva pomešata, v tem trenutku obstaja počitek; vendar pa proces klitja vskoči v trenutku in to vsekakor nakazuje na gibanje. Gibati se pomeni, ne ostati na enem mestu.

Klub vsemu, pa je bil na enem in istem mestu - zakaj je bil? - še vedno je! Vsaka stopnja v rasti drevesa predstavlja točko počitka, pa vendar je to točka, ki mine. Še enkrat, listi rastejo in potem odpadejo, kar označuje spremembo v stanju; označuje in ne označuje, saj navsezadnje vse pripada enem drevesu. Drevo potencialno vsebuje sadež, zato bo iz njega pridelek - 'bo' pomeni 'je'.

(niti en namseh ni nikoli popoln v vseh pogledih)

Potem je SRI MA rekla:

V resnici ne obstaja nič drugega ves čas kot le En Trenutek. Enako kot eno edino drevo vsebuje nešteta drevesa, neštete liste, neskočno gibanje in neizrekljiva statična stanja, tako en trenutek vključuje neskončno število trenutkov in znotraj teh nešteti trenutki leži En Samcat Trenutek. Poglej, v Vrhovnem Trenutku obstaja gibanje in tudi počitek.

Zakaj naj bi torej govorili o razkritju tega Trenutka?

Zaradi tega, ker te zavaja tvoje dožemanje razlik, misliš o sebi in o vseh in vsakem bitju ali predmetu na svetu kot, da so ločeni drug od drugega. Zaradi tega zate obstaja ločenost. Občutek ločenosti v katerem si ujet, takorekoč trenutek tvojega rojstva, je določil tvojo naravo, tvoje želje in njihovo izpolnjevanje, tvoj razvoj, tvoje duhovno iskanje - vse. Posledično je trenutek tvojega rojstva edinstven, tudi trenutek rojstva tvoje matere je edinstven, in tako tudi ta, od tvojega očeta in narava in temperament vsakega od vas treh je unikatni.

V skladu s tvojo lastno linijo pristopa, mora vsak od vas zajeti čas, trenutek, ki vam bo razkril večni odnos s katerim si združen z večnim - to je razkritje *Mahajoge*, Vrhovne združitve.

Vrhovna združitve označuje, da je celotno veselje v tebi in da si ti v njem; in dalje, priložnosti, da bi govoril o veselju, tudi ne bo. Če praviš, da obstaja ali ne obstaja ali da niti ne more biti povedano, da obstaja ali ne obstaja ali celo onstran tega - kakor ti je želja. Kar je važno pa je to, da bi On moral biti razkrit, pa v kakršni koli obliki že.

V tem 'Trenutku', v tem trenutku v času - ko ga najdeš - boš vedel kdo je tvoj Jaz. Vedeti kdo je tvoj Jaz se nanaša na razkritje (v tem prav istem trenutku) tega, kar sta tvoj oče in mati v resnici in ne le tvoj oče in mati, temveč celo veselje. To je ta 'Trenutek', ki povezuje vso kreacijo. Saj poznati sebe ne pomeni le poznati svojega telesa, temveč označuje to polno razkritje Tega, kar večno JE - Vrhovnega Očeta, Mater, Ljubljenega, Gospoda in Gospodarja - Jaz. V trenutku tvojega rojstva, nisi vedel, da si prišel v obstoj. Vendar pa, ko si ujel Vrhovni Trenutek, si se nenadoma zavedel - Kdo v resnici si. V tem trenutku, ko boš našel Sebe, bo celotno veselje postalo tvoje. Na enak način, kot če bi prejel eno seme, boš potencialno prejel neskončno število dreves, torej moraš zajeti Eden Vrhovni Trenutek, prepoznavo, ki ne bo pustila nič neprepoznanega.

Občutek želje, praznosti (*abhava*) in posameznikovega resničnega bitja (*svabhava*) so na popolnoma enakem prostoru - dejansko so TO in samo TO. Kaj je ta 'občutek želje', in kaj 'resnično bitje'?

On, nič drugega, kot le On.

Iz preprostega razloga, da obstaja eno samo seme, ki je drevo, kot tudi seme in vsi njegovi različni procesi preobrazbe - v resnici Eden sam.

Poizkušaj ocenjevati željo za željo, zato želja ne izgine, in niti občutek želje. Ko se človek prebudi v akutno zavest tega občutka želje, šele potem postane duhovno spreševanje pristno. V umu moraš imeti, da ko občutek želje postane občutek želje za Znanjem o Jazu, šele potem se resnično potovanje začne. Če to imenuješ Eden, Dva ali Neskončno, karkoli lahko pove kdorkoli, je vse prav.

DVAJSET

Benares, 26. oktober 1948

Danes je SRI MA odšla v Jhusi. Na železniški postaji v Benaresu je prišlo do pogovora:

VPRAŠANJE: *Slišal sem, da lahko jogi z močjo svoje joge podaljša človekovo življenje največ za mesec ali dva. Moč povprečnega jogija ne more doseči več od tega.*

SRI MA: Da, na določeni stopnji je temu tako. Toda dejstvo, da je bilo človeško življenje podaljšano, četudi samo za mesec ali dva, kaže samo na to, da je nadaljnje podaljšanje le vprašanje večje jogijeve moči.

Ena metoda podaljšanja poteka človekovega življenja, je vzeti obdobje drugemu človeku. Potem pa

obstaja tudi metoda s katero podaljšanje obdobja človeškega življenja lahko učinkuje brez zmanjšanja obdobja nekoga drugega. Obstajajo *jogiji*, ki so sposobni uporabiti svoje moči na ta način. Vendar pa je to popolnoma drugačna stvar, kjer je Kreativna Moč ni blokirana.

VPRAŠANJE: *Ali potem iz tega sledi, da postane fizično telo nesmrtno?*

SPRAŠEVALEC: *Brez dvoma; če si Njega zamišljamo kot da je vseveden in vsemogočen, kako je lahko karkoli Zanj nemogoče? Vseeno pa ni moč najti niti enega samega primera nesmrtnosti fizičnega telesa v Shastrah.*

Za človeka, in nekatere druge je rečeno, da so nesmrtni, vendar pa so nam povedali, da je tudi za to občasno potrebno, da zamenjajo telesa s pomočjo jogijskih moči.

SRI MA: V vzvišenem stanju je vse možno, kot tudi nemožno. Reči, "da se to ali tisto ni nikoli zgodilo", je le govor iz običajnega pogleda posameznika. Če bi naj telo zadržali v enem ali drugem stanju, je tudi to možno in se da storiti. Razmatraj sedaj to stvar iz drugega gledišča: iz teles zrastejo telesa, iz dreves drevesa in tako naprej. Na določeni stopnji obstaja bit in ne bit. Kjer se je o vsem tem razpravljalo, le-to obstaja, je manifestirano in bo še naprej manifestirano, potem - kaj je in kaj ni? Poleg tega, ko praviš, da ni moč najti primera v *shastras*, je razlog za to, da kje je Resnica razkrita - do nivoja do katerega je razkrita - so te stvari spoznane z neposredno percepcijo.

VPRAŠANJE: *Slišal sem te reči, da lahko ima eden posameznik več teles. Če je temu tako lahko človek simultano izvaja jogo z enim telesom in izkuša užitek in bolečine z drugim. Za jogija je to morda izvedljivo, vendar pa, kako se lahko to zgodi navadni osebi, ki je še vedno nevedna?*

SRI MA: Da, prav tako. To se lahko naredi z jogijskimi močmi; za običajno osebo se to zdi nemogoče.

Poglej! Ko vidiš brst rože, vidiš le brst; a v resnici je celotna roža, sadež, seme in celotna rastlina vsebovana v tej mali brsti. Manifestacija je univerzalna in neomejena, toda tvoj vid je delen, iz ene strani, odvisen od tega, kar se v določenem času pojavi pred tvojimi očmi. Poglej z vseobsegajočim, izčrpnim pogledom in poizkusi ugotoviti kdo je določen *jogi*, določen posameznik in resničnost!

Tvoje telo je bilo najprej telo otroka, potem je postalo telo mladega človeka in pozneje se je postaralo. Otroštvo, mladost in stara leta, vsa so vsebovana znotraj tebe. Če bi temu bilo drugače, od kod bi lahko vzniknila? Ljudi slišiš reči, da je tvoj otroški obraz bil takšen in takšen. To dokazuje, da je tvoj obraz kot otrok prisoten tudi v tem trenutku; drugače, kako pa bi ga lahko tako opisali? Na podoben način, je prisotno tvoje telo v vsaki njegovi fazi: kot je bilo v preteklosti, je sedaj in bo v prihodnosti. Temu je tako, kjer se preteklost, sedanjost in prihodnost izkušajo kot, da bi bile večno prisotne.

Čas golta brez prekinitev. Ne more se pred tem, kot se otroštvo konča začeti mladost; eno požre drugo. Tega ni moč dojeti z navadno percepcijo. Sprememba se opazuje le do zelo rahle stopnje. Pravzaprav se pojavljanje, nadaljevanje in izginevanje pojavijo simultano na enem prostoru. Vse je neskončno - neskončnost in končnost sta zares isti. V vencu je eno steblo, vendar pa obstajajo praznine med rožami. Praznine so te, ki ustvarjajo željo. Zapolniti jih, pomeni biti osvobojen od želje.

ENAINDVAJSET

Benares, 21. march 1949.

Nekdo je izjavil, da sta *Vedanta* in *bhakti* dve popolnoma različni doktrini ali liniji pristopa.

SRI MA: Kjer so doktrine, ne more biti "vse vključeno". (*Igra besed: *Vada* pomeni v Sanskrtu doktrino. V Bengalščini pa 'bada' pomeni izključevanje. Črke 'V' in 'b' v bengalščini zvenita podobno.)

Kaj je poudarjeno iz enega pogleda na stvar, bo zavrnjeno iz drugega. Vendar pa, kje je stanje v katerem *bhedabheda*, razlikovanje in ne razlikovanje preneha obstajati? Nekateri se držijo mnenja, da je koncept *Radha-Krishne* popolnoma *vedantski*, saj Krishna ne more biti brez *Radhe*, niti *Radha* brez *Krishne* - sta dvoje v enem in eno v dvojem.

SPRAŠEVALEC: *Povedano je, da božja večna Lila temelji na dvojnosti.*

SRI MA: Predpostavka dvojnosti je tudi znotraj Enosti; nekateri zagovarjajo to mnenje.

VPRAŠANJE: *Kaj je dejanski pomen terminov dharma, lila, parikara?*

SRI MA: Pravijo, da celo znotraj te *Lile*, Enost ostane neprizadeta. Kar se uživa v *Lili* je *rasa*, kar je edinstveno; in tudi v *Vedanti*, ne pride do vprašanja dvojnosti. Čeprav se zdi, da se dvojnost pojavi pred očmi *bhakte*, pa vendar tukaj ni nič razen enosti. Če posameznik ne gleda na stvari skozi pogled *bhakte*, tega ni moč dojeti. Če gledamo na to iz tega kota, se to zdi tako.

Zamisli si, da ko Guru daje iniciacijo, da da učencu navodila, da vadi formalno čaščenje Radha-Krishne in da sebe smatra kot služabnika in Radha-Krishno kot njegovega Gospodarja.

Z rednim čaščenjem in sledenjem tej poti, se lahko zgodi naslednji razvoj:

Najprej posameznik začuti, da mora biti soba v kateri se izvaja čaščenje posvečena Božanstvu in da mora Le-ta biti čaščen s svetlobo, kadili ipd. (*arati*).

Ko izvaja posameznik dan za dnem ta dejanja čaščenja, se začne spraševati: "Je moj Gospod tako majhen kot ta mala podoba? Ali obstaja le v sobi, v kateri imam svetišče in nikjer drugje?"

Z izvajanjem Njegovega služenja posameznik začne počasi čutiti, da je vse Njegovo. Ta občutek ga prevzame in se razširi kot nalezljiva bolezen.

Nekdo je nekoč rekel: "Ne tvegaj v bližini Anandamayi Ma, v njeni bližini obstajajo kali sifilisa." (smeh)

Čaščenje usmerjeno v samo eno misel povzroči globoko misel, ki se sama izraža v dejanju. Božja Svetloba se spusti nad častilca, Njegova Moč se prebudi v njem in kot rezultat pride do globokega notranjega

spraševanja.

Potem sledi stopnja, kjer se zgodi, da lahko posameznik dobi vizijo Ljubljenega - na primer, medtem, ko čisti posode, ki se uporabljajo pri *puji* ali morda leže zaspri in Ga zagleda kako stoji v bližini njegove postelje. Poglej, najprej je posameznik verjel, da je Gospod prisoten samo v njegovi sobi za molitve, vendar pa Ga je ščasoma posameznik sposoben videti tu in tam. Na nadaljnji stopnji, ne več na določenih prostorih, temveč povsod, kamor posameznik obrne svoje oči: vidi Ga, kako sedi v drevesih, stoji v vodi; zaznava ga v živalih in pticah. Vendar pa, celo tukaj posameznikova vizija Njega ni prekinjena.

Potem pa pride čas, ko ga Ljubljeni ne zapusti več; kamorkoli naj že posameznik gre, je On vedno ob Njem in je Njegovo prisotnost moč nenehno čutiti.

Kako torej izgleda naslednja stopnja? Oblika, različnost, pojavnost dreves - vse je Gospod. V zgodnjih stopnjah Ga je posameznik zaznaval znotraj vseh predmetov; vendar pa Ga sedaj več ne vidi znotraj predmetov, saj ne obstaja nič drugega kot On sam. Drevesa, rastline, voda in dežela - vse je Ljubljeni in samo On. Vsaka oblika, vsak način bitja, vsak izraz - karkoli obstaja je On, nikogar drugega ni razen Njega. Morda se lahko pojavi, da se *sadhaka* nadaljuje v tem stanju do zaključka njegovega življenja.

Če je vse Gospod in nič drugega kot On, potem mora biti tudi njegovo telo On - En Obstoj. V tem stanju, ko je posameznik globoko vsrkan v *dhyano*, ni potrebno nobene fizične aktivnosti - pa naj je to ritual ali dejanje služenja. Saj On sam samo Je. Posameznik več ne obstaja ločeno od Njega.

Kaj bi o tem rekli *Vedantisti*?

“Brez pomisleka obstaja samo *Brahman*.”

Kljub vsemu pa, za nekatere, ki so dosegli to stanje, odnos med Gospodom in Njegovim služabnikom ostane in se ga zato čuti. “On je Celota in jaz sem Njegov del in seveda, obstaja samo Eden Jaz (*Ek Atma*). “Če je *Brahman* opisan z lepoto *Krishnovega* telesa - zakaj bi torej naj posameznik nasprotoval temu? Vse je identično, ne ločeno. Spoznati to pomeni biti v popolnosti potopljen v Ocean Enosti.

Po tem, ko je to bilo doseženo, lahko posameznik ponovno izvaja *pajo* in služenje, saj odnos med Gospodarjem in služabnikom ostane. *Mahabir* je rekel: “On in jaz sva eno; vendar pa je On Celota in jaz sem Njegov del; On je Gospodar in jaz sem Njegov služabnik.” Posameznik izkuša Celotnost, kot tudi status Gospodovega služabnika. Če se še po tem, ko je bil Eden Jaz prepoznal, odnos služabnika z njegovim Gospodarjem nadaljuje, zakaj bi moral kdorkoli temu nasprotovati? Najprej je bila to posameznikova pot, da njegovega Cilja. Po Prepoznavi pa je to On, Eden, ta, ki služi. To je resnično služenje - imenujte ga *Mukti*, imenujte ga *Parashakti*, imenujte ga, kakor želite.

Duhovni učitelj daje navodila. Za njega je izvajanje *jape* popolnoma isto. Ne vključuje nasprotja.

Imenujte Ga ‘Svetovni učitelj’. Kako lahko nekdo najde v Njem pomanjkljivost?

VPRAŠANJE: *Po prepoznavi Enosti vsega, glede na kakšno potrebo ali nepopolnost, ali postane*

ponovno potrebno častiti določeno božanstvo?

SRI MA: V tem stanju ni ne potrebe ali nepopolnosti.

SPRAŠEVALEC: *Vendar pa to potem ne more biti služenje ali čaščenje, kot ga mi razumemo!*

SRI MA: Lahko to imenuješ kakorkoli.

Dejstvo je: *Sukadeva* je bil osvobojeno Bitje; zakaj bi se torej nanašal na *Srimad Bhagavato*?

Kaj boš odgovoril na to? Potreba ali nepopolnost, ki je pokrenila posameznika, da služi in časti v začetni stopnji nima tu nobenega prostora.

Vedantisti zavračajo eno stvar za drugo; pravijo 'neti, neti' ('ne to, ne ono'). Vsekakor, vidiš lepo rožo in čez nekaj dni se je raztopila v prah; zato je to, kar pravijo, popolnoma res. Kar se lahko spremeni, se bo najverjetneje zagotovo spremenilo. Po drugi strani, pa lahko posameznik v besedah teh, ki verjamejo v resničnost imen in oblike pravi: "Vsa imena so Njegova imena, vse oblike Njegove Oblike." Tukaj sta tudi ime in oblika resnični. Še enkrat, o tem se lahko razpravlja: "Kar je prikovano v spremembo je svet. Z ohranjanjem prakse razlikovanja, se posameznik dokončno vzpostavi v Eni Resničnosti."

Ko obstaja samo Eden Ocean - nič drugega kot le voda - se posameznik ne more videti ločenega od Vsega.

To je popolna potopitev.

Kljub temu pa, če zunaj ali znotraj, celo toliko, da je las ostal suh, le-to kaže, da se popolna potopitev še ni zgodila. Ko je bilo seme sprazeno, ne more nikoli več vzkliti. Prav tako, po prepoznavi Enosti, lahko počneš karkoli - le-to več ne vsebuje semena *karme*. Kjer to ni prisotno, tam niso vsa oblika in raznoličnost nič drugega kot le TO. Vidiš, z intenzivnim čaščenjem, kot tudi z *Vedantskim* razlikovanjem je posameznik prispel do Ene Esence. Ali potem 'potopiti se v TO' pomeni, da postaneš podoben kamnu? Niti ne, zares!

Kljub temu pa oblika, raznoličnost, manifestacija niso nič drugega kot TO.

Karakteristične lastnosti poti vsake osebe bodo sveda ohranjene; seveda pa, kar je doseženo, je Eden, v katerem ne dvom, ne nesigurnost ne moreta preživeti, Dejansko, kaj pa je potrebno doseči? Mi *smo* TO - večna Resnica. Ker si predstavljamo, da je to potrebno izkusiti, prepoznati, le-ta ostaja ločena od nas, Na nekterih stopnjah je ta pogled veljaven, vendar pa na drugih ni. Večno vedno JE. Kar je oblikovalo 'tančico nevednosti', se označuje kot nenehno gibanje. Gibanje pomeni spremembo, neprekinjeno preobrazbo. Vendar ponovno, spremembe ni, ko je nedelovanje v delovanju. Za takšnega dvojnost ne obstaja; kdo potem je in kaj lahko je? V tem stanju, kako lahko obstajajo teorije ali spori?

Kdorkoli, ki poizkuša nasprotovati temu, ker določena oseba govori, ni mogel doseči tega Stanja - kaj pa govori in komu?

Kdo je ta, kateremu govori?

To je tako, ko pride do popolne Prepoznave.

Ko poizkušam to razložiti drugim, posameznik vidi, da ni razumel.

Ali spoznanje, da posameznik ni tega razumel, namiguje na to, da se je posameznik vrnil v nevednost?

Posameznik je prepoznal oboje: biti sposoben razumeti in biti nesposoben razumeti. On, ki je omejen s stališčem sveta je priklenjen. Vendar pa kjer je vizija TEGA, tam obstajata znanje o nevednosti in znanje o Znanju razkrita v popolnosti. Tam, vprašanje o pogledu na znanje in nevednost ne moreta ločeno vznikniti. Dejanja kot hranjenje in tako naprej je sedaj postalo delovanje v nedelovanju. Če posameznik še vedno izvaja ceremonije ali ne, ali obstaja med tem še kakšna razlika? Vedenje in ne vedenje v njihovi celotnosti, so sedaj vsebovani znotraj njih samih. Vendar pa je razumeti to stanje vsekakor težko. Lahko je doumeti določeno linijo pristopa ali nivo. Vendar pa tukaj vprašanja o doseganju ali nedoseganju ni in zato niti nedoseganje ni hiba.

Vendar pa, če je preživela celo najmanjša navezanost, le-to kaže na to, da to Subtilno Stanje še ni nilo doseženo.

S prodajo dobrin, ki imitirajo, lahko ljudje morda obogatijo.

Zakaj sploh kupiti dobrino, ki imitira? Ker so podobne pristnim; to je čudo tega!

Vendar pa bo preko njihove uporabe prevara prišla na svetlo in potem bo posameznik ponovno iskal prsten izdelek.

S tem, ko prepozna Eden Jaz in da ne obstaja nič zunaj njega, posameznik ve, da je podoba, ki jo je posameznik častil TO v določeni obliki.

Ko je bila Resničnost najdena, jo posameznik zaznava skozi to določeno preobleko:

Božanstvo, ki sem ga oboževal ni nič drugega, kot Eden Jaz,

Brahman - drugega ni.

Zato, Gospod, ki ga častim je Eden.

Če posameznik skoči v globine morja, je za vodo znano, da je le-ta On v eni obliki. Kandidat, ki napreduje po poti *bhaktija* bo, ko je prispel do vizije svojega Gospodarja, postal pravi služabnik. Metode 'ne to, ne ono' in 'to je Tvoje, to je Tvoje' vodijo do Enega Cilja.

Z nadaljevanjem v eni smeri prispe in s tem, ko gre po drugi smeri, posameznik tudi pride do enakega Cilja.

Ti, ki sledijo pot predaje *Shakti*, Božanske Energije in ti, ki častijo podobo *Sive*, oboji morajo dokončno priti do ene *Shakti*, do ene *Sive*.

Ti, ki napredujejo vzdolž linije *Vedante* bodo odkrili, da je led voda, da oblika ne obstaja, temveč le brezoblično; medtem, ko bodo *bhakte* spoznale, da je njihov Ljubljeni *Brahman* - vsak ima svojo lastno metodo pristopa.

Enakost, Enost morata priti in postati trdni stanji. Ko sta doseženi, če nekdo reče: "Odpovedujem se osvoboditvi" ali "Odpovedujem se čaščenju moje Iste." - celo, če se ji morda odpove, ne bo izgubljeno nič; saj v tem stanu ni niti odpovedovanja niti obdržanja.

Morda se bo pojavilo vprašanje, zakaj ne more obstajati ena in ista pot za vse?

Ker se On razkriva preko neskončno poti in oblik - ke je v resnici Eden vsi oni.

V tem stanju ne obstaja 'zakaj'.

Spori in nasprotovanja obstajajo le na poti.

S kom boš v sporu? Le, ko si še na poti je možno imeti nasprotovanja in razlike v mnenjih.

DVAINDVAJSET

VPRAŠANJE: *Ali obstaja toliko imen Boga kolikor je prepričanj ali je v resničnosti samo eno prepričanje in eno Ime?*

SRI MA: Kaj je tvoje mneneje, *Pitaji*?

Nekdo drug: *Obstaja mnogo imen in mnogo poti, vendar pa kot dejstvo, vse poti vodijo do enega in istega cilja.*

SRI MA: Razprava in polemika pripadata k poti, vendar pa so dejansko vsi v svojih lastnih domovih. Enaka pot ni za vse. Bratje enake družine bodo vsi imeli svoje različne nagibe in všečnosti. *Vedanta* se lahko nanaša na nekatere, *Vaishnava* na druge, in kult *Shakti* spet na tretje. Zato se ne da povedati, da obstaja samo ena pot. Dejansko so iskalci Resnice narejeni vsak na svoj edinstven način, ki je drugačen od drugih, pa tudi vsak od njih ima drugačen način; saj bodo vsi morali iti skozi vrata Resnice.

VPRAŠANJE: *Ali so potem res prepričanja različna drugo od drugega?*

SRI MA: Sam se lahko prepričaš, da ima en *Guru* kakršnokoli število privržencev. Ali poizkušaš spremeniti vsakega od njih v eno prepričanje? Ne glede na to, pa je bilo ustanovljenih mnogo sekt, pravtako, pa so ljudje zapustili svoje lastne. Kar si rekel: *Pitaji*, je vsekakor res - toda kje?

V tem, kar vznikne, ko se odpovemo vsemu.

Kaj vznikne? On Sam - TO.

SPRAŠEVALEC: *Moje mnenje je sposojeno, izpeljano iz tega, da sem slišal, kar je povedalo kar nekaj ljudi.*

SRI MA: Zakaj pa si posvojil to določeno gledišče? To telo predstavlja snov iz gledišča *je* in *Munis*, iz točke gledišča, katero so omenjali oni.

Nešteto mnenj in šol mišljenja obstaja na svetu, vendar pa te ne bodo služile namenu iskalca. Metoda, ki jo predpiše *Guru* zanj je ta, ki jo je potrebno posvojiti: s sledenjem temu toku, ga bo odneslo nasproti Oceanu.

VPRAŠANJE: *Dokončno, ko pride proces časa do konca, ali se bomo vsi morali zlit v ta Ocean? Toda, kako je lahko, da bi naj ti katerih cilji so popolnoma drugačni kot na primer Vaishnavas s njihovimi 'salokya', 'samzpya' ipd. in Vedantisti z njihovimi 'stanji Samo zbranosti', končali z zlitjem v eden Ocean?*

Iz OBČINSTVA: Dimljen riž in 'murmura' sta naziva za eno in isto stvar!

SRI MA: Če sta dimljen riž in *murmura* enaki stvari, zakaj naj bi ju potem imenovali z dvema različnima imenoma? V njiju mora obstajati neki element različnosti - čeprav je v osnovi oboje riž.

Občutek 'moj' in 'tvoj' je ostal.

Kaj praviš, *Pitaji*? (smeh). Ko razpravljamo o prepričanjih in poteh, ne pozabi: da je posameznik tako dolgo na poti, dokler govori o poti.

SPRAŠEVALEC: *Govor in polemika več ne obstajata tam, kjer je posameznik prišel preko nivoja, kjer vsak nazor predstavlja različno pot pristopa.*

SRI MA: V 'tam ni', to tudi namiguje na 'tam' - saj, kako pa bi sploh lahko brez njega vzniknil 'ni'? Ljudje trdijo, da pripadajo določeni sekti. Vendar pa, kjer na obstaja vprašanje katerekoli doktrine, ne kontroverznosti, tam je On vse, korenina - On, ki je prisoten v vseh nešteti oblikah.

Če govoriš o mnogih ali o Enem, je to le stvar zunanjega izgleda. Eno seme je posejano in drevo zraste z nešteti rožami in listi, kar prikazuje neskončno načinov nastajanja in nešteto stopenj počitka; vendar pa je v bistvu eno.

Vsak nazor, vsaka šola misli ima določeno metodo pristopa. Tako dolgo, dokler napreduješ vzdolž ene posebne poti, obstaja za tebe za ta določen čas, samo ena pot. Pa pustimo to sedaj

Vprašal si, ali ne, *Pitaji*, kako lahko ti, ki imajo za cilj popolnoma drugačen cilj, dokončno, ko se dokonča proces časa, zlijejo v Ocean? Ko govoriš o 'koncu' je to z omejitvami časa; a kjer je čas, obstaja tudi nekaj onstran njega. Vendar pa, kjer vprašanje 'konca' ali 'časa' ne more več vznikniti, Tam bo vse združeno.

VPRAŠANJE: *Kakor dolgo eden govori in razpravlja, ali to pomeni, da še vedno vztraja neke vrste nepopolnost?*

SRI MA: Da; ta, ki je še vedno v domeni govora, takorekoč zemeljskega govora o tem, kar se dogaja po svetu, je v omejitvi vezanosti. Vendar pa 'Tam' vprašanje govoriti ne vznikne. Zato se tisto, kar je bilo povedano prej ne nanaša na Svetovnega učitelja. Kar Svetovni učitelj pove, ni kot govor iz tega sveta.

VPRAŠANJE: *Prosim razloži naravo zemeljske in božanske sreče.*

SRI MA: Božanska sreča - to, ki jo imenuješ *parama skuhadam* - je popolna, čista blaženost, sreča na svoj lasten način.

VPRAŠANJE: *Vendar pa vsekakor obstaja tudi sreča na svetu.*

SRI MA: Zakaj pa potem ta opazka?

VPRAŠANJE: *Zakaj ljudje hitijo za materialno srečo?*

SRI MA: To srečo poznaš iz izkušnje in zato tvoje vprašanje. Vendar pa je Bog prijazen in ti omogoča, da vidiš, da ta tako imenovana sreča, ni sreča. V tebi prižiga nezadovoljstvo in trpljenje, kar se pojavlja zaradi potrebe po komunikaciji z Božanskim. Zemeljska sreča je izvedena iz nešteti manifestacij Boga. Ljudje govorijo in se čudijo o teh, ki se odpovedujejo svetu, vendar pa je pravzaprav dejstvo, da si ti sam Ta, ki se je odpovedal vsemu.

Kaj je to 'vse'?

Bog!

S tem, da ga pustimo ob strani, vsak dobesedno vadi odpovedovanje. (Smeh). Zelo naravno je, da se prebudi občutek potrebe. Celu med udobji in užitki, čuti posameznik domotožje v tuji deželi. Tudi v sreči obstaja bolečina, lastnina posameznika pravzaprav ni njegova lastna - tako On prebudi v človeku občutke. Rečeno je, ali ne, da, če posameznika udarijo, da pride k sebi, se posameznik uči s prejetjem udarcev.

Ko Sam manifestira Sebe v obliki zemeljske sreče, se posameznik ne počuti zadovoljenega, saj se vzdolž s srečo On pojavi kot občutek potrebe.

Vendar pa ga božanska sreča, celo najmanjši delček zrna božanske sreče, nikoli več ne zapusti; in ko posameznik pride do Bistva stvari in najde lastni Jaz - je To Vrhovna Radost.

Ko se jo najde, ni nič drugega več za najti; občutek potrebe se ne bo več prebudil in trpljenje srca se bo

umirilo za vedno. Ne bodite zadovoljni z delno srečo, ki jo stalno prekinejo šoki in udarci usode; temveč postanite popolni in s tem, ko ste dosegli popolnost, bodi VI SAMI.

TRIINDVAJSET

VPRAŠANJE: *Zakaj se posameznik ne spomni preteklih življenj?*

SRI MA: V nevednosti ni znanja, saj ga skriva tančica.

VPRAŠANJE: *Zakaj pa bi morala obstajati tančica? Po tem, ko telo umre, um še naprej obstaja; za posameznikovo samskaro živi naprej. Ker pa ta samskara vztraja in tudi zato, ker se je posameznik zmožen spomniti, kaj se je zgodilo danes in včeraj, zakaj potem morajo dogodki posameznikovega življenja biti pozabljeni?*

SRI MA: S tem, ko vstopite v kraljestvo pozabljenja, je vse pozabljeno, ta svet je dom ne-spominjanja.

VPRAŠANJE: *Zakaj pa bi moralo biti tako dosti pozabljeno? Neki mali del pa bi se že lahko spominjali!*

SRI MA: Sam praviš, ali ne, da je Gospod Budha govoril o dogodkih o preteklem življenju iz petsto let pred njegovim njegovim življenjem Ali se lahko spomniš vsega, kar si doživel v tvojem trenutnem rostvu, od svojega otroštva do sedaj? Umreš v trenutku, ne da bi se tega zavedal. V sedanosti nisi niti dojenček, niti otrok, niti mladostnik. Dojenček ne začne sam sesati mleka svoje matere pred tem, kot se je rodil in ko se napije, se počuti srečnega in zadovoljnega; s tem je dal popolno pričevanje preteklih življenj.

Seveda pa tudi, kadarkoli je bila tvoja lakota pomirjena, si izkusil podoben občutek dobrega počutja in zadovoljstva, kot si to v svojem zgodnjem otroštvu, čeprav se ne spominjaš tega, kar si takrat čutil.

VPRAŠANJE: *Kako torej, da samskare vztrajajo?*

SRI MA: Skozi silo vztrajne prakse (*avhyasa yoga*). Usmeri svoje napore nasproti prepoznavi Boga in Njegovo spominjanje bo avtomatsko prišlo do tebe v trenutku, ko boš umrl. Posameznik je ta, ki je vezan, in svet je neskočno gibanje. Karkoli se pojavi v tem svetu bitij je manifestacija Enega.

Dejstvo, da umreš v vsakem trenutku, z drugimi besedami, to, da *Brahma, Visnu* in *Siva* večno delujejo, postane očitno, ko telo premine.

Kakor dolgo tavaš v svetu pozabljenja, moraš iz nuje pozabiti.

Kaj je torej *samskara*? Vzami na primer *samskaro* templja; kar je takorekoč obstajalo se razkrije. In zato, karkoli narediš, zavestno ali podzavestno, pusti odtis v tvojem umu, pa če se tega zavedaš ali ne.

To je preoblikovana *samskara* (v preobleki).

Kdor ima sposobnost videti, bo zmožen razločiti kako se ti odtisi ali *samskare* nanašjo na pretekla rojstva. Jogi lahko zazna odtise mnogo preteklih življenj. Le-ta lahko vidi dogodke tisoče posameznikovih preteklih rojstev, vendar pa, ko pride do spoznanja o tem, kaj je s svojimi rastočimi in padajočimi tokovi kreacija v resnici, kaj bo videl potem?

Videl bo in hkrati ne bo videl; in niti ne bo gledal, niti videl.

Kjer je vse, kar obstaja razkrito v svoji celovitosti - to se imenuje Samo-razodetje, TO samo, Samo-žareč Posameznik - imenuj to kakor želiš.

Vse kar obstaja kjerkoli na svetu, bodisi v drevesih in rastlinah insektih, kuščarjih ali katerikoli drugi živi stvari - rojstvo le-tega je vsekakor tudi tvoje rojstvo, in njihova smrt je tudi tvoja smrt.

Na stopnji kjer je vse vsebovano znotraj tebe in si ti prisoten v vsem, tam je samo On in samo On sam.

Predpostavi, da si sposoben vizualizirati nekaj preteklih življenj: tvoj pogled je omejen s številom. Če se spomniš zgodovine svojih preteklih rojstev, to pomeni, da veš samo potek tvojih individualnih življenj, v njihovih določenih časih in prostorih. Vendar pa se ne zavedaš različnih gibanj in statičnih stanj celotnega vesolja. Vidiš 'mnoga', kako boš šel preko te množičnosti? S tem, da najdeš sebe v mnogem.

Kdo je ta Jaz?

ON, in nihče drug, temveč le On.

Kakor dolgo se On, Jaz, ni razkril, si ujet znotraj meje; meja pomeni nevednost in zato obstaja pozabljanje.

VPRAŠANJE: *Ali sugeriraš, da moramo doseči stanje Božanskosti (Isvarakoti)?*

SRI MA: Vprašanje doseganja tega stanja nikakor ne vznikne, kakor dolgo vztraja tančica nevednosti.

Če se to, kar je bilo povedano nanaša na *Isvarakoti* ali *Sadhakoti*, moraš to ugotoviti sam!

VPRAŠANJE: *Seveda, pa bo tisti, ki se je vzpostavil v Jazu, pozabil svet?*

SRI MA: V kraljestvu pozabljanja, posameznik pozablja. Kakor dolgo si identificiran s telesom (*delho*), je tvoja prava narava, da kličeš: 'daj, daj!' ('*deo, deo!*')

Praviš 'daj!', ker potrebuješ.

Kjer obstaja potreba, tam mora nujno biti napaka in nevednost; in kjer obstajata napaka in

nevednost, tam bo vsekakor pozabljenje.

Ko med tem izvajaš *sadhano* z namenom, da bi prepoznal Jaz, ali raje, ko z Božjo Milostjo pride do *sadhane* - da bi bil sposoben ukvarjati se s *sadhano*, je to samo Milost Božja - potem, ko si predelal sloje in sloje nevednosti, odkriješ: "Jaz sem dejansko cel".

Jaz sem - zato nas obkrožajo drevesa in rastline in vse kar obstaja, čeprav raznolike.

Vsaka posamezna oblika je dejansko "Jaz".

Kjer se *Jaz sem* zaveda ločenosti, je moj naravni izraz, *da si želim*.

Celo v tem stanju, sem Jaz neskončen.

V obliki človeškega telesa ležijo razpoloženja neskončne raznolikosti in nešteta razpoloženja izraza. Vsekakor so obstoječe oblike neskončne, in tudi Jaz sem je podobno neskončen.

Vse oblike in značilna znamenja, ki jih vidim, da so jaz sam, zato obstajajo večno. To sem torej odkril in to, da sem iz mnogih oblik - vsekakor neskočnih oblik, z neskončno načinov pojavljanja. Obstajajo v meni na načine neskončne raznolikosti, in Jaz sam sem vse to. Znotraj mene obstajajo ločeni načini prikaza - v neskončni raznolikosti ni noben izključen. Ko podobno neposredno zaznavam in so vsi raznoliki aspekti prepoznani kot celota, potem se bo Eden sčasoma razkril. Kako je lahko Eden različen on neskončne raznovrstnosti? Mnogo obstaja v Enem in Eden v mnogem.

Zato pa, ko lahko vizualiziraš svojih petsto preteklih življenj, si še vedno omejen v številu, saj v tem obstaja veliko več tega, kot le to!

Ko si odkril sebe v vseh neizrečenih oblikah, si prepoznal, da je Gospod prisoten v vsaki od njih.

Ko se bistvena narava neskončnosti in končnosti popolnoma razkrije, vidiš, da je končnost v neskončnosti in neskončnost v končnosti. Sedaj si v položaju, da razrešiš polarnost *Sakare* (Bog v obliki) in *Nirakare* (Bog brez oblike).

Poglej, kako se lahko tam - kjer ni tančice nevednosti za posameznika, Božja *Lila* (iluzija) prenaša naprej? Ko igraš igro, mora posameznik pozabiti na sebe, *Lila se* ne more nadaljevati brez, da bi pokrila tančico nevednosti.

Dosledno je normalno, da mora obstajati tančica. Svet je zaznavanje tega, kar osvetlijo (*Srsti-drsti*) čutila.

Biti ločen posameznik pomeni biti priklenjen in to kar veže je tančica nevednosti: tukaj je namig do pozabljanja o katerem si spraševal.

Ko govoriš o preteklih rojstvih intuitivno čutiš: "Ali je sploh kdaj bil čas, ko me ni bilo?"

Ti si ta, ki govori v izrazih 'pred' in 'potem' že od takrat, ko si omejen znotraj resničnosti časa, Vendar pa v resnici ni vprašanja 'v času' in 'izven časa', ne o dnevu in noči, 'pred' in 'potem'. Kakor dolgo je posameznik zaslužjen s časom, bo tudi rojstvo in smrt. Pravzaprav, ne obstaja takšna stvar kot je ponovno rojstvo. Vendar pa bo še vedno na neki stopnji spomin na pretekla življenja vzniknil in prišlo bo do spominjanja na pretekla življenja, a kaj je pomen 'pred' in 'po', če pa obstajam skozi večnost?

VPRAŠANJE: Če nekdo napreduje po poti *advaita*, ali bo dobil *vibhuti* (nadnaravne moči)?

SRI MA: Če govoriš o *sadhaki*, ki stremi za stanjem nekvalificirane Enosti (*advaita sthiti*), potem, celo, če pridejo do njega nadnaravne moči, jih le-ta ne bo sprejel.

Kjer pa bo kandidat, ki časti Boga z obliko in lastnostmi, sprejel kakršnekoli že psihične ali nad psihične moči, ki so mu dodeljene, jih bo smatral kot manifestacije Enega.

Takšne moči so vezanost, ki se razvije tekom *sadhane*, ker predstavljajo sad posameznikovega napora.

Beseda 'vibhuti' označuje različne manifestacije Vse Prežemajočega (*Vibhu*). Iz tega razloga je le normalno in neizogibno, da *vibhuti* morajo priti. Kandidat pa mora paziti, da ga ne obsedejo te moči, ker bo potem njegov napredek zastal na tej stopnji.

Iskalec, ki sledi pot *advaita*, ne bo sprejel dvojnosti.

Po drugi strani, pa ta, ki kontemplira Boga-z-obliko ne bo sprejel ne-dvojnosti, bo pa v poteku svoje prakse prišel do razumevanja, da se Ena Vrhovna Oblika razkriva v vseh oblikah.

Kar je imenovano *Nirguna*, brez lastnosti, se tudi mora v popolnosti razkriti. Tako mora priti do razrešitve razhajanj med *Sadhako* in *Nirakaro*.

Ko, pri doseganju določenega stanja, raznovrstnost izgine, se le-to ne sme zamenjati za Samo-spoznanjem. Pri teh, ki napredujejo z metodo *advaita*, mora priti do realizacije Enega Jaza skozi *viveko* in *vairgyo*.

To, da so pogorele vse razlike in se je vse zlilo v Eno, označuje to stanje, ki ga nekateri morda imenujejo *advaita sthiti* (stanje nekvalificirane Enosti).

Večno spreminjajoči se svet, s svojimi spreminjajočimi se gibanji in stanji počitka in vso raznovrstnostjo, je v popolnosti izginil; le Eden ostane. Tukaj 'mnogi' preprosto ne obstajajo; obstaja le Ena Vrhovna Resničnost (*Brahman*), En Jaz (*Atman*). To se imenuje stanje *advaita*.

Izraženo iz drugega gledišča, je vse Čista Zavest (*cinmayi*) in nič drugega; *nama*, *dharma* - vse,

oblika, raznoličnost in pojavnost so dejansko Zavest in dejansko nematerialne (aprakrta).

V tem stanju ni 'drugih', le On sam obstaja kot Ena Vrhovna Oblika. Raznoličnost, kot je zaznana iz zemeljskega pogleda, tu nima prostora. Beseda 'vibhuti' je sestavljena iz 'vibhu' (On sam kot Ena Oblika), in 'ti', kar je izraz za 'Tini' (On) in označuje, da Vsemogočen razkriva Sebe v mnogih kot Ena Vrhovna Oblika - na enak način, kot obstajata led v vodi in voda v ledu.

Če ne bi bilo vode, iz česa bi lahko bil oblikovan led?

Če ne bi bilo v naravi vode, da se strdi pod določenimi pogoji, kako bi lahko iz vode nastal led? Z drugimi besedami; vse je On in On v vsem.

To je izraženo z '*Sarvang khalvidam Brahman*' (vse to je Brahman). Ko iskalec prepozna sebe kot večnega služabnika, je to stanje ne-dvojnost. 'Večni služabnik' označuje, da ni v tem odnosu nič prehodnega. TO se manifestira kot oblike in načini bivanja.

Če nekdo, ki stremi za Brezobličnim prepozna Njega kot Enega-brez-druega, a mu Ga ne uspe prepoznati v polju Njegove Božanske igre, njegova prepoznavna ni popolna, saj ni razrešil težave dvojnosti.

Tukaj so bile opisane različne metode pristopa. Vendar pa mora biti Spoznanje vse obsegajoče, vse zajemajoče in mora posameznik svoj Jaz prepoznati v vsem.

Drevo zraste iz poganjka in iz poganjka zraste drevo. Majhen poganjek potencialno vsebuje bujno drevo. Vendar pa, ko dobimo nove poganjke iz tega drevesa, se drevo ponovno vrača k sebi.

**

To, da je Eno v vsem in da vse vztraja v vsem se mora razkriti simultano.

Je in ni, pa vendar nobeden niti ni, niti je - kako se lahko zgodi to?

Ko opazuješ seme, vidiš le seme, ne pa rože in nič drugega; vendar pa, ko se je iz semena razvilo drevo, je le-to poraščeno z listi, rožami, sadeži, tam potem obstaja neskončna raznoličnost rasti. V semenu kot takem nič drugega ne obstaja; zato lahko posameznik pravi 'tega ni'. A ponovno, ko je drevo, vse obstaja. Reči 'kar ne obstaja sedaj, ni obstajalo v preteklosti' je tudi pravilno. Kljub temu pa ne moremo reči, da ne obstaja, saj to, kar se je enkrat pojavilo, je.

Seveda pa tudi, ni, ker ni bilo.

Kako je lahko vse to mogoče?

TO se manifestira v neskončni raznoličnosti poti in tudi kot ena integralna Celota. Kje je jezik, da bi izrazil vse to?

Rečeno je tudi, da obstaja Bitje, Ne-bitje, vendar pa niti Bitje niti Ne-bitje.

Ista neizrazljiva Resnica je izkušena na dva načina; kot Samo-razsvetljujoča Tišina ali kot Večna Igra Enega.

On Sam je ta, ki igra vse vloge. V prej omenjenem stanju je bilo opisano, da kjer je vse požgano in preobraženo v Enega, ni moč najti niti delčka najegove sledi, navkljub vsemu iskanju. Reči, da je bilo vse preobraženo v Enega, pomeni, da je tukaj še vedno prisoten element neprepoznavnosti, saj to, vsekakor, ni Samo spoznanje - Kraljestvo Čiste Zavesti še ni prišlo. Znanja, kdaj lahko posameznik vznikne iz tega 'stanja neprepoznavnosti', ni.

Ko je bilo doseženo kraljestvo Čiste Zavesti, se Oblika razkrije kot Bistvo Sebe. Kar je bila žalost iz človeškega pogleda, je sedaj *iraha*, ločenost od TEGA, z drugimi besedami, agonija obstoja v določeni obliki. Ta 'ločenost je brez konca in se manifestira na vedno nove načine.' To obširno vesolje je le z nekaj lahnimi dotiki Božje domišljije prišlo v obstoj. Kaj je pravzaprav ta kreacija?

On Sam, Eden.

Zakaj potem obstajajo razlikovanja, zakaj bi potem morali biti 'drugi'?

'Drugih' ni . Ocean je vsebovan v kapljici.

Kako je lahko to?

Ko se Eden razkrije kot oblika (*vighraha*) - kot na primer Radha - *Krishna* - ta *vighara* obstaja večno.

Kje?

V *Vrindavani*.

Zanj, katerega vozli v srcu so bili razpleteni, obstaja le *Vrindavan* in nič drugega. Kar si torej prepoznal kot *Lilo* je neskončno; in kako bi naj to neskončnost poznal? Z zanikanjem sveta in vseh bitij, ki mu pripadajo? Sri Ramakrishna Paramahmsa je rekel: "Velika Mati pleše." Kdo je *Vaishnava*? Ta, ki vidi *Vishnuja* povsod. Zamisel, da ima svet mejo, je iluzorna. Ti si ta, ki si ustvaril razlikovanje med naravnim in nadnaravnim; pravzaprav je vse, čisto vse je le Njegova *Lila*, v vsem je moč najti Njega. Nadnaravno ni ločeno od ostalega. Če se posameznik omeji z mejo, njegovo srce ne more postati *Vrindavana*.

Ko je prišlo do Spoznanja, ne obstaja nič drugega kot le *Vrindavana*, nič kot le *va*, popolna ne dvojnost. Le takrat se lahko pove, da je celotno vesolje le Njegova Božanska Igra.

Prakrti, ki posameznika spodbuja, da razločuje med 'tem' in 'onim', je tudi Njegova.

V stanju Čistega Bitja razlikovanje med naravnim in nadnaravnim preneha obstajati. Ko se Zavest razkrije v svoji nedeljeni Enosti, nekateri odkrijejo, da so v čisti Samo-zavestni Tišini (*advaita*), medtem, ko se drugim predstavi kot Njegova Božanska Igra. On je Oblika (*vigraha*) in istočasno ni. Beseda *samagara* (cel, popoln) označuje, da najprej in sploh (*agra*) pride *sama* (enakost). Če ni prepoznana pride ta enakost pred vsem drugim, kar pomeni, da bo posameznik še naprej opazoval svet iz določenega gledišča, kar ni *advaita*.

Ko pa je posameznik dosegel *advaito*, to označuje posameznikovo izvorno stanje. V vsakodnevnem življenju je bil posameznik potopljen v žalost in bolezen - potopljen pomeni nejasnost (zaradi tančice) - vse to je sedaj ostalo zadaj in obstaja samo TO. Ta Prisotnost se je razkrila (sama sebe) v vsem; posameznik prepozna, da je On sam ta, ki se pojavlja kot bivanje in postajanje. Kdo je *pratibmba* (odsev) Resničnosti?

On sam.

Kdo lahko posamezniku povzroča bolečino ali težavo v tem stanju? Tvoje celotno bitje je sedaj v stanju popolne integracije. Žalovanje, ki te je naredilo ubogega je danes postalo ločenost od Enega. Zemeljska žalost pride skozi čut želje, vendar pa je hepenenti za Bogom človeška resnična narava.

Kaj so izkušnje iskalca, ki kontemplira Boga z obliko in lastnostmi? Najprej je zatopljen v samo določeno božanstvo (*murti*), ki ga obožuje. Potem, ko napreduje, se začne spraševati: "Je moj Ljubljeni majhen kot ta? Ne, vsekakor se nahaja v *Rami*, *Krihni*, *Sivi*, *Durgi* in v vseh drugih božanstvih. Moj Gospod ima mnoga lica." Na poznejši stopnji prepoznava, da njegov Ljubljeni biva v vsakem bitju in vsako bitje v Njem. Na tem romanju obstaja mnogo linij pristopa (poti po katerih lahko hodiš) in vzdolž vsake od njih je mnogo stanj in stopenj. Razvoj vzdolž ene določene linije pristopa je opisan v sledečem: Ko začne, je posameznik prepričan, da nič ne more biti povezano z božanstvom, ki ga je izbral. Če ta odnos ne pretehta na začetku, ni mogoče razviti globoke predanosti. Vendar pa, sčasoma, ko posameznikova vera in oboževanje rasteta, začne čutiti, da njegov Ljubljeni ni nihče drug kot Eden. Njegova intenzivna ljubezen in čaščenje mu ne bodo dovolili, da bi se še naprej držal nepomembnega koncepta Njega.

Sadhakino usmiljenje in predanost rasteta; na koncu prepozna, da je dokončno Eden v vsem in vse je v Njem. V Njem je ponovno odkril obliko svojega Ljubljenega. Iz semena je zraslo drevo in drevo je ponovno rodilo isto vrsto semen.

"*Devo bhutva devam yajet*". ("Le s tem, ko postajamo identificirani z Gospodom, ga posameznik lahko časti.")

Če po Samo-uresnitvi, ko se je posameznikovo bistveno Bitje razkrilo, posameznik še vedno časti svoje določeno božanstvo, le-to pomeni zaplesti se v čaščenje samega sebe. To je *Lila*.

VPRAŠANJE: Čigava *Lila*?

SRI MA: Obstaja samo Božja *Lila*.

Čigava sploh lahko je?

ŠTIRIINDVAJSET

Benares, 20 marec 1949

VPRAŠANJE: Če Bog ni nič drugega kot svet, zakaj bi potem naj tako veliko napora vlagali v njegovo vzdrževanje?

SRI MA: Noben napor ni vložen v to; ne gelde na to, če svet obstaja ali ne, do vznika tega vprašanja niti ne pride.

SPRAŠEVALEC: *Nekateri se držijo mnenja, da je vizija Munisa in tega, ki je dosegel Brahmana nepopolna, ker je izgubil svet. Še naprej trdijo, da bo svet ostal kakršen je, z imenom in obliko. To se zdi nemogoče, kot če bi opisoval kamnit kozarec kot, da bi bil iz zlata.*

SRI MA: Ti, ki se držijo teh vprašanj niso dosegli Enosti. Ti se zadržujejo v drži do sveta in še vedno govorijo o tem, da bi ga rešili. Čeprav ne vedo, kakšen je obstoječ svet v resnici, želijo vzpostaviti novo kraljestvo. S prepoznavo, da je celo vesolje TO in nič drugega kot TO, se preobrazijo, kolikor je lahko povedano.

Izjaviti, da svet vedno ostane to, kar je sedaj, pomeni, da se svet še vedno dojema kot tak. Še več, kaj pa sem pridobil ali izgubil z razpravljanjem o svetu? Vprašanje zanikanja obstoja sveta z izjavljanjem, da je oddaljen od Boga, ne obstaja; in tudi ni vprašanja ali obstaja ali ne.

Rečeno je, da je On v raznoličnosti kot tudi v enosti - prav tako kot voda in led. Kjer vodo imenujemo led, kjer se pojavita prostor in oblika, tam je tudi On. Zakaj ne dojameš tega?

Para kot para ne bo nikoli postala voda kot takšna.

SPRAŠEVALEC: *Kakor dolgo drži teorija evolucije, obstajata raznoličnost kot tudi identiteta.*

Nekdo drug: *Zemeljsko znanje je mnogotero in Znanje o Resničnosti (Brahmajnam) je Enost; kako lahko oboje obstaja na istem prostoru?*

SPRAŠEVALEC: *Enost Resničnosti ni v nasprotju z množičnostjo. Splošno povedano lahko posameznik razlikuje štiri nivoje:*

(1) Sam svet se pojavi, z drugimi besedami, raznovrstnost; to je nivo nevednosti.

(2) Včasih se pojavi svet ali mnogoterost in včasih Enost, ki je Resničnost; to je nivo nirvikalpa samadhi v jogi.

(3) Svet se pojavi, odziva znotraj Brahmana.

SPRAŠEVALEC: *Svet ne obstaja! Tako se nam le pojavi. Ko svetloba odstrani temo, kako lahko še zaznamo svetlobo? Brahman je vsakogaršnja izpolnitev in nikogaršnja ovira. To kar je Caitanya (Čista Zavest), je Samo ta in oni predmet. Toda glede na to kar so omenili ljudje zgoraj, obstajata dva: oblika kot tudi Čista Zavest. Vendar pa moram reči, kar se pojavi kot oblika, ni nič več kot le Čista Zavest.*

SRI MA: Čeprav je temu tako, ali moraš govoriti o obliki?

SPRAŠEVALEC: *Da, govorim o obliki, ker vidim njeno bistvo. Moj sin igra del zgodbe Rame, pa vendar vem, da je to moj sin. Če znanje sveta ne vztraja, ko je prepoznani Brahman, se možnost Jivanmukti (kar je dejstvo) ne more vzpostaviti iz preprostega razloga, saj je za takšnega posameznika stik s svetom nemogoč.*

Zanj sta ogenj in voda, oboje, le izraza enega Brahmana; posledično lahko morda požre ogenj namesto, da bi pil vodo.

Glede na nekatere doktrine, popolnost ni bila dosežena kakor dolgo je 'ta' (svet) zaznan. Obstaja stanje onstran, kjer dvojnost več ne obstaja in se posameznik vzpostavi na nivoju Enosti. To bi bilo potrebno razumeti, da predstavlja četrtega od štirih nivojev, ki so bili omenjeni prej. (Ti nivoji so različni od sedmih nivojev, o katerih govori joga.)

Sam smatram tretji nivo najvišji; takorekoč igra dvojnosti zakoreninjena v Enosti. Z drugimi besedami, na tem nivoju obstajata enost v dvojnosti in dvojnost v enosti.

Ta, ki je osvobojen, lahko ne glede na to pride v svet in se zanj lahko zdi, da deluje kot navaden človek, medtem, ko njegovo Spoznanje postane popolnoma nedotaknjeno.

'Sarvang kalvidam Brahman' ('Vse je Brahman') in 'neti, neti' ('ne to, ne ono') nista v nasprotju, nikakor.

Na tem nivoju, celota in del obstajata na istem prostoru; čeprav obstaja razlika med obema, med celoto in delom: rože in listi so različni, pa čeprav pripadajo istemu drevesu. To je zakaj ne bom priznal razlike med dvema deloma, ne med deli in celoto. Ali sem zgrešil, ko to razumem na ta način?

SRI MA : Karkoli je povedano, je prav iz vidika iz katerega je povedano. V *dhyani* ali *samadhiju* pride do stopnje kjer ni možnosti niti za zaznavnje drugega poleg Enega.

Tam se obnašanje, ki vznikne iz dvojnosti, ne more pojaviti. Na kar se nanašamo tukaj je stanje, v katerem ni gibanja, čeprav se zdi, da bi naj bilo. Kako je tukaj možno gibanje? Ko vidimo takšno osebo delovati, bi morda nekdo lahko pripomnil: "Spustil se je, da bi opravil neko določeno delo." Ko M.A. bere a b c, ali le-ta zato izgubi status kot M.A.? Obstaja stanje, ker se nič ne more pojaviti kot 'drug'.

S tem, da se potopi posameznik v Ganges, je le-ta priklenjen na to, da se v celoti zmoči.

Ko je vzpostavljen v Čistem Bitju, se posameznik več ne odmika od njega. Vendar pa, preden njegov status

postane zrel do popolne zrelosti, lahko le-ta doživi občasne lapsuse; toda, kar je bilo enkrat prepoznano, ga bo to, takorekoč, vleklo nazaj k sebi. Na tej stopnji obstaja nihanje med dvema stranema; še vedno pa je to čudovito stanje, ne stanje nevednosti. Naslednja stopnja je *bhava*; posameznik vstopi vanj in ga zapusti izmenjujoče, postane vsrkan in potem priteče ponovno na površino. Če gremo še dalje, celo to stanje mine in posameznik postane popolnoma negiben kot kamen. Če posameznik ni prispel v to kamnu podobno negibnost in še vedno izkuša ekstatično vnemo z vzponi in padci - to stanje ni popolno, čeprav je nadnaravno. To je kot, da bi bil izmenjujoče se v hladni sobi in šel ven na vročino. Potem pride Popolnost, zaključena in dokončna potopljenost. Ko se to zgodi, Tega, ki je to dosegel, še vedno vidimo, da se giba in deluje kot ti, vendar pa v resnici On niti ne gre nikamor, niti je, niti ne zaznava ničesar.

SPRAŠEVALEC: *To zveni kot nasprotje v terminih, da je, vendar ga ni; gre, vendar ne gre - kako je lahko to?*

SRI MA: Enkrat vsrkan, bo posameznik moral biti stabiliziran v tem stanju, kjer sta se notranje in zunanje zlila v eno. Jaz jem kot jeste vi, počnem isto kot vi. Če posameznik čuti, da je izjava "on je in ga pravzaprav ni" nasportujoča sama sebi, potem je 'spoznanje' *Brahmana* postopkovna raznoličnost.

Temelji za nasprotje tukaj ne obstajajo.

Kako je lahko Enost omejena? Z omejitvami bi bila razbita. Zato je bilo povedano, da tukaj ni vprašanja o jesti ali ne jesti, in tako naprej. Vendar pa je to težko razumeti, celo v delu, če nekdo spi ali je v *samadhiju*: zlato in medenina izgledata več ali manj podobno. Toda, ko se posameznik dotakne zlata, se le-ta preobrazi vanj.

Kako lahko ta, ki živi na ravni *Brahmana* vidi nepomembne razlike?

Glede na tvoj delni vid, zaznavaš protislovja. V resnici ni vprašanja imeti spoznanje ali biti v nevednosti.

Če nekdo sebe imenuje 'človek Spoznanja', zato predvideva določen položaj.

Kaj označuje Samo-spoznanje? Znanje, vse obširno in neomejeno v vsakem aspektu. To kar si bil, pravzaprav, kar si v resničnosti, se razkrije. Iz katerekoli linije pristopa ali stališča uma lahko kdorkoli zadržuje kakršenkoli pogled, je vse prav. Pravtako kot praviš: 'On hodi brez stopal, On vidi brez oči.' Če je ta omejen s katerimkoli prostorom ali kakršnokoli kvalifikacijo, s katerokoli obliko ali načinom, bodisi skozi vključitev ali izključitev - Spoznanje ni popolno, ni zaključeno. Kar je izraženo iz kateregakoli gledišča, je videno iz tega določenega kota, na določen način; saj sta prostor in čas ostala. To telo ne ponareja stvari, govori natančno resnico. Vse je pravilno iz gledišča iz katerega je bilo povedano.

SPRAŠEVALEC: *Če je, kot si izjavila, vse pravilno, potem predpostavi, da nekdo, ki želi imeti darshana Visvanathija, gre v tempelj Durge in pravi "To je Yisvanatha," ali je to tudi pravilno?*

SRI MA: Na določeni stopnji lahko nekdo pravilno pravi:

"Da, to je *Visvanatha*", ker bo v tem trenutku to *Visvanatha*. *Visvanatha* o katerem je premišljeval v svojem

umu Se bo razkril točno enakega kot je *Visvanatha* omejen s časom in prostorom; saj je vse vsebovano v vsem. Vendar pa je to lahko tudi povedano, da *Visvanatha* ni v templju *Durge*; Resnico se da izraziti na mnoge načine. Vse vrste odgovorov se lahko poda.

SPRAŠEVALEC: Če je karkoli, kar pove kdorkoli pravilno, zakaj je potem *Sri Ankaracarya*, ki je bil človek Spoznanja (*Brahmajnani*), izpodbijal argumente svojih nasprotnikov?

SRI MA: Karkoli je potrebno, da je karkoli lahko narejeno, bo to narejeno brez izjalovitve. Vrh drevesa vsebuje njegovo korenino, ker so semena pristona povesod; nasprotje ne obstaja.

PETINDVAJSET

SRI MA: Ali želite vedeti, ali je *Milina* (*ahetuka krpa*) brez vzroka in razloga?

Vsekakor; saj je *Milina* v svoji pravi naravi brez vzroka in razloga.

Ko dela, posameznik žanje sadove svojih dejanj.

Če na primer služite svojemu očetu in če vam zaradi tega, ker je zadovoljen z vašim delom da darilo, se to imenuje sadež dejanja. Posameznik nekaj počne in prejme nekaj v povračilo. Vendar pa večni odnos, ki po svoji naravi obstaja med očetom in sinom, ni odvisen od karšnegakoli dejanja.

Vrhovni Oče, Mati in Prijatelj - preverjeno, Bog je vse to. Posledično, kako lahko torej obstaja razlog za Njegovo Milost? Ti si Njegov in na kakršenkoli način te morda vleče k Njemu, je to zaradi razkritja Njega tebi. Želja najti Njega je ta, ki se prebudi v človeku - kdo jo je vcepil v tebe? Kdo je ta, ki te pripravi do dela zaradi njegove izpolnitve?

Tako bi moral poizkušati priti do razumevanja, vse telmelji na Njem. Katerokoli moč, katerokoli večino poseduješ - zakaj, celo ti sam - od kje vse to vznikne? In ali nima vse za razlog, da najde Njega, uničiti tančico nevednosti?

Karkoli obstaja ima svoj izvor v Njem samem.

Torej, potem moraš poizkusiti prepoznati sebe.

Ali si gospodar celo enega diha? Do kakor koli že majhne stopnje ustvari On v tebi občutek, da imaš svobodo dejanj, če razumeš, da mora biti ta svoboda uporabljena za stremljenje po spoznanju Njega, bo to dobro za tebe.

Vendar pa, če se nanašaš na sebe kot delovalca in Boga, kot tistega, ki je daleč stran in če glede na njegovo navidezno oddaljenost deluješ v smeri povzdigovanja svojih želja, je to napačno delovanje.

Na vse stvari v manifestaciji bi moral gledati kot na Njega.

Ko prepoznaš obstoj Boga, se ti Bo razkril kot sočuten, prijazen ali milosten, v skladu s tvojim odnosom do Njega takrat.

Le za primer, ponižnim postane Gospodar Ponižnosti.

Če praviš "On je neminljiv, pa še vedno deluje" ga imenuješ za delovalca, medtem pa, ko je v resničnosti On brez delovanja.

Ker tvoj ego vidi sebe kot tega, ki dela, misliš o Njem enako kot izvajanju dejanja.

Seveda, On je za karkoli ga hočeš, da naj Bo.

Po drugi strani pa, kjer je TO, pomisli - kdo je ta, ki bi naj bi postal delovalec nekega dejanja in glede na kaj naj bi deloval? On hodi brez stopal, On vidi brez Oči, On sliši brez ušes in je brez ust - na kakršenkoli način Ga želiš opisati, takšen On je.

Ko *sadhaka* začne častiti *vigraho* svojega Ljubljenega, bo v poteku svoje prakse dosegel stanje v katerem je oblika njegovega Ljubljenega zadržana, kamorkoli naj že padejo njegove oči.

V nadaljevanju pa prepozna: "Vsa druga božanstva so vsebovana v Ljubljenem."

On vidi, da je vsakogaršnji Gospod, dejansko so vse stvari vsebovane v njegovi lastni *Isti* in njegova *Ista* tudi biva v vseh božanstvih, kot seveda v vsem.

Sadhaka začenja čutiti: "Kot moj Gospod biva znotraj mene, tako je On, ki je prisoten znotraj vsakogar drugega, tudi resnično isti Gospod. V vodi in na kopnem, v drevesih, grmovju in plazilkah - povsod v celotnem vesolju prebiva moj Ljubljeni. Naprej, ali niso vse različne oblike in načini bivanja, ki jih gledamo, le izrazi mojega Ljubljenega? Saj ni nikogar, ki Ga rešuje,

On je manjši kot najmanjše in večji kot največje.

Čeprav vas ženejo različne tendence, ki bivajo znotraj vas, vsak od vas časti drugačno božanstvo. Resnični napredek v posameznikovi duhovni izkušnji je odvisen od iskrenosti in intenzitete posameznikovega prizadevanja. Merilo posameznikovega duhovnega napredka se bo odražalo v manifestacijah, ki so mu zaupane s strani njegovega *Iste*, ki ne bo niti slučajno ostal nedosegljiv ali ločen od Svojega častilca, vendar pa bo z Njim kontaktiral na neskočno različnih načinov.

Čeprav boš pogojen, boš našel Vse v sebi in po drugi strani boš sposoben dojeti, da so tvoje Lastne vrojene tendence tudi del ali Vse to. Kar je bilo povedano tukaj, predstavlja gledišče.

Sebe ne moreš ločiti od Celote.

Raznovrstnost zveri, ptic, ljudi in tako naprej - kaj so vsi oni? Kaj so te raznoličnosti oblik, načinov bivanja, kaj je esenca znotraj njih? Kaj so v resnici te večno spreminjajoče se oblike?

Postopoma, počasi, ker si zatopljen v kontemplaciji svojega Ljubljenega, Se ti razkrije v vsakem od njih; niti zrnce peska ni izključeno. Spoznaš, da niso voda, zemlja, rastline, živali, ptice, človeška bitja nič drugega, kot le oblike tvojega Ljubljenega. Nekateri to izkusijo na ta način - spoznanje ne pride do vsakogar na enak način. Obstaja neskončno možnosti.

Posledično ostane specifična pot, vzdolž katere se bo Univerzalno razkrilo v svoji brezmejnosti za vsako določeno osebo, prikrita za povprečne posameznike.

To kar si pravkar slišal v razpravi o *Shrimad Bhagavata* o univerzalnem telesu Gospoda, ki sestavlja vse stvari - drevesa, rastline, liste, hribe, gore, reke, oceane in tako naprej, bo prišel čas, mora priti, ko posameznik pravzaprav zazna vso to vse-prežemajočo Univerzalno Obliko Enega. Pestrost Njegovih oblik in preoblek je neskončna, nešteta in brez konca.

“ON, ki je iz več oblik, ta nenehno ustvarja in uničuje te Njegove oblike, On je Ta, ki ga obožujem.”

Do stopnje, do katere zrasteš v vedno bolj polno in širšo prepoznavo te resnice, boš spoznal svojo enost z vsako od teh nešteti oblik.

V tej brezmejnosti obstajajo različne oblike, različni načini, ki se manifestirajo na različne načine, brez konca, brez števila - vendar pa ne glede na to obstaja konec in število. Ko *sadhaka* vstopi v to stanje, se začne zavedati stalne preobrazbe vseh oblik in načinov. Prebudi se v pravo razumevanje, tako rekoč, spozna, da se Vrhovni Sam manifestira kot moč razumevanja. Ko se tok posameznikovega razmišljanja, ki je bil usmerjen nasproti zemeljskim stvarim obrne in teče navznoter, se On Sam razkrije kot ‘skrivna veččina’. Poglej na večno spreminjajoč se svet, kjer nekaj, kar obstaja v nekem trenutku in več ne obstaja v naslednjem, nenehno vstopa v ne-bitje - kdo je potem ne-bitje? Celu ne-obstoječe obstaja.

V tej povezavi je potrebno povedati, če hoče posameznik najti Resnico, mora biti prepoznano vse, kot je na svojem lastnem mestu, brez izbiranja ene stvari namesto druge. To je Kraljestvo brez konca v katerem je celo to, kar je razločeno kot ne-obstoj, enako izrazu Enega.

V *Cinmayi*, čisto duhovnem svetu so vse oblike - kakršnekoli že so - večno večne. Zato sta hkrati in na istem prostoru obstoj in ne-obstoj in tudi ne ne-obstoj in ne obstoj - in več od podobnega, če lahko nadaljuješ!

No, prav, pravtako, ko ni led nič drugega temveč le voda, tako Ljubljani brez oblike, brez kvalitete in vprašanja manifestacije ne vznikne.

Ko je to prepoznano, je posameznik prepoznal Sebe.

Saj najti Ljubljenega pomeni najti mene Samega, ki odkrije, da je Bog moj lasten, popolnoma enak z mano samim, mojim najbolj notranjim Jazom, z Jazom mojega lastnega Jaza.

Potem glede na to, kar je potrebno v določenem času in okoliščinah, se lahko zgodijo različne okoliščine; kot na primer, ustreznost *manter* in celo celotnih *Ved* z akcentom *Risisov*, ki so bili vidci *manter*. Vse to se bo zgodilo v soglasju z individualno karmo in notranjo dispozicijo zadevane osebe.

Ko *sadhaka* prepozna, kar je v oblika in brezoblično v svoji osnovi, je to vsekakor popolno Spoznanje.

On prepozna kaj je *bhava*, notranji odnos oblike z *Sabda Brahmanom*, s številnimi tipi jezika - neskončno raznovrstnostjo - in on tudi spozna jezik kot *Sabda Brahman*. Zvoki, nešteti po svojih vrstah, se manifestirajo pred njim, vsak v svoji lastni karateristični vizualni obliki; to je tako, kjer vse oblike postanejo vidne. Vse je enako, oblika je zares prazna. Na ta način se svet razkrije kot prazen, preden se zlije v Veliko Praznino (*Mahasunya*). Praznina, ki je zaznana znotraj sveta je del *prakrti-ja* in zato še vedno oblika. Iz te praznine bo posameznik moral nadaljevati do Velike Praznine..

Percepcija sveta, ki temelji na identifikaciji tebe s telesom in umom je vse skozi bila vir tvoje vezanosti (suženjstva).

Prišel bo čas, ko bo ta vrsta zaznave dala pot pred prebujenjem univerzalne zavesti, ki se bo razkrila kot aspekt Vrhovnega Znanja.

Ko pride to Znanje Bistva Stvari, kaj se zgodi z Esenco Samo?

Razmisli o tem!

Ko svane vpogled v oblično in brezoblično v svoji brezmejnosti, se bo dvignilo vse. Na transcendentalni ravni kjer obstajajo oblika, raznoličnost in manifestacija, posameznik vstopi v stanje brezobličnosti.

Kako lahko to poimenujemo?

Božanstvo, *ParamAtma* Sam.

Ko se začne posamezni jaz postopoma osvobajati vseh spon, ki niso nič drugega kot tančice nevednosti, le-ta prepozna svojo enost z Vrhovnim Duhom (*ParamAtma*) in postane vzpostavljen v svojem lastnem Bistvenem Bitju.

Sedaj pa k drugemu vidiku stvari.

Vsak ima svojo lastno pot. Nekateri, ki napredujejo vzdolž linije *Vedante*, odkrijejo medtem, ko napredujejo, da se za njih odpre pot *Risi-jev*.

Drugim, katerih duhovne prakse, čaščenja ali joge napredujejo s pomočjo podob in druge posredne pomoči, se tudi lahko razkrije enaka pot *Risi-jev*.

Vendar pa drugi, vodeni z glasovi in izgovorjavo iz nevidnega, najprej silišijo te glasove kot slišne zvoke, vendar jih postopoma slišijo v popolnem jeziku, ki pokriva poln pomen tega, kar je izraženo. Vedno bolj postane očitno, da ti glasovi vznikajo iz posameznikovega lastnega Jaza in da so le On Sam, ki se manifestira na določen način.

Ne glede na to, kaj je linija pristopa kogarkoli, se pravočasno lahko odpre pot *Risi-jev* ali podobna pot zanj na en ali drug način. Toda kdaj se bo to zgodilo in komu, to je onstran vedenja običajnega razumevanja osebe.

No, sedaj pa predpostavite, da človek sledi svoji lastni določeni poti, ki se pojavi kot čaščenje božanstva.

Kdo je pravzaprav prisoten kot to določeno božanstvo?

Vsekakor Eden, ki je brezobličen Jaz!

Posledično, pravtako kot je brezobličen Jaz On, je takšen tudi konkreten predmet čaščenja. Eden, ki je postal z metodo *Veddi* popolnoma vzpostavljen v Jazu, lahko tudi najde Vrhovno Resničnost v *vigrahi*, prav tako kot je voda vsebovana v ledu.

Potem bo začel videti, da so vse *vigrahe* v resnici duhovne oblike Enega.

Saj, kaj pa je skrito v ledu?

Voda, seveda.

Kjer je prisoten On kot Vse, so v tem ledu prisotne stopnje topljenja, kot poljenje in pol trden led.

Toda v čistem Jazu, ne pride do vprašanja stopenj.

Čeprav se led morda topi, je še vedno postal led in možnost njegovega obstoja kot taka še vedno obstaja.

Posledično, Zanj, ki Sebe manifestira v obliki ledu, vprašanje večnega in ne večnega ne more obstajati.

Zato govori posameznik o *dvaita-dvaita*, kar označuje, da sta tako dvojnost in ne-dvojnost dejstvo - prav tako kot si oče in sin hkrati.

Kako lahko obstaja sin brez očeta ali oče brez sina?

Na ta način posameznik vidi, da niti eden od dveh ni manj pomemben kot drug in da tukaj ne more biti razlikovanja med višjim in nižjim; obstaja le kvaliteta, enakost.

Vendar pa obstaja prostor kjer posameznik lahko pravzaprav govori o višjih in nižjih stanjih. Vsak od dveh pogledov je popoln v sebi. (Noben smeh ni primeren za vsak detalj, zato se si zabeleži le toliko za kolikor ti je namenjeno.)

Zato sta oboje, voda in led, značilnost narave večnosti.

Podobno, je On nedvomno z obliko kot je brez nje.

Ko je z obliko - kar je primerjano z ledom - Se pojavi v preobleki nešteti oblik in načinov, vsaka on njih Njegovo lastno Duhovno Obliko (*Cinmayi Vighraha*). Odvisno od posameznikove poti pristopa, je pomembnost dana tej določeni obliki.

Zakaj mora obstajati toliko različnih religiozних sekt in pod sekt?

Skozi vsako od njih On daje Sebe Sebi, tako, da lahko vsaka oseba napreduje glede na svoj individualno edinstvenost.

On sam je voda kot tudi led.

Kaj je v ledu?

Nič drugega kot voda.

Glede na *dvaita-dvaita*, sta dvojnost in ne-dvojnost oboje dejstvi; izraženo iz te pozicije, obstaja tako oblika kot tudi osvobojenost od oblike. Še enkrat, ko pravim, da obstaja oboje, dvojnost in ne-dvojnost, kje izraža ta vrsta izjave resnico? Vsekakor obstaja nivo kjer sta razlika in ne-razlika zaznani sočasno.

V pravi resnici, je On pravtako v razliki kot Je tudi v ne-razliki.

Glej, iz materialnega stališča gledanja, posameznik prav očitno predvideva, da obstajajo razlike. Prav dejstvo, da si prizadevaš najti svoj Jaz, kaže, da sprejmeš razliko, kjer, na način sveta, misliš o sebi kot o ločenem.

Iz tega gledišča razlika brez dvoma obstaja.

Toda potem svet brez dvoma hiti nasproti uničenju (*nasa*), saj ni niti Jaz (na *Sva*), niti On (na *a*).

Ne more trajati večno.

A kdo je ta, ki se pojavi celo v preobleki minljivega? Premisli o tem! Torej, kaj pride in kaj gre?

Glej, to je gibanje kot to pri morju (*samudra*). On izraža Sebe (*Sva mudra*).

Valovi so le dvigovanje in padanje, valovanje vode, in voda je ta, ki se oblikuje v valove (*taranga*) - ude Njegovega lastnega telesa (*tar anga*) - voda v bistvu. Kaj naredi, da se ista substanca pojavi v različnih oblikah, kot voda, led, valovi? To je ponovno vprašano iz določenega nivoja zavesti.

Odsevaj in poglej koliko tega lahko dojameš!

Noben nasmešek ni nikoli veljaven v vseh pogledih.

Kakšno lekcijo si pravzaprav potegnil iz tega?

Odkrij to!

O tem, o čem si mislil kot obliki, si razumel kot brezoblično.

Vendar pa prepoznavna Resnice ne more priti skozi ta proces domnev - tudi to boš vsekakor spoznal.

Prej povedano se nanaša na to, da se On večno manifestira, prikazuje obliko in kvaliteto, in še vedno je brez oblike in kvalitete; in še naprej, vprašanje lastnosti in brezlastnostnosti ne more vznikniti, ker obstaja le edino Eden-bez-drugega.

O Absolutnem govoriš kot o Resnici, Znanju, Neskončnosti.

V čisti *advaiti* vprašanja o obliki, kvaliteti ali trditvah - bodisi pritrdilnih ali nikalnih - ne morejo vznikniti, niti kot možnost .

Ko praviš: "To je vsekakor On in tudi je On", si se omejil z besedo 'tudi' in kot rezultat predpostaviš ločenost stvari na katero se nanašaš. Pri Enem, ne more biti 'tudi'. Stanja Vrhovne Enosti ni mogoče opisati kot 'TO' in tudi kot nekaj drugega kot 'TO'. V brezlastnostnosti *brahmana* ne more biti takšne stvari kot sta kvaliteta ali odsotnost; obstaja samo Jaz sam.

Predpostavi, da se držiš tega, da je On s kvaliteto, utelešen.

Ko postaneš v celoti osredotočen v določeno obliko, ki jo obožuješ, potem brezoblično ne obstaja za tebe - to je eno stanje (*sthiti*). Obstaja tudi drugo stanje kjer se On pojavi z lastnostmi kot tudi brez njih. Potem pa je tam še eno stanje kjer obstajajo razlike in tudi ne-razlike - oboje je nepredstavljivo - kjer je On prav onstran misli.

Poleg tega, pa lahko posameznik zavzame stališče *Vedic Karmakanda*.

To in vse ostalo je bilo že povedano zgoraj, je znotraj Vrhovnega Stanja, o katerem je povedano, da čeprav je Celota izvzeta iz Celote, ostane Celota nepoškodovana. K temu na more biti dodatkov in ne odvzemanj; celovitost Celote ostane nespremenjena. Katerikoli liniji morda že slediš, le-ta predstavlja določen aspekt tega. Vsaka metoda ima svoje lastne *mantr*e, svoje lastne metode, svoja verovanja in neverovanja - zaradi kakšnega namena?

Spoznati Njega, svoj lastni Jaz.

Kdo ali kaj je ta Jaz?

Odvisno od tvoje orientacije, najdeš Njega, ki je tvoj lastni Jaz, v odnosu do popolnega služabnika svojemu Gospodu, od dela k Celoti, ali preprosto kot Eden Jaz (*Atma*).

Glej, če posameznik verjame v *Svayam Bhagavan*, je Njegova Božanska Moč (*Sakti*) že vzeta za dano. Tukaj razlikuješ med *Bhagavanom* in *Bhagavatijem*, med Bogom kot moškim in Njegovo Močjo kot žensko.

Že iz enega gledišča, ni vprašanja o moškem ali ženski, medtem, ko je iz drugega, Božanskost zamišljena kot ločena v ta dva aspekta. Večna Devica (*Kumari*) ni odvisna od nikogar, Ona je En Sama kot MOČ.

Kjer se zamišlja Vrhovna Resničnost kot *Shakti*; je prepoznana kot Čisti Obsto (*Sattva*) - z obliko ali brez oblike - Moč sama sestavlja njegovo Esenco.

To predstavlja še en vidik.

Ko se *bhava* (način za ustvarjanje) manifestira kot *kriya* (delovanje), samo potem lahko vznikne oblika.

Tudi to je način gledanja na to.

Dalje, če misliš o *Bhagavat Sama* kot o *Sakti*, obstajajo neizrečene manifestacije Njene Neskončne Moči.

Ponovno, *Mahashakti* je korenski vzrok vsega - kreacije, ohranjanja, razkroja. Prav tako kot v primeru drevesa, veje in vejice izvirajo iz njenih korenin, tako vse vrste in redi božanstev, angelov, arhangelov in tako naprej pridejo v bivanje kot manifestacija te Moči.

Specifični karakter *Sive* je transcendenca vsega kar se spreminja in mutacije, ki jo simbolizirana s *savo* - (truplo), kar označuje, da v smrti smrti leži Nesmrtnost, takorekoč *Sva*.

Kjer se zgodi kreacija, ohranjanje in razkroj, je prisoten On kot obstajanje in On Sam ohranja vesolje kakor je imenovano; *Mahavishnu*.

Kar se nanaša na različne kozmične pozicije, je On vsekakor v vseh od njih, se manifestira na različne načine in kot brezobličen. V vsakem od njih so vsebovani vsi ostali in v tej raznoličnosti oblik gleda Eden!

Ko zreš na eno obliko, ne moreš videti nobene druge, toda v vseh njih je Vse prisotno in vsaka oblika razkrije Enega.

V praznosti je polnost in v polnosti je praznost.

Obstajajo možnosti vsake vrste in opisa, vendar pa je korenina Ena, Velika Svetloba.

On je neskončen.

Celo kadar govorimo le o eni poti - kako lahko najdemo njen konec? Pa vendar, ko je posameznik nezmožen nadaljevati kamorkoli naprej, se tam zdi, da je njen konec.

Kaj je Čista Esenca (*Sattva*)? Jaz, Vrhovni Duh, imenujte ga kakor hočete. Ta, ki ga različno imenujete (*Bhagavan*), Božansko Veličanstvo, Slava ali Lepota - je le On, Eden.

Zelo dobro, Bog je nespremenljiv, ne-delovalec (*akarta*), ker On ne deluje. Samo ta, ki deluje je lahko opisan kot delovalec dejanja. Ker je On Sam prisoten v vseh vzrokih in učinkih, kako lahko posameznik govori o Njem kot, da jih kontrolira ali ne kontrolira?

Vendar, pa je On brezdejavni.

Toda kjer je Njegova *maja*, kjer je prikaz Njegove Božanske Moči in Veličastnosti zaznana in kjer narava deluje glede na fiksne zakone, kdo se manifestira tam?

Eden, seveda.

Nestalen in stalen - ta tvoj v eno smer obrnjen pogled pripada tančici nevednosti. O Njej govoriš kot o delovalcu ali ne delovalcu in ga poizkušaš omejiti na eno ali drugo. Iz tvoje strani pogleda je seveda naravno, da zaznavaš razlike. On je to, kar si zamiliš, da On je; vidiš Ga glede na svoj način mišljenja in kot si ga predstavljaš, takšen Je.

Kakor dolgo zavesa, tančica nevednosti obstaja je posameznik zavezan, da vidi in sliši ta omejen način. Dokler zatemnitev ni odstranjena, kako lahko posameznik pričakuje, da se zgodi razkritje Resnice v celoti? Ko je tančica razklana narazen, se bo razkrilo dejstvo, da celo upodobitev tančice, dejansko vse to kar obstaja ali se pojavlja kjerkoli, da je vse to le On Sam.

Torej, mnoga prepričanja in sekte služijo namenu, da lahko podari Sebe Sebi vzdolž različnih kanalov - vsak ima svojo lastno lepoto - in da je lahko odkrit kot bistven, se razkriva na neštete načine, v vseh oblikah in v brezobličnem.

Kot pot, On pritegne vsako osebo na določeno linijo, v harmoniji z njegovo notranjo naravo in tendencami.

Eden je prisoten v vsaki sekti, celo zdi se v nekaterih primerih, da obstaja konflikt med njimi, glede na omejitve ega. To telo pa vendar ne izključuje ničesar. Ta, ki sledi enemu določenemu nazoru ali sekti, bo moral nadaljevati prav do točke, kjer bo vedel vse za čemer stoji v vsej svoji celoti. Ko napreduješ vzdolž poti, z drugimi besedami, ko se držiš ene deločene religije, vere ali nazora - ki si ga zamišljaš kot drugačnega in v konfliktu z vsemi ostalimi - boš pred vsem, najprej moral prepoznati popolnost k kateri njen Ustanovitelj kaže in potem, kar je onstran nje, se ti bo samo po sebi razkrilo. Kar je bilo pravkar razloženo, se da uporabiti v primeru vsake različne sekte; pa vendar je tudi res, da če se posameznik zadovolji s tem, karkoli se lahko doseže s sledenjem eni liniji, da Cilj človeškega življenja ni bil dosežen. Kar je zahtevano, je Spoznanje, ki bo izkoreninilo konflikte in nasprotnost mnenj, ki so popolna in osvobodjena od neločljivo povezanega sovraštva.

Če bo karkoli manj kot to, to pomeni, da je posameznikova izkušnja delna, nepopolna. V dogodku resničnega Spoznanja, posameznik ne more biti v sporu z nikomer - posameznik je popolnoma razsvetljen glede na vse vere in doktrine in vidi vse poti kot enako dobre. To je absolutno in popolno Spoznanje. Kakor dolgo obstaja razhajanje, posameznik ne more govoriti o dosežku. Kljub temu, pa bi moral posameznik imeti trdno vero v svojega *Isto* in sledici v svojo izbrano pot s konstantnostjo in neomajnostjo.

Kot pri sadežu delovanja. Le premisli, kjer je vzdolž katerekoli linije pristopa trajen napor brez prekinitve in z nedeljeno koncentracijo na posameznikov Cilj, kdo se bo takrat razkril?

On, Ta, ki je neviden!

Vendar pa celo v dejanju kot takem, Popoln stoji Samo-razkrit. To je pravi pomen vsakega dejanja, stremljenja, kar je vrojena karakteristika posameznika. Človekova prava narava ga spodbuja, da izvaja dejanja, ki mu dajo izraz, njegova prava narava prebudi v njem nujo, da izvaja dejanja tega tipa. Človekova prava narava, Sva, *Svayam*, *Atma* - imenuj jo s katerimkoli imenom - je Vrhovna, Jaz sam.